

Halkın Günlüğü

YIL: 1 SAYI: 3 1-16 EYLÜL 1997 FİYAT: 150.000 (KDV DAHİL)

"Tabutlukları yıkaacağız!"

TUTSAKLAR İÇERDE, AİLELER DIŞARDA HAYKIRIYOR!

Dersim'den postal izlerini sileceğiz!

Devletin, Dersim'i yoketme amaçlı uygulamalarını protesto eden Dersimliler 23 Ağustos Cumartesi günü TBMM'ye telgraf çekme eylemi yaptılar..

sayfa 5'de

- Hayatın her alanında,
● halkın zorunu
● örgütleyelim

Sayfa 3

- "Yeniden Yapılandırma"
● halka karşı savaş
● hazırlıdır

Sayfa 13

- Macizm yaşıyor,
● savaşıyor, kazanıyor,
● kazandırıyor!

Sayfa 16-17

- 1. İbrahim Kaypakkaya
● Eğitim Kampı'ndan
● izlenimler

Sayfa 31

"Basın özgürlüğü"

ama kimlere?

sayfa 6'da

Egemen sınıfların artık ayyuka çıkmış olan kendi içlerindeki da-
laşma ve iktidar kavgası, yöneti-
memenin biçimlerinden biridir.
MGK'nın, efendilerinin ve temsil ettiği
kliniklerinin çıkarları doğrultusunda giriş-
tiği hükümet değiştirme icraatları da
bunun yansımasından başka bir şey de-
gildir.

Ordu-polis, RefahYol-MGK, laik-şeri-
atçı çatışması da ortaya koymuştur ki,
iki ucu boklu değnekle emekçi halkı-
mız sömürülmeye devam edilmekte
ama bir türlü pisliklerini gizleyeme-
mektedirler. Türkiye ve T. Kürdistanı'nda
gelişen sosyal ve ulusal kurtuluş
hareketlerinin yanısıra; ekonomik, de-
mokratik ve akademik protesto eylem-
leriyle emekçi halkımız artık bu şekilde
yönetilmek istemediklerini haykırma-
ktadır. Her ne kadar reformist anlayış,
tavır ve uygulamalarla halkımız kandı-
rılmaya çalışılıyorsa da, Proletarya Par-
tisi, halkımızın kandırılması ve sömürü-
nün devamı için uygun koşullar yarat-
ma çabalarına girenlerin maskelerini
düşürmeye, gerçek kurtuluş için savaş-
maya devam edecektir.

İçinde bulunduğumuz koşullar,
devrim için gerekli ve yeterli koşullar-
dır. Bu koşulları devrim lehine kullan-
mak, Demokratik Halk İktidarı'nı kur-
mak ise Proletarya Partisi'nin önündeki
en ciddi ve en büyük görevdir.

Mücadelemizin odağına oturttuğu-
muz Köylü Gerilla Savaşı'yla birlikte,

Görev ve duyarlılık

bunun eksenindeki görevlerimizi de bi-
lince çıkarıp, duyarlılığımızı en hassas
ayarda tutmamız bizler açısından zo-
runluluktur.

Maoist parti bilinciyle donanmış
kadrolar, parti üyeleri, sempatizanlar
ve taraftarlar kendi kategorilerinde ayrı
ayrı sorumluluklarda olmalarına rağ-
men ortak olan anlayış, duyarlılık ve
bilinç noktalarını yakalamak, dile getir-
mek zorundadırlar. Hiç kimsenin "bu
benim görevim olamaz" diye yaklaşı-
mayacağı, kendi varlıklarının nedeni ve
devam koşulundan da öte; Türkiye dev-
riminin (bu süreçte) olmazsa olmaz
şartları şunlardır:

- 1- En önemli silahımız olan ideolo-
jimizi iyi kavramak ve kavratmak.
- 2- Kendimize ve çevremize karşı
sürekli eleştirel yaklaşmak.
- 3- Dostlarımızla düşmanlarımız ara-
sındaki ayrımı iyi yapmak. Dostlarımız-
la geçici eylem birliktelikleri oluşturu-
mak, aynı zamanda da eleştiri silahı-
mızı kullanmayı unutmamak.
- 4- Devrimci ahlak ve kişiliğin savu-
nucusu-uygulayıcısı-geliştiricisi olmak.
- 5- Gerilla savaşına tüm gücümüzle
destek olmak.
- 6- Ajitasyon/propagandanın önemi-
ni kavramak ve kavratmak.

7- Silahlı mücadelenin her alanda
esas olduğunu bilince çıkarmak.

8- Nerede olursak, olalım kavganın
sorumluluklarından kaçmamak.

9- Vurdum duymaz, kendiliğinden-
ci, adamsendeci gibi k. burjuva hasta-
lıklardan arınmak- arındırmak.

10- Halktan kişilerin sorun ve istek-
lerine karşı duyarlı olmak ve halk sava-
şına kanallı edebileceğimiz unsurlarla
özel ilgilenmek. Genelde ise halka ve
kitlelere sorunlarının çözümü için kur-
tuluş yolunu göstermek.

11- Gelişen herhangi demokratik,
ekonomik, akademik eylemlere katıl-
mak ve parti önderliğinde gelişmesi
için kitleyi yönlendirmek.

12- Partiye ve halka ait değerlerin
gereksiz, boş ve acımasız biçimde kul-
lanılması yada yok edilmesine izin ver-
memek.

13- Elimize geçen her fırsatta düze-
nin kof ve çürümüş olduğunu kitlelere,
halka anlatmak. Bunun için legal ola-
naklardan yararlanmasını öğrenmek ve
yararlanmak.

14- İlegalitenin esas olduğunu bi-
lince çıkarmak ve gereklerine göre dav-
ranmak.

15- Verilen görevleri tam olarak ye-
rine getirmek, gelişen herhangi bir

olumsuzluğu gidermeyi kendimize ge-
rev edinmek. Sorunun niteliğine uygun
müdahaleci olmak.

16- Reformistlere karşı uyanık ol-
mak ve mücadele etmek.

17- Belleğimizi ve bilincimizi su-
rekli zenginleştirmeye çalışmak.

Partinin önündeki en önemli gö-
revin Demokratik Halk İktidarı'nı kurma
olduğunu söylemiştik. Bu amaca-stra-
jiye uygun politikaların belirlenmesi ve
hayata geçirilmesi yalnızca bizlere di-
şer. Bulunduğumuz her alanda; fabrika,
okul, sokak, esir kampları yada kırd
savaşı harlandırarak olan bizleriz. Bu
nün farkına varmalı, en küçüğünden e-
büyüğüne tüm görevlerimizi aksatma-
dan yerine getirmeliyiz. Bencillik, raha-
tına düşkünlük, kapris, kibirlilik, kü-
çümseme gibi toplumumuzun yaratmış
hastalıklardan arınarak yaşamımızın b-
zerresini bile heder etmemeliyiz.

Unutmayalım ki; düşmanın istediği
de Proletarya Partisi'nin kendi bünye-
sindeki hastalıkları yenememesidir.
Hatta zaman zaman zararlı mikropla-
rını Parti bünyesine zikretmeye çalış-
mıştır/çalışacaktır. Ne olursa olsun b-
tüm zehirlerin panzehiri yine Parti'ni-
kendisidir. Sarsılmaz ideolojisi.

Unutmayalım! Bu ülkede devrim
olacaksa, bu devrimi yapacak olan
Kaypakaya'nın kızıl yolunu izleye-
cektir. TKP(ML)dir.

TKP(ML) Esir Savaşçıları Ceyhan

Devrimciler arası şiddeti durdurun

Kişilerin veya grupların çıkarları ile halkın
çıkartları arasında ortaya çıkabilecek bir çelişki
halinde devrimciler, gruplarının çıkarlarını de-
ğil, devrimin ve halkın çıkarlarını savunurlar.
Çünkü devrimciler kendi kişisel veya grupsal
davaları için değil, halkların kurtuluşu için
mücadele ederler.

Fakat ne yazık ki devrimci grupların bir
çoğu bunu hala görememekte, gör-
diklerini söylese bile pratikleri bu-
nunla muazzam bir çelişki arzietmekte-
dir. Kendisini "devrimin önderi" gören yapılar,
halkın dostları ile düşmanlarının kimler
olduğunu ve halk içerisindeki çelişkilerin çö-
zum yöntemlerinin neler olabileceği konu-
sunda tam bir ideolojik saplantı içerisin-
dedirler.

Burada özellikle son dönemde yeniden
öne çıkan Dev-Sol içerisindeki gelişmelere de-
ğirmek istiyorum.

Bilindiği gibi geçmişte bu gelenek içerisin-
de bir ayrılık gündeme geldi. Ortaya iki güç
olarak çıkan DHKP-C ile THKP-C (Dev-Sol)
arasında onlarca insanın öldürüldüğü veya sa-
kat kaldığı olaylar yaşandı. Bu kayıplar halkı-
mızın kayıplarıdır. Bunda sevinen hakim sını-
lar olmuş, uzülenler ise devrimciler ve halkla-
rımız olmuştur. Tüm eleştiri ve uyanlara rağ-
men bu güçler arasındaki gerginlik ve çatış-
malar yurtdışında, özellikle Hamburg'ta son
bir yıldır "kan davası" şeklinde devam etme-
ktedir. Neredeyse her hafta bir kaç kez sopalı
ve silahlı çatışmalar yaşanmaktadır. Devrimci-

ler sokaklarda pusulaya yatıp, "değerlerini avla-
maya çıkmaktadır." Şimdiye kadar onlarca in-
san yaralanmış ve bir çoğunda sakat kalmıştır.
Gerek Alman devleti gerekse Türk devleti
olayları kışkırtmaya çalışmaktadır. Alman ba-
sını ise, her olayın ardından bu kez vuranlar
"Karataşçı" veya "Yağancı" şeklindeki açıkla-
maları ile durumu daha da alevlendirmektedir.

"Merkezi kararımızdır, onları kesinlikle si-
leceğiz" yönündeki açıklamalar ile yapılanlar
savunularak diz boyu bir sorumsuzluk örneği
göstermektedirler. Hatta bunlardan DHKP-C
daha da ileri giderek, "darbecilerle ilişkiye gi-
renler hedeflerimiz arasındadırlar" diyerek, di-
ğer devrimci gruplar ile de gergin bir ortama
doğru ilerlemektedir. Örneğin gidip başka bir
derneğin (ATİF) içerisindeki afiş indirmeye
zorlamaları gibi. Halk ve devrim için mücade-
le yürütenler, halka ve devrimcilere zor uygu-
lamazlar. Merkeze gelen kararın birer kör
uygulayıcısı olmazlar. Tam tersine devrime ve
halka zarar veren uygulamaya girmeleri gerek-
tiği gibi, merkezlerini yanlış kararlardan do-
layı eleştirmeli ve doğrultmak için zorlamalı-
dırlar.

Halkın, "Partizanlar tüm problemlere rağ-
men birbirlerini öldürmediler" şeklindeki uya-
rılarını dikkate alın. Devrimciler arasındaki
şiddeti durdurun. Devrimciler arasındaki çeliş-
kiler şiddetle değil eleştiri-özeleştiri ile çözü-
lür.

Hamburg'tan bir okur

1. YILINDA ŞAN OLSUN KARDELEN HAREKATI'MIZA.
DÜN BİZİMDİ, GÜN BİZİMDİR, ZAFER DE BİZİM OLACAK!

"... İÇTEN VE DIŞTAN YEMEDİĞİ HİÇBİR DARBE BİÇİMİ KALMAMASI-
NA RAĞMEN, HEPSİNDEN DE MİM BİLİMİNİN İŞİĞİNDE ZAFERLE
ÇIKMASINI BİLMİŞ, SINIF MÜCADELESİ İÇERİSİNDE ÇELİKLEŞMİŞ
PROLETARYA ÖNDERLİĞİNDEKİ HALKIN YUMRUĞUNUN ÖYLE
KOLAY YUTULUR BİR ŞEY OLMADIĞI AÇIKTIR."

TKP(ML) ESİR SAVAŞÇILARI/SAĞMALLICILAR

Hayatın her alanında, halkın zorunu örgütleyelim!

Türk devletinin 70 yıllık yönetim geleneğinde dokunulmaz kabul edilen güç dengelerinin otummuşluğunu giderek belirsizleştirme riski gösteren, iç bozulmaya; tekardan ince ayar gerektiren politikaların uygulandığı bir süreçten geçiliyor.

Bu devlet içi bozulmada, bağımlı ülkelerin bilinen ekonomik sorunlarından kaynaklanan siyasal, sosyal ve toplumsal gelişmelerin payı olsa da esasta ulusal ve tali olarak sosyal kurtuluş mücadelesine karşı yürütülen topyekün savaşta alınan ağır darbelerin yarattığı tahribatların rolü belirleyicidir. Türk devleti, yıllardır yürüttüğü klasik savaş yöntemleri ve ordu güçleri ile, ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesine karşı sürdürdüğü bu savaşta beklediği sonucu alamadı. Bu çakılıp kalma durumu, ekonomik ve siyasal bunalım ile toplumsal çöküşü getirdi. Bütün bunlar Türk devletini özel savaş güçlerini örgütleyip, hızla devreye sokma çizgisine itti. Ve rejim, bu savaşın "özel"liğinin ihtiyaçlarına göre yeniden biçimlendirildi. Yıllarca bu "özel"liği ile sürdürülen bu savaşta edinilen tecrübelerin ışığında tespit edilen her gedik yamayıp, her hata ve eksik anında telafi edilerek bir an önce savaşın bitmesi için nerede ise devletin iç ve dış politikaları bir bütün olarak Kürt sorununa kilitlendi. Ve bu politikaların ihtiyaçlarına uygun olarak Özel Tim, Hizbul-komra, İTEM, Korucular, mafya ve uyuşturucu tacirleri ordunun dışında birer silahlı güç odağı olarak Türkiye Kürdistan'ında örgütlendiği gibi, kontrgerilla çeteleride esas olarak bu alanlarda konuşlandırıldı. Savaş rantından pay alan bu güçler hergün biraz daha büyüyerek, süreç içinde giderek kontrolden çıktı. Özellikle Özal döneminde güçlendirilmeye başlanan ve gelinen aşamada "Ordu artık kolay kolay ihtilal yapamaz. Karşısında 170 bin kişilik polis gücü var" diyebilecek duruma gelen polisin bu kontrolden çıkma hali karşısında ordunun sessiz kalması, yani tek silahlı güç olma özelliğini tartışması düşünülemezdi. Hem özel savaşta beklenen sonuç alınmamıştı, hemde çok güvenilen bu güçler kendileri için belirlenen sınırların dışına taşarak devlet için sorun olmaya başlamışlardı. Onun için devletin tekrardan elden geçirilmesi gereken sorunlarına bu sorun da ilave edilerek "laik zehat" tartışmalarının patirtisi-gürültüsü içinde devletin bozulmuş güç dengelerini dağıtarak, yeniden düzenleyen "Yeniden Yapılandırma" programı uygulamaya sokuldu. Bu güçlerin bir bölümü hizaya getirilirken, bir bölümü için tasfiye şeklinde yürütülen bu düzenleme hala devam ediyor. Türk ordusu bu düzenleme ile tek başına belirleyici güç olma özelliğini pekiştirirken, önemli bir ekonomik güç olma yolunda büyük bir mesafe kateden "İslami sermaye"yi de belirlenen sınırların içine doğru gerisin-geriye sürerek "bir taşla iki kuş" vurmuş oldu.

Yönetemez durumda olan komprador-burjuvazi ve feodal güçler, devlet yönetimini bir bütün olarak ordu (MGK'ya havale etmiştir. Aslında bu başından beri böyledir. Anlamayanlar için bunun hergün biraz daha anlaşılır hale gelmesi, ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesi karşısında biçare duruma düşen Türk hakim sınıflarının orduyu

politikaya sunduğunun net olarak açıkça ortaya çıkmasındandır. Açıkça ki, Türk ordusu (MGK) yalnızca bir askeri güç değil, ekonomik, siyasal, idari bir güç olarak da devletin kendisidir. Retah-Yol hükümetinin yerine kurulan yeni hükümetin görevi de, ordu tarafından her konuda program haline getirilen devletin bu "yeniden yapılan-dırma"sına dair politikaların eksiksiz uygulanmasından ibarettir. Mesut Yılmaz, olağan koşullarda göreve gelmediklerini, devlette oluşmuş çarpıklıklar ve organlar arasındaki uyumsuzlukları gidermek için göreve geldiklerini söylerken bu gerçeği ifade ediyordu. Biz bazı kesimlerin "yeniden yapılandırma"ya olmadık misyonlar yükleyerek, hiç tükenmeyen iyimser beklentilerinin ve "yeniden yapılandırma"nın ne olup, ne olmadığının genel bir değerlendirmesine girmeden, sadece konunun Kürt sorunu ile ilgili gelişim yönüne değinmekle yetiniyoruz. Çünkü, ülkemizde özgürlük ve demokrasi mücadelesi Kürt sorunundan ayrı olarak ele alınamayacağı gibi, Türk devletinin her plan ve programında esasta buna göre şekillenmekte. Dolayısıyla, ülkemizdeki önemli gelişmelere esas olarak yön veren Kürt sorunu ele alındığında, (dolaylı-dolaysız olarak onunla ilgili olan) diğer sorunların tümüne ilişkin gelişmelere dair ipuçları da onda bulmak mümkündür.

Türk hakim sınıflarının, devletin yeniden tahkimi olan "Yeniden yapılandırma" programı, ABD'nin Ortadoğu ve Kafkaslara yönelik politikaları doğrultusunda olup, ucu Asya-Pasifik'e kadar uzanan bölgesel çıkarlarının ürünü olan Türkiye-İsrail stratejik savunma ve askeri işbirliği anlaşmalarından ayrı ele alınamaz. Türk devletinin yapacağı her düzenleme ABD'nin petrol, doğalgaz ve petrol boru hatları ile su kaynakları üzerine kurulu olan bu bölgesel politikalarına göre şekillenecektir.

Bütün bunlar birarada değerlendirildiğinde, Türk devletinin "yeniden yapılandırma"sının, ABD'nin bu bölgesel politikalarına uygun olarak iç ve dış politika başta olmak üzere her alanda devletin tahkimine dayanan yeniden biçimlendirme ve güç odakları ile siyasetin ordu (MGK'nın şahsında merkezileştirilmesi) olacağını söylemek yanlış olmaz. Doğal olarak Türk devletinin Kürt politikası da buna uygun olarak şekillenecektir.

Türk devleti için Kürt sorunu, geçmişten beri "Üniter devlet" anlayışı çerçevesinde sadece "asayiş" ve düzeltilmesi mümkün olan ekonomik yetersizliklerle sınırlı bölgesel bir iç sorundur. Irak Kürdistanı sorunu ise, Irak'ın toprak bütünlüğü içinde çözülmesi gereken bir dış sorun olarak görülmüyordu. Türk devletinin bu klasik politikası Özal döneminde bir değişiklik denemesi geçirse de esas olarak günümüze kadar devam ettirildi. Ancak Kürt Ulusal Mücadelesi'nin PKK'nin önderliğinde gelişip, uluslararası bir sorun haline gelmesi ve Irak Kürdistanı'na düzenlenen işgal seferinin yenilgi ile sonuçlanması bu politikaların uzun süre için yürütülebilme şansını büyük ölçüde yok etti. Ayrıca, PKK'nin giderek kalıcı ve belirleyici bir güç olma başarısının yarattığı fali durumda gözönüne alındığında, Türk devletinin bu gelecekte

politikalarını yürütmeye gücünün yetip, yetmeyeceği tartışılır duruma gelmiştir. Türk devletinin bu geleneksel politikalarının, ABD'nin bölge için öngördüğü istikrar politikaları ile çeliştiği ve taviz vermiyormuş görüntüsünün altında aslında, Irak Kürdistanı ile ilgili görüşlerinin ABD'nin ki ile yakınlaşmaya başladığı açıktır. Misaki milli sınırları içindeki Kürt sorunu ile ilgili politikalarını ise hala devam ettiriyor.

Türkiye ile ABD'nin Irak Kürdistanı ile ilgili görüşleri, Türk-İsrail işbirliği anlaşmalarına paralel olarak Iraktaki bölünmüşlüğü denkleştirilmesi şeklinde belirginleşirken, I. Kürdistanı ile ilgili politikalar ise, ABD'nin hiç bir zaman gözardı etmediği bölgedeki güç dengelerinde olabilecek değişiklikler ile PKK'nin Kürt sorununda devre dışı bırakılıp, bırakılamayacağına hesabı yapıldıktan sonra tam olarak netleşecektir. ABD diplomatları ile CIA ajanlarının aylardır T. Kürdistanı'nda yürüttüğü kapsamlı araştırmalar ve RP içindeki Kürt mil-letvekilleri ile yapılan gizli görüşmelerde islamcı kesimlerin PKK'ye karşı kullanılabilirlik kapasitede etkili bir güç olup, olmadıklarına dair sorulan sorular bunu işaret ediyor. Ancak, ABD'nin PKK'yi devre dışı bırakacak formüller içinde islamcı kesimi alet olarak kullanmayı seçeneklerden biri olarak düşünmesi, hem bu kesimin böyle bir güçten yoksun oluşu, hemde Türk devletinin "İslami sermayeyi" tasfiye ve RP'yi kapatma planı nedeniyle en azından kısa vade için geçerliliği olmayan bir tercihtir. Ayrıca, ABD, islamcı kesimi Türk devletine karşı elde bir koz olarak yedekte tutmasına karşın, Arap ülkelerinin tepkisini çeken Türk-İsrail işbirliği anlaşmasının Araplara karşı saldırıyı da içeren yayılmacılığa dayalı bölge politikaları esas olarak islamcı akımlar ve Türk-İslam sentezi ile uyuturulamaz durumdadır.

Türk devletinin ABD'nin baskısı ile Kürt sorununda tavizler vereceği yönündeki beklentilerin aksine, ABD'nin Türkiye'yi İsrail ile birlikte Ortadoğu ve Kafkaslarda stratejik saldırılar için kullanma karşılığı olarak PKK'yi devre dışı bırakan ve Kürtlere kısmi kültürel haklar tanıyan bir çözümü desteklemesi muhtemel olmaktadır. PKK'nin T. Kürdistanı'ndaki silahlı güçlerinin tasfiyesi sağlanmadıkça, Türk devletinin kendisi ile ilgili Kürt sorununda daha ileri noktalarda bir çözümü kabul etmesi oldukça uzak bir ihtimaldir. ABD'nin, Irak Kürdistanı konusunda anlaştığı Türk devleti için kabul edilebilir bir plan dışında bir dayatmada bulunması en azından kısa vade için mümkün görünmüyor.

Kürt Ulusal Hareketi'nin ABD-Türkiye-İsrail ittifakına karşı başarılı olması için, "barışçıl çözüm" çizgisinden uzaklaşarak, silahlı mücadeleye vargücü ile yüklenmesi gerekiyor. Barış, savaşın belirlediği bir sonuçtur. Silahların kazanamadığı bir "barış"ın Kürt ulusuna verebileceği hiçbir şey yoktur. Diplomaside dahil, hayatın her alanında bir dizi cephede yürütülen mücadelelerin hiçbirini reddetmiyoruz. Ancak bunların hepsi devrimci savaşa tabi kılınmadığında bir değer ifade eder. Kürt Ulusal Hareketi, tarihinin hiç bir döneminde görülmemiş bir güç olmuştur. Doğru politikalarla ve devrimci savaşta ısrar edildikçe,

ABD ve uşağı olan Türk devletinin savaşta kazanamadıklarını masa başında kapma şansları olamaz.

Kaldı ki, olmadık barış umutlarını boşa çıkaracak daha bir dizi neden vardır. Türk devleti sadece Kürt Ulusal Hareketi'ne karşı değil, onunla birlikte toplumsal kurtuluş mücadelesine karşıda yıllardır yürüttüğü iç savaş ülke geneline yayarak, halka karşı toptan bir savaşın hummalı çalışmalarında meşguldür.

Türk hakim sınıfları, belli bir duraksama gösteren işçi sınıfı mücadelesi ile devrimci halk muhalefatinin kitlesel eylemlerinin gelişip, ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesine eşlik edeceğini biliyor. Ve hesaplarını buna göre yapıyor. Bu yönlü "tehlikele-re" karşı kurulan kurumların örgütlenmesi ve yapılan hazırlıklar bunu gösteriyor.

Şöyleki; 1- Öncelikle MGK'nın etkinliği ve kitleler nezdinde sağlanan meşru konumuna uygun olarak, onun denetiminde (sürekli veya kesintili bir darbeler yönetimi yerine) yetkileri cuntalarıyla aynı olan "hukuki" statü içinde görev yapabilecek bir Kriz Yönetim Merkezi kuruldu. Bu merkez istediği zaman, istediği gerekçe ile istediği il ve bölgede sıkıyönetim ilan edebiliyor.

2- Türkiye-İsrail stratejik savunma ve askeri işbirliği anlaşmalarının amaçlarına uygun olarak plan ve programlar hazırlayan MASK, iç ve dış düşman tespitleri yaparak Suriye, Irak ve İran'ı muhtemel dış düşmanlar sayarken, Türk devleti, tarihinde ilk kez resmen ülke halkını iç düşman ilan etmiştir. Ve iç tehlikeyi de esas tehlike olarak belirlemiştir.

3- "İrtica"ya karşı kurulduğu söylenen ve faaliyet alanı ülkenin tümünü kapsayan Batı Çalışma Grubu'nun RP'nin hükümetten uzaklaştırılmasından sonra da faaliyetlerini sürdüreceği açıklanmıştır. Kara, Deniz, Hava kuvvetleri ve Jandarma Genel Komutanlığı bünyesinde Albay ve Generalin Grup Komutanlığı yaptığı bu istihbarat örgütünün sahte baş düşman RP'ye karşı değil, ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesi ile devrimci halk muhalefetine karşı kurulduğu açıktır.

4- Demokrasi ve barış söylemleri eşliğinde 5. ordu olarak kurulan bir katliam ordusu T. Kürdistanı'nda konuşlandırılmıştır.

5- "Olağanüstü Hal"ın yerine düşünülen "İller İdaresi Kanunu"nu pekiştiren sivil görünümüne "Eğüdüm Komitesi"nin başına atanan Valiler, Olağanüstü Hal Bölge Valisi yetkileri ile donatılarak askeri yetkililerin emrine verilmiştir.

Bütün bunlar, köklü reformlar yapacağı umulan Türk devletinin niyet ve hazırlıklarını gösteriyor. 150 milyar dolarlık silah alımı planlanan bir ordunun, bu silahları hangi tür reformlar için kullanacağı doğru su merak konusudur.

Karşı-devrimin bu hazırlıklara karşı, proletarya partisi başta olmak üzere devrim güçlerinin savaşı, hayatın her alanına yayarak, bu mücadelenin kızgın alevleri arasında taze ve canlı dinamiklere sahip yeni yeni örgüt biçimleri yaratıp, kitleler içinde kök salma mücadelesine hız vermesi gerekir.

Esir savaşçılar içerde, aileler dışarda haykırıyor:

"Tabutlukları Yıkacağız"

Halkın Günlüğü/İstanbul: Gelişen toplumsal muhalefet karşısında acizleşen ve gün geçtikçe çürüyen sistem, yaklaşmakta olan sonunu bir nebze de olsa geciktirebilmek amacıyla genelde toplumsal muhalefeti özelleştirme esir kamplarında tutulan esir savaşçıları dışarıya getirebilmek için, hak gaspları, kişisizleştirme, itirafçılaştırma vb. amaçlı politikalarını devreye sokarak esir kamplarında yaptığı katliamlarla ve faşizan uygulamalarla sonuç almaya çalışıyor.

Faşist diktatörlüğün bu saldırı politikaları karşısında tek silahları olan bedenlerini siper ederek direnen esir savaşçılar, her seferinde bir avuç asalak olan katiller sürüsüne korkuyu, acı ve yenilgiyi tattırdılar. Son olarak 1996'da, işkenceci katil M. Agar'ın Mayıs genelgesi ile başlayan saldırılar zinciri; Sivas katillerinin avukathgını yapan Şevket Kazan'ın Adalet Bakanı olması ile daha da boyutlandı. Bu saldırılara karşılık esir savaşçılar önce SAG ile cevap vermişler, daha sonra bu eylemi **Ölüm Orucu** direnişi ile boyutlandırarak diktatörlüğün beyninde 12 bomba patlatarak büyük bir zafer kazanmışlardır.

Her hükümet değişikliğinden sonra ilk olarak esir kamplarına yönelen devlet: "Yenilen pehlivan güreşe doy-

mazmış" misali defalarca saldırdığı ve her saldırısında büyük bir hezimet yaşadığı halde, yeniden esir kamplarına saldırı hazırlığında bulunuyor.

ANASOL-D hükümeti işbaşına geldikten sonra Adalet Bakanlığı'na, Eskişehir tabutluluğunun mimarı, devrimci katili olan Oltan Sungurlu getirildi. Oltan Sungurlu'nun Adalet Bakanlığı'na getirilmesiyle birlikte esir kamplarında yeniden hücre tipi gündeme getirilip, beraberinde milyarlarca lira para harcayarak tabutluklar inşa edilmeye başlandı. Oda sistemi yutturmacasıyla uygulanmak istenen hücre sistemi ile komünist-devrimci tutsaklara teslimiyet ve boyun eğmeyi dayatan devletin bu uygulamaları; başta tutsaklar olmak üzere devrimci-demokrat kurum ve kuruluşların yükselttikleri ve yükseltecekleri direnişlerle tarihin çöplüğüne atılacaktır.

Ağustos genelgesinin ardından; özellikle **Ümraniye, Ankara Merkez Kapa- lı, Maraş, Sivas, Adana, Ceyhan, Gaziantep ve Elazığ** esir kampları başta olmak üzere bütün esir kamplarında bulunan esir savaşçılar; sağlık, ziyaret, iletişim, temel ihtiyaç maddelerinin karşılanmaması, sevklerde yaşanan sorunlar, yayın ve haberleşme hakkının gaspedilmesi, havalandırma ve kokuş- lararası iletişimin kısıtlanması, kokuş-

aramalarında keyfi davranışlar ve saldırılar, ziyaretçilere kötü muamele ve gözaltılar, görüşlerin kısıtlanması ve engellenmesi vb. uygulamalarla şimdiden, hücre tipi esir kampının şartlarıyla karşı karşıya bulunmaktalar.

Bu baskılar özellikle **Ümraniye Esir Kampı**'nda; komünistlerin ve devrimcilerin birlikte planlayıp başardıkları özgürlük eyleminin ardından had safhaya çıkmış ve idare adeta provakatif tutumlarıyla çaresizliğini açıkça ortaya koymuştur. Ümraniye Esir Kampı'nda; tutsaklarla soyadı tutmayanlar ziyarete alınmamakta, ziyaretçi ve ziyaret kabini sayısına kısıtlama getirilmekte, gazete ve dergiler verilmemekte, su ve elektrik kesintisi uygulanmakta, tutsakların revire çıkışı engellenmektedir.

Esir kamplarında yeniden bu tür baskıların gündeme gelmesiyle beraber, dışarıda da esir yakınları kamuoyu yaratmaya ve tutsakları sahiplenmeye devam ediyorlar. Bir grup esir yakını ve ailesi 23 Ağustos Cumartesi günü esir kamplarındaki baskıları protesto etmek ve kamuoyunun desteğini sağlamak amacıyla, Galatasaray Lisesi önünde her Cumartesi günü yapılan kayıplar için oturma eylemine katıldılar. Oturma eyleminden sonra saat 12:30'da bir basın açıklaması yapan aileler,

esir kamplarındaki keyfi uygulamalar ve baskılara değinerek, "*Cezaeilerinde çocukları ve yakınları bulunan bizler bu uygulamalara sessiz kalmayacağız! Daha geçen yıl 12 devrimci ve komünistin şehit düştüğü cezaevlerinde yeni katliamlara izin vermeyeceğiz! Bu defa bu saldırıyı sokaklardan biz göğüsleyeceğiz! Tabutlukları yıkacağız!*" diyen aileler kararlı olduklarını vurgulayarak bu süreçten sonra verecekleri mücadelede kendilerine ve esir kamplarındaki evlatlarına destek verilmesini ve sahip çıkılmasını isteyecek; "*Unutmayalım ki bu saldırı hepimize, esir alınmak istenen bizim insanca yaşama istegimiz ve haklarımızdır!*" dediler.

BERGAMA ESİR KAMPI

Bergama Esir Kampı'nda tutulan **TKP(ML), DHKP-C, MLKP, TIKB, THKP-C/DK, TKP(ML)-B, TDP** dava tutsakları tarafından yapılan ortak açıklamada, bulundukları esir kampındaki tabutluk çalışmalarına değinerek; sağlık durumu kötü olan bir çok esir savaşçının "**dış güvenlik**" gerekçesiyle keyfi olarak hastaneye sevk edilmediğini, sevk edilen esir savaşçıların da insanlık onurunu ayaklar altına alan davranışlara maruz kaldıklarını belirterek; "*Jandarmanın ve cezaevi idaresinin tahrikleriyle karşı karşıya kalmaktayız. Tüm bunlara karşın bizler, canımız pahasına da olsa hücre tipi ve tutuklulara yönelik yapılan baskılara izin vermeyeceğiz. Hücre tipi hapisaneler için demokrat kamuoyu ve kurumları duyarlı olmaya çağırıyoruz*" dediler.

ÇANAKKALE ESİR KAMPI

Çanakkale Esir Kampı'nda **TKP(ML), PKK, DHKP-C, TKP/L, DHP, MLKP, TIKB, TKP, TDKP, TKP(ML)-B, Devrimci Yol** davalarından hükümlü olarak esir tutulan esir savaşçılar tarafından ortak olarak bir basın açıklaması yapıldı.

Esir savaşçılar yazılı olarak yaptıkları açıklamada; 28 Şubat 1997 tarihinde MGK kararları ile esir kamplarında hücre tipi esir kampları yapımı ile esir savaşçıları teslim alma, tecrit etme, soyadı kimliklerinden arındırma, itirafçılaştırma politikalarının uygulanmak istendiği ve bunun için esir kamplarını hücre tipine dönüştürecek çalışmaları başladığını vurgulayarak; "*1997 Ölüm Orucu ve SAG ile büyük bir y-*

nilgiyi yaşayan faşist devlet, bir kez daha kendisini denemek istiyor. Bulduğumuz Çanakkale Cezaevi'nde de hazırlık yapılmakta ve bu 'adli tutuklara dönük' denilerek baş bir aldatmacayla bizlerin tepkisini törpülemeye çalışmaktadır. Onbinin üzerinde devrimci tutsak olarak, yapacağımız üç günlük uyarı açlık grevinde de belirttiğimiz gibi, bizler her türlü bedeli ödemeye hazır olarak bu saldırı planını boşa çıkaracağız" dediler.

CEYHAN ESİR KAMPI

25 Haziran '97'de Konya Esir Kampı'ndan, Ceyhan Esir Kampı'na sevk edilen TKP(ML) TIKKO esir savaşçıları, gazetemize gönderdikleri bir yazıda; büyük direniş destanları yazılarak kazanılan haklarının bir çırpıda gaspedildiğini, esir kampında durumun gergin olduğunu ve periyodik olarak çeşitli eylemler yaptıklarını belirttiler. Tutsakların yaptıkları açıklamada; "Ceyhan

Esir Kampı'na getirildiğimizden itibaren yöneticiler ve savcılıkla yapılan görüşmelerimiz taleplerimizin karşılanamayacağı, diğer bir ifadeyle yıllardır can bedeli kazanılmış hakların gaspedildiğinin ilan edilmesiyle son buldu. Hem esir kampı yöneticileri, hem de savcılık sorunların muhatabı olarak kendilerini görmemekte ve Adalet Bakanlığı'nı adres göstermektedir. Dolayısıyla bundan sonra Adalet Bakanlığı ile istişare (!) edileceğimiz direnişlerimiz olacaktır. Aksinin nafiye olduğunu düşünmek ya da görmemek hala olur. 2 aydan fazla zamandır, daha önce kazanılmış olan haklarımızdan tekrar alabildiklerimiz kendiliğinden değil direnişlerle alınmıştır. Sayın geciktirme, havalandırma kapısını kapattırmama, sayın vermeme, volta işgalleri, doktor-avukat ve idareye çıkma eylemlerimiz neticesi doktora çıkarken üst aramasının yapılmaması,

ziyaret mahalline temsilcilerimizin çıkabilmesi gibi kısmi haklarımız tekrar alınmıştır. Fakat üst aramasının yapılması dolayısıyla avukata çıkmama tavrımız sürmektedir. Yalnızca bir çok hak ihlalleri sürmektedir" diyerek esir kampında olabilecek herhangi bir olaydan idareyi, savcılığı ve Adalet Bakanlığını sorumlu olarak gösterdiler.

Öte yandan Adana'da Av. Süleyman Kılıç, Av. Mustafa Güncü, Dr. Mehmet Antmen'den oluşturulan Cezaevleri İzleme Komisyonu Ceyhan Esir Kampı ve Kürkcüler Esir Kampı'nda yaptığı incelemelerin raporlarını hazırlayarak kamuoyuna sundu. Komisyon, raporunda Adalet Bakanlığı, Cumhuriyet Savcılığı ve idarenin keyfi tutum içerisinde olduklarını, hiç bir sorunun çözümü noktasında adım atmaya yanaşmadıklarını belirterek, özellikle Ceyhan Esir Kampı'nda durumun ger-

gin olduğunu vurguladı. Komisyon raporunda kısaca şu açıklamalarda bulundu: "Baroların insan hakları komisyonları temsilcileri ile görüşme yaptığı gün, aynı hükümetin Adalet Bakanlığı'nın izleme komisyonu olarak Ceyhan Cezaevi'ne yapacağımız ziyarete izin vermeyişi, cezaevlerinde yaşanacak olan olayların sorumlularının kimler olacağını göstermektedir. Adalet Bakanlığı bu tavrı ile nasıl bir cezaevi istediğini, açık bir biçimde ortaya koymuştur. Gerginliklerini çatışmalara, çatışmaların ölümlere dönüşebileceği açıkça görülmüştür. Adalet Bakanlığı'nın duyarlılığı ve adeta çatışmaların çıkmasını ülke gündemini işgal etmesini ve geçmişte olduğu gibi yeni ölümlerin olmasını isteyen tavrı ibret vericidir. Komisyonumuz Adalet Bakanlığı'nın bu tavrını tespit edip kamuoyuna açıklamayı görev saymıştır. ●

Dersim'den postal izlerini sileceğiz

Halkın Günlüğü/İstanbul: Dersim'in faşist devlet tarafından yakılıp, yıkılıp, insansızlaştırılarak yok edilmesini protesto etmek amacıyla Tunceli Kültür ve Dayanışma Derneği tarafından 23 Ağustos Cumartesi günü Galatasaray Postanesi'nden TBMM'ye telgraf çekme eylemi yapıldı.

Tunceli Kültür ve Dayanışma Derneği tarafından gerçekleştirilen eylem, aralarında sanatçı Ferhat Tunç, Yusuf Hayaloğlu, TÜMTİS Genel Başkanı Sabri Topçu ve kayıp yakınlarından oluşan yaklaşık 100 kişilik kitle eşliğinde saat 11:00'da Beyoğlu Tüneli'nden yürüyüşle başladı.

Yürüyüş boyunca "Köylerimize geri dönmek istiyoruz", "Köylerimizi terketmeyeceğiz", "Orman yakmalara son", "Gıda ambargosu kaldırılmalı", "OHAL ve koruculuk kaldırılmalı", yazılı dövizler taşındı ve "Haksız savaşa son", "Dersim'i terketmeyeceğiz", "Orman yakmalara son", "Dersim halkı yalnız değildir", "Susma sustukça sıra sana gelecek" vb. sloganlar haykırıldı. ●

Galatasaray Postanesi önüne gelen kitleye ve basına hitaben Tunceli Kültür ve Dayanışma Derneği Başkanı Selman Yeşilgöz tarafından bir basın açıklaması okundu. Yeşilgöz tarafından okunan açıklamada; "Dersim bugün tam anlamıyla yarı açık cezaevine çevrilmiştir. Bir il düşünün ki hiç bir köyü kalmamış, bir il düşünün, ki köylerinin etrafı mayınlanmış, bir il düşünün, ki 21. asra üç kala karne ile yiyecek ve giyecek veriliyor. Okulları ve sağlık ocakları kapalı, devlet hastanesinde uzman hekimi bile olmayan bir il dü-

şünün. Şehir merkezi ile ilçe ve çevre illere ulaşımı sağlayan yollar ancak kontrollü olarak ulaşma açılabilir. Ormanları çayır çayır yanan bir il düşünün, işte orası yani o il Dersim'dir.

Dersim'i yok etme politikaları ile hareket edenler hiç unutmamalıdır ki Dersim yalnız değildir. Bu ülkenin gerçek sahiplerinin yani işçilerin, köylülerin, aydınların, sanatçıların, demokratik kitle örgütlerinin ve ülkenin dört bir yanına yayılmış Dersimlilerin yüreği Dersimliler ile çarpınmaktadır" denildi.

Açıklamanın ardından kitle, "Dersim halkı yalnız değildir" sloganını atarak oturma eylemine katıldı.

DERSİM: gerillaya sığınak, beyaz orduya (bir bütünsellik içinde faşist devlete) mezar olan aslanlar yardu.

Osmanlı İmparatorluğu'ndan ANASOL D'ye kadar iktidara gelen- getirilen faşist, halk ve hak düşmanı hükümetler tarafından bir çibanbaşı olarak görülen-görölmeye devam edilen Dersim'i yok etmek, haritalardan silmek ve bu doğrultuda, Dersim'in dağlarında tohumu atılıp, gelişip-serpiltilen gerilla savaşını bitirmek amacıyla binlerce, onbinlerce senaryo denendi. Fakat direngenliğin, onurun ve aslanların yurdu olan Dersim ve Dersimliler tüm baskı, katliam vb. uygulamalara, '38'lerden (politik önderlikten yoksun olmasına rağmen) beri isyankar ve '72'den itibaren de öncüsünden aldığı savaşkan ve direngen ruhla karşı koymuş/koyacaktır.

MGE'nin kararlarıyla Dersim'i bitirme planları artık eskisi gibi gizliden değil açıkça ve alçakça uygulanmaktadır.

Gerillaya yardım ettiği gerekçesiyle

Dersim halkı açlığa, sefaletle mahkum ediliyor, köyler yakılıp, yıkılıyor, insanlar gözaltına alınıp kaybediliyor veya operasyonlara ön hedef olarak sürülüyor. Tüm bu baskıların toplamında Dersim'in dört bir yandan puşt zulalarıyla çevrili açık bir toplama kampına dönüşürldüğünü görmekteyiz.

Baskının ve zulmün olduğu her yerde direniş ve isyan güçlü olur. Dersim(liler) '38'lerden daha örgütlü, daha bilinçli olarak yürütülen devrim mücadelesinde, değil yurtlarını terketmek, mücadeleye daha da sıkı sarılmaktadır(lar).

Bu baskılar Dersim için ne ilk ne de son olacaktır. Devlet özelde Dersim genelinde ise T. Kürdistanı'nda sürdürdüğü savaşta yenilgiyle ve bozguna uğrayarak çıkacaktır. ●

Halkın Günlüğü/İstanbul: MGK direktifiyle hükümete getirilen ANASOL-D'nin ilk icraatları zam üstüne zam yaparak ezilen, yoksul emekçi halklarımızı daha da fazla sömürmek, halklarımızın sesi, soluğu olan ve dört bir yandan faşist devlet tarafından ablukaya alınmış, tüm baskı ve zorluklara rağmen çeşitli millet ve milliyetlerden Türkiyeli halklardan aldığı güç ve destek doğrultusunda yayım yapan devrimci-sosyalist-yurtsever basını susturmak oldu.

Bu bağlamda icraatlarını gerçekleştiren kolluk güçleri, başta İstanbul olmak üzere çeşitli illerde devrimci-sosyalist-yurtsever gazete ve dergi bürolarını basıyorlar-kundaklıyorlar. İşte icraatlar:

GAZETEMİZ TOPLATILDI

Gazetemizin 16-31 Ağustos 1997 tarihli 2. sayısı İstanbul 5 No'lu DGM tarafından 2. sayfadaki "Tarih bilinciyle şekillenmek", 8 sayfadaki "Tokat'ta valiliğe bombalı saldırı", 10. sayfadaki "Zindan duvarlarını aşmak devrimcilerin işidir", 11. sayfadaki "Halkımdan özür diliyorum", 15. sayfadaki "Dersim'e uygulanan sadece gıda ambargosu mu?", 16-17. sayfadaki "Dün bizimdi, gün bizimidir zafer de bizim olacak", 24. sayfadaki "Hücre sistemi devrimci tutsakların direnişleriyle paramparça edilecek", 26. sayfadaki "Düşmandan parça kopartmak esastır" ve 32. sayfadaki "Devrimci eylem birliği düşmana darbe vuruyor" başlıklı yazılarda TKP(ML)-TİKKO, DHKP-C, TKP/ML örgütlerinin propagandasının yapıldığı ve Adalet Bakanı Oltan Sungurlu'nun hedef gösterildiği gerekçesiyle toplatıldı.

HALK İÇİN KURTULUŞ GAZETESİ'NE BASKIN GİRİŞİMİ

Halk İçin Kurtuluş Gazetesi'nin Çağaloğlu-

"Basın Özgürlüğü" ama kimlere?

nda bulunan merkez bürosuna 20 Ağustos Çarşamba günü saat 12:00 da gelen ve arama izni bulunmayan kolluk güçleri (özellikle İstanbul'a atanan yeni işkence müdürü Hasan Özdemir'in Türkiye Gazeteciler Cemiyeti'ni ziyaret edip, basına yönelik saldırı ve baskılardan ne kadar üzüntülü olduğunu belirttiği bir sırada) gazeteye girmeye çalıştılar.

lemenin ardından, umduğunu bulamayan ve hüsrana uğrayan kolluk güçlerinden üç görevli, bir savcı gazete avukatları eşliğinde ancak kimlik kontrolü yapabildiler. Kolluk güçlerinin ablukasının kalkmasının ardından Kurtuluş Gazetesi tarafından yapılan açıklamada; "Halka gerçekleri ulaştırmamızı hazmedemeyen işkenceciler, defalarca yap-

Fakat gazete çalışanları kolluk güçlerini içeri almayarak kapı arkasına barikat kurdular ve pencereye "kavganın onurlu sesi Kurtuluş" yazılı bir pankart ile çeşitli dövizler astılar. Yasadışı baskını duyan basın mensupları toplu halde Kurtuluş Gazetesi'nin önünde toplandılar. Yaklaşık üç saatlik bek-

likleri gibi bize saldırımayı ve işkence tezgahlarından geçirmeyi planlıyorlardı. Fakat kararlı direnişimiz, halkın desteği ve basının duyurduğu karışında geri adım atmak zorunda kaldılar. İşkencecilerin keyfi davranışlarının karşısına yine en meşru hakkımız olan barikat direnişiyle çıktık.

İşkencecilerin oyununu, içeride kurduğumuz barikatlarla, dışarıda ise hemen teğimize koşan halkımızla birlikte bir daha bozduk. Halkımızın, gazetemizi rine alarak gelmesiyle bizlere sahip çıksı kongrelerle çetelerine gerçeği bir kez ha gösterdi. Gerçek onların tüketişti denildi.

KIZIL BAYRAK

Kızıl Bayrak Gazetesi'nin Zonguldak Bürosu 12 Ağustos Salı günü kundaklandı. Bu saat 14:00 sularında kapatıp giden müdür Yıldırım Doğan, akşamüstü geri döndüğünde bürünün kapısının kırıldığını, çalışma masasının parçalandığını, camların kırıldığını duvarların simsiyah bir görüntüde olduğunu belirtti. Bu saldırının olduğu sıralarda Bayrak Gazetesi Ankara bürosu da kolluk güçleri tarafından abluka altına alınarak sanılar sindirilmeye çalışıldı.

ÖZGÜR GELECEK

Özgür Gelecek Gazetesi'nin teknik işleri yapıldığı Nehirler Beklam Ajansı 12 Ağustos Salı günü saat 18:00 sularında Eminönü'nde Mücadele, İstanbul Güvenlik, İstanbul Terörle Mücadele ve İnsan Masası şubeleri bağlı sivil ve resmi kolluk güçlerince baskın yapıldı. Ajans ve gazete çalışanı 16 kişi yaklaşık bir saat süreyle bina içerisinde gözaltında tutuldu. Ajansın geçici olarak bulunan Umur Yaylına ait kitap ve gazetelere "yasak yasak" yazılı gerekçesiyle el konuldu. Bu baskının ertesi gün saat 17:00'ye kadar süren tüm bu baskılardan ve saldırılardan da sığıldığı gibi "demokrasi", "basın özgürlüğü" vb. teranelerle yeni bir umut ortaya atılan ANASOL-D hükümetini halklarımızı ve paralelinde devrimci-sosyalist-yurtsever basına yönelik olarak kurulan bir savaş hükümeti ve komprador-burjuvazinin büyük toprak ağalarının sözcüsü olduğunu gibi ortadadır. ●

Basın özgürlüğünü ipotek altında tutmak için çıkarılan erteleme yasası üzerine değinmeler

14.08.1997 tarihinde TBMM'de kabul edilen: "12.07.1997 Tarihine Kadar Sorumlu Müdür Sıfatı ile İşlenen Suçlara İlişkin Dava ve Cezaların Ertelenmesine Dair Kanun" ile getirilen düzenleme ile 12.07.1997 tarihine kadar sorumlu müdür olarak dergi, gazete, kitap ve her türlü basılı eseri yayınlayan kişilerin cezaları ve yargılanmaları üç yıl süre ile ertelendi. Ertelenmeden itibaren üç yıl içerisinde bu kişiler eğer aynı suçlama ile yargılanarak mahkum edilecek olurlarsa, ertelemeye konu olan cezaları aynen çekirilecek; yine açılmış olan, ancak yargılaması ertelenen dava ve soruşturmalar kaldığı yerden devam edecektir.

Kamuoyuna lanse edilen boyutuyla bu yasanın, 1997 yılı içerisinde, hangi kaynaktan beslendiği ve kimin temsil ettiği iyi bilinen Türkiye Gazeteciler Cemiyeti (TGC) tarafından yapılan bir çalışmanın ürünü olduğu anlaşılmaktadır. Özellikle M. Yılmaz'ın hükümet kurulur kurulmaz ilk önce medya plazalarına teşekkür ziyaretine gitmesinin ardın-

dan, medya holdinglerinin, kirlenmiş yüzlerini aklamak ve "Özgür Basın" imajını yaratmak adına böylesi bir yasayı gündeme getirmeleri sonrasında, bu ucube yasa hızla meclisten geçerek uygulamaya konuldu. Yine TGC tarafından Süleyman Demirel ile birlikte düşünce özgürlüğü ödülüne layık görülen O. Işık Yurtçu'nun kişisel durumunun uluslararası platformlarda öne çıkarılmış olması, hükümet tarafından Avrupa Birliği ilişkileri için olumlu imaj yaratma malzemesi yapıldı. Gerçekte ise, bu yasa ile yapılan, düşünce ve ifade özgürlüğünün, toplumu bilgilendirme hakkı ve görevinin sağlanması değildir. Yapılan düşünce ve ifade özgürlüğünün üç yıl süre ile ceza tehdidi ile ipotek altına alınmasıdır. Burada birey olarak 12 Temmuz 1997 tarihine kadar sorumlu müdür olan kişilere pişmanlık yasası şeklinde bir öneri getirilmektedir. Şu an yapmakta oldukları sorumlu müdürlük görevini bırakmaları, bundan sonra aynı şekilde bir görev ve sorumluluk almamaları, tövbekar olmaları, aksi halde, eski cezalarının çekirileceği ve yeniden cezaevine girecekleri açıkça

belirlenmektedir.

Türkiye'de düşüncelerinden dolayı uzun yıllar cezaevinde tutuklu bulunan İsmail Beşikçi, Eşber Yağmurdereli, Recep Maroğlu ve isimleri burada belirtilmeyen çok sayıda muhalif düşünce insanlarının onlarca yıllık kesinleşmiş hapis cezalarının varlığı ortada dururken, bu yasanın alelacele uygulamaya konulması MGK'nın emri üzerine kurulan ANASOL-D hükümetinin demokratiğini (!) ve insan hakları konusundaki iyi niyetliliğini (!) ortaya koyması için iyi bir gerekçe oldu. Yine TC devletinin bir türlü kendini kabul etmediği Avrupa Birliği'ne karşı da bir jest anlamına geldi. O. Işık Yurtçu cezaevinden çıkacak, Türkiye'de düşüncenin ne kadar özgür olduğu da herkes tarafından anlaşılabilecekti. Devletin her zaman başvurduğu ikiyüzlü politika yöntemlerinden birisi de bu şekilde uygulamaya konuldu. Sormadan edemiyoruz: Son bir kaç gündür yazılı ve görsel medyanın gözbebeği haline gelen, adeta kahramanlaştırılan bu yazı işleri müdürlerinin tutuklanmalarından bu

güne hangi gazete ve televizyonlar bu insanların durumundan sözetti? Bir kaç halif yayın dışında hiç biri. Işık Yurtçu yargılandığı sıralarda veya daha birkaç öncesine kadar yanında hangi gazeteciler veya hangi dostları vardı? Kimler O'na ve diğer bir kaç salıverilen müdürün şifine kadeh kaldırıyordu? Bu gazetecilik adlarını kaç insan biliyordu, bunları iyi biliyoruz.

Buradan hareketle, özgürlüğüne kavuşan bu arkadaşların, karşı karşıya bulundukları durumu doğru biçimde kavrayarak, bu gerek burjuva basın, gerekse burjuvazinin sözcülüğünü yapan bir kısım aydınlar için özgürlük edebiyatının malzemesi mamaya dikkat etmelerini bekliyoruz. Şi durumda kusa metrajlı bir reklam filmi kahramanları haline gelirler. Unutmayın ki; bu ülkede bugün dahil olmak üzere, daha uzun bir süre birçok gazete tutuklanma, cezalandırılma, işkence ve düşüncelerini özgürce ifade etme gibi uygulamaları yaşayacaktır.

● Avukat Özcan K.

Göktepe duruşmasında polisler sustu

Haber Merkezi: Evrensel Gazetesi muhabiri Metin Göktepe'yi işkenceyle katleden polislerden 7'si çıkarıldıkları ilk duruşmada suskun kalmayı tercih ettiler.

21 Ağustos Perşembe günü Afyon'da görülen dava öncesinde, Afyon Valiliğinin "duruşmayı izlemek için gelen vatandaşlar, kente alınmayacak" kararına inat, yüzlerce katilimci bu defa da Afyon sokaklarını doldurdu. Sabah saatlerinden itibaren Afyon'a 9 km uzaklıkta bulunan İbhal tesislerinde biraraya gelen kitle, "Özgür Basmı Susturulamaz" pankartı altında halaylar çekerek sloganlar attı. Saat 09:00'da Afyon'a hareket eden kitle, polis ablukası altında Adliye önüne kadar geldi. Adliye girişinde önleri kesilen kitle "İnadına Hepimiz Birer Metin'iz", "Bağımsız Yargı Demokratik Türkiye", "Adalet, Özgürlük İstiyoruz", "Metinler Burada Katiller Nerede", "Baskılar Bizleri Yıldırılmaz", "Polis Çekil Katilleri Koruma" sloganlarını attı. Kitlenin önüne barikat kuran polis, avukatlarla birlikte gazetecileri sıkı bir aramadan geçirerek içeriye aldı.

9'u tutuklu 11 sanık polisten 7'sinin hazır bulunduğu duruşma, tutuklu polislerden

Selçuk Bayraktar, Murat Polat, Burhan Koç, İlhan Sarıoğlu ve Saffet Hızarcı'nın mahkeme salonuna getirilmesiyle başladı. Tutuksuz yargılanan Tuncay Uzun ve Fikret Kayacan da duruşmaya katılırken, tutuklu polisler Seydi Battal Köse, Şuayip Mutluer, Fedai Korkmaz ve Metin Küşat "rapor aldıkları" gerekçesiyle duruşmaya katılmadılar.

Duruşmada kimlik tespitleri yapılmak istenen polisler "can güvenliklerinin olmadığı" gerekçesiyle adres bildiriminde bulunmadılar. Sanıkların adres bildirmek

sizin verdikleri kimlik beyanından sonra tüm sanık avukatları söz alarak Mahkeme Başkanı Fatma Nilgün Uçar ve Nuran Yalınbaş'ın yanlış davrandıklarını öne sürerek, her iki yargıcı da reddetdiklerini belirttiler. Duruşmaya ara veren mahkeme heyeti, sanık avukatların istemini, "subjektif olması, kişisel düşüncelere dayalı bulunması, yargının gecikmesine yol açacağı" gerekçesiyle reddetti.

Duruşmanın daha sonraki bölümünde, 20 aydır yakalanamayan (!) polislerin sorgulamasına geçildi. Ancak tüm polisler "sus-

ma haklarını kullandıklarını" bildirecek sorgu vermediler. Polislerin bu tavrı, ek savunma ve daha sonra soruları bazı sorularda da devam etti. Sasarak bir yerlere mesaj gönderen polislerin tavrı, suskunluklarının bir yerlerde onaylandığını ve böyle devam etmeleri yönünde beklentilerin olduğunu kanıtlar nitelikte görüldüğü atmosferde, duruşmada herhangi bir ilerleme kaydedilmesi beklenemezdi. Duruşmaya hasta oldukları bahanesiyle katılmayan 4 sanık polisin, hastalıklarının duruşmaya katılmalarına engel teşkil edip etmediğinin araştırılmasına, bir sonraki duruşmada sanık polisler ve tanıklar Deniz Özcan, Hayati Güngören, İlhan Uçar ve Ali Ekber Palabıyık'ın yüzleştirilmelerine karar veren mahkeme heyeti, duruşmayı 15 Eylül 1997 tarihine erteledi.

Sanık polislerin yargılandığı duruşmaya ÖDP, CHP, EMEP, DBP, Barış Partisi, işçiler sendikaları ve DKO temsilcilerinin yanı sıra sanatçı Ferhat Tunç, Berhan Şimşek, Ahmet Nesin, Reis Çelik, Sınır Tanımayan Gazeteciler Genel Sekreteri Robert Monard, Türkiye Temsilcisi Nadire Mater, TGC Genel Başkanı Nail Güreli destek vererek Afyon'da hazır bulundular.

Adil düzende çifte standart

Halkın Günlüğü/İstanbul: 1994 yılında "Adil Düzen" sloganıyla belediyelerde yönetime gelen Refah Partisi bugüne kadar yönetime gelen anlayışlarda görülmediği oranda, özellikle devrimci-demokrat çalışanlara yönelik baskı, sürgün, işten atma, sicil bozma vb. uygulamalarıyla kendi alanında "rekor" kırdı. "Kırdığı rekor"la da kalmadı "çifte standart" uygulamaları, yargı kararlarını taunama noktasında da pervasız bir tutum içerisinde girdi.

Bu uygulamaların son örneği, Tüm Bel-Sen Genel Mali Sekreteri Yusuf Alınpak'ın 13 Ağustos 1997 tarihinde işten atılmasıyla yaşandı. 19 yıllık memuriyet hizmeti olan Yusuf Alınpak, Kamu Emekçileri Sendikalarının 18 Nisan 1995 tarihinde gerçekleştirdiği "hizmet üretiminden gelen gücün kullanılması" eyleminden dolayı 4 ay hapis cezası almış, cezası daha sonra dokuzyüz bin liraya çevrilerek tecil edilmişti. Tecil edilen cezalar için danıştay işçiyi birleştirme kurul kararına göre, memuriyete son verilemeyeceği bilinen bir gerçek iken dava yargıtay aşamasında olmasına rağmen, Refahi İstanbul Büyükşehir Belediyesi Yusuf Alınpak'ı işten atarak yeni bir hukuk dışı uygulamasıyla karşılaştık. Bir yandan demokrat insanları işten atan diğer yandan kendi yandaşlarına da çifte standart uygulayarak çalıştırıyorlar. Yusuf Alınpak ile aynı işyerinde çalışan Refahlı belediyelerin yan örgütü olan Dem Bir-Sen'e üye olan, aday memur Recep Eren'in ruhsatsız silah taşımaktan bir yıl hapis cezası almasına ve cezanın tecil edilmemesine rağmen işe başlatılması; sendikal hak ve özgürlükleri kullanan ve kendilerine "kul" olmayanlara tahammül edemeyen, demokrasiyi kendi içlerinde dahi geliştiremeyen, cemaat örgütlenmesini benimseye-

rek, "kul itatkar olmalıdır" felsefesini savunan, Refah Partili belediyelerin gerçek yüzünü ve niyetini ortaya koyuyor.

Tüm Bel-Sen Genel Merkezi: Refah Partili belediyelerin bu uygulamalarını ve Yusuf Alınpak'ın işten atılmasını protesto etmek için 27 Ağustos Çarşamba günü, Taksim Tünel çıkışında bulunan İETT Genel Müdürlüğü önünde kitlesel bir basın açıklaması yapıldı. Saat 12:30'da yapılan basın açıklamasına yaklaşık 200 kişi katıldı. Tüm Bel-Sen adına Genel Başkan Vcdan Baykara okuduğu basın açıklamasında, "Bizler sendikal hak ve özgürlüklerinizi, demokrasinin kesintisiz uygulanması, insanlığın daha özgür olması ve üyelerimizin, çalışanların sosyal-kültürel-ekonomik yaşam alanlarının geliştirilmesi için her türlü bedeli ödedik ve ödemeye devam ediyor/edeceğiz."

Bu anlamda da genel merkez yöneticimiz Yusuf Alınpak'a uygulanan hukuk dışı, insan hak ve özgürlükleriyle, demokrasiyle ve sendikal haklarla bağdaşmayan uygulamaya karşı mücadele edeceğiz. Burası Türkiye... burada her şey olur... hukuk dışı da olsa ben seni atarım... sen gitti yargıdan dön diyen İETT Genel Müdürü'ne örgütümüzle gerekli yanıt vereceğimizi bilinmelidir" dedi.

Tüm Bel-Sen Genel Merkezi imzalı büyük bir pankartın açıldığı basın açıklamasında, "Baskılar bizi yıldıramaz", "yaşasın örgütlü mücadelelerimiz", "Toplu sözleşme hakımız, grev silahımız" vb. sloganlar atıldı. Bazı sivil polislerin kamu emekçileri ile sözlü tartışmalara girerek provakasyon yaratmaya çalıştığı protesto niteliğindeki kitlesel basın açıklaması daha sonra olaysız bir şekilde sona erdi.

Maltepe Belediyesi işçileri öfkeli

Halkın Günlüğü/Kartal: Göreve geldikten beri izlediği sınıf düşmanı politikalarla dikkatleri üzerine çeken BP'li Kartal Belediye Başkanı Mehmet Sekmen, uygulamalarıyla işçi düşmanlığını ve Adil Düzenin(!) gerçek yüzünü herkese göstermeye devam ediyor. Daha önce temizlik ve ulaştırma işleri taşeronlaştırmış işçilere karşı saldırıya geçen Sekmen, şimdi de daha önce Kartal Belediye'sinde çalışan daha sonra Maltepe Belediye'sinin ayrılmasıyla buraya geçen işçilerin 1988-93 tarihleri arasında ücretlerinden zorunlu olarak kesilen nemalarını ödemiyor.

İşçilerin ve sendikaların sayısız girişimine kulak tıkayan Sekmen, işçilerden yoğun tepki almaya devam ediyor. Nemaları gaspedilmeye çalışan işçiler, 14 Ağustos Perşembe günü 1 gün iş bırakma eylemiyle birlikte yağmura, çamura inat 13 km yol yürüyerek Kartal Belediyesi önünde basın açıklaması yapıp, belediyeyi protesto etmişlerdi.

14 Ağustos Perşembe günü belediye başkanı yardımcısı ile görüşebilen Belediye İş Sendikası ve işyeri temsilcileri, 18 Ağustos Pazartesi günü bu defa başkan Mehmet Sekmen'le görüştüler. M. Sekmen, nemaların, sadece anaparasını Eylül ayında verebileceğini, faizlerini ise imkanı olursa ödeyebileceğini belirtip, işçileri oyalamaya ve zaman kazanmaya çalışıyor.

Bu konuda protokol imzalayan Belediye İş ve M. Sekmen'e tepki gösteren işçiler ve işçi temsilcileri "Sekmen futbolu milyarlara lira yatırıyor göz boyarken, bizlere sorulmadan kesilen nemalarımızı gaspetmeye çalışırken, Belediye İş uzlaşmacı davranıp işçileri oyalamaya ortak oluyor" diyerek, en kısa zamanda verilen sözler yerine getirilmezse, belediye önünde oturma eylemine başlayacaklarını ve bu konuda kararlı olduklarını vurguladılar.

İşten atılanlar gözlataına alındılar

Halkın Günlüğü/İstanbul: Esenyurt'ta bulunan Güzel Tekstil patronunun 21-22 Ağustos günlerinde 8 işçiyi işten atmasını protesto etmek amacıyla, 25 Ağustos Pazartesi günü bir basın açıklaması yapmak isteyen işçilere jandarma saldırdı.

Fabrika önünde basın açıklaması yapan Güzel Tekstil işçileri işten atılan arkadaşlarının geri alınması, yaşanabilir bir ücret ve sendika hakkı istediler. Ayrıca fabrika genel müdürünün kendilerini "sizleri götürmek için başımızda birinin mi durması lazım?" sözleriyle hayvan yerine koyduğunu ve patronun aynı işi yapan işçilere farklı farklı ücret ödeyerek ayrımcılık yaptığını, bununla işçilerin birliğini bozmayı ve çalışmaya barışın ortadan kaldırma hedeflediğini, yine çalışma koşullarının zor olduğunu, patronun işyerine sendikaların girmemesi için her türlü yolu denediğini ve atılan 8 işçi haricinde 18 işçiyi daha işten atmayı planladığını söyleyen işçiler, ücretlerinin de düzenli ödenmediğini belirttiler. İşten atılan arkadaşları geri alınmaya kadar eylemlerine devam edeceğini de belirten işçiler, patronun jandarmayla kendilerini karşı karşıya getirdiğini ve bu vesile ile basın açıklaması yapma haklarının engellendiğini, patronun işten atılan arkadaşlarının tazminatlarını ödemediğini de ifade ettiler. Basın açıklaması sonrası aralarında Haydar Dengiz, Murat Davet, Murat Kara, Hakan Kaynak ve adını öğrenemediğimiz 9 işçi daha gözlataına alındı. Daha sonra saldırı ve gözaltıyı protesto eden işçiler bir yürüyüş gerçekleştirdiler ●

Sendikal faaliyete bir saldırı daha

Halkın Günlüğü/İstanbul: Basın-İş Sendikası'na üye oldukları için işten atılan ve yaklaşık bir buçuk aydan beri direnen Reslan işçilerine, işverenlerin adamları saldırdı. Saldırı sonrası ise polis her zamanki gibi olması gereken yerde olarak işçi düşmanlığı ve işverenin iyi bir paralı uşağı olduğunu kanıtlamak için 5 işçiyi gözlataına aldı.

25 Ağustos Pazartesi günü saat 11:00 dolaylarında Reslan Mutfakları'nda iş yaptırılan Niyagara Ajansı sahibi, MHP'li Enver Demircioğlu ve 3 adamı işyerine girişte işçilere saldırdı. Saldırı sonrasında işçiler ile Demircioğlu ve yalakaları arasında çıkan kavgada işçilerden Cemal Erdoğan ve İzzet Erdoğan çeşitli yerlerinden yaralandı.

Saldırının hemen ardından olay yerine gelen polisler; Cemal Erdoğan, İzzet Erdoğan, Murat Karahan, Salih Özdemir, Talip Yıldız isimli Basın-İş üyesi işçileri gözlataına aldılar.

Olaylardan sonra Basın-İş Genel Sekreteri Derviş Boyoğlu; Demircioğlu'nun Reslan işverenin taşeronluğuna yaptığını ve "İstersem buraya 200 adam getiririm" diyerek direnişi kırmaya çalıştığını kaydetti. Olaylardan bir kaç gün önce 4 kişiyi getirdiğini ve bunların çalışmaya başladığını belirten Boyoğlu, saldırıların işverenin avukatlığını yapan Yersuvat Hukuk Bürosu'ndan organize edildiğini belirtti ●

Bergamalılar Boğaz Köprüsü'nü işgal etti

Halkın Günlüğü/İstanbul: Eurogold Şirketi'nin altın arama çalışmalarına son vermesi amacıyla her türlü eylem biçimini inat ve ısrarla sürdüren Bergama Köylüleri, Boğaziçi Köprüsü'nde gerçekleştirdikleri eylemle taleplerini bir kez daha tekrarladılar.

Bergama Belediyesi'ne ait otobüsle 26 Ağustos Çarşamba günü saat 08:45'te Boğaziçi Köprüsü'ne gelen köylüler, burada oturma eylemi yaptılar. Köprü üzerindeki yaya yolunda "Yetti gayri siyanürlü altına hayır" pankartı altında bir süre yürüyen kitle, kendilerini iplerle bağlayarak, oturma eylemine başladı. Aralarında kadın ve çocukların da bulunduğu, erkeklerin belden yukarısının çıplak olduğu grup, polisin "dağın" uyarılarına karşılık, vali ya da aynı derecede sorumlu bir yetkiliyle görüştürülmedikleri takdirde kendilerini köprüden aşağı atacaktıklarını belirttiler.

Köprüde, "Vur vur inlesin Ankara dinlesin", "Eurogold gidecek bu iş bitecek", "Halkız haklıyız yaşamak istiyoruz", "Siyanürlü şirket Türkiye'yi terk et" sloganlarıyla oturan Bergamalılar, yanlarına gelen emniyet amirleriyle tartıştılar. CHP Bergama İlçe Başkanı Oktay Konyar ile görüşen emniyet amirlerinin, müdahale edilmeyeceği teminatlarıyla otobüslere binen Bergamalılar şehir turu yaparak Sultanahmet'e gittiler.

Sultanahmet Meydanı'nda, bir basın

açıklaması yapan Konyar, Bergama köylülerin gerçekleştirdiği bu eylemin kesin sonuç alınana kadar süreceğini belirterek, "İstanbul'da işimiz bitmedi. Şimdi Çanakkale'ye gidiyoruz. Orada işimiz var" dedi.

Kısa bir dinlenme ve yemek molasından sonra otobüslere binen Bergamalılar, çevrede bulunan turistler ve vatandaşlar alkışla destek verdiler. Otobüslere binen Bergamalılar, daha sonra TEM yolumdan Çanakkale'ye hareket ettiler ●

Kartal HADEP ilçe binasına faili meçhul (!) saldırı

Halkın Günlüğü/Kartal: Kartal HADEP ilçe binasına 25 Ağustos günü giren kimliği meçhul kişiler içeriği tahrip ettikten sonra tehdit mesajı bırakıp kaçtılar.

25 Ağustos Pazartesi günü sabah erken saatlerde içeriye kapıyı zorlayarak giren saldırganlar, içeriği tahrip edip dağıttıktan sonra içeriye giren sekreterin (saat 08:15 civarında) başına sert bir cisimle vurup bayılttıktan

sonra, "bu size ders olsun" notunu bırakıp kaçtılar.

Saldırıdan sonra her zamanki gibi fedakar polis yine hiç bir şey bulamadı? Saldırıdan sonra olayı duyan sosyalist basın, siyasi parti ve yöre dernekleriyle HADEP taraftarları dayanışma amacıyla ilçe başkanlığını ziyaret ettiler.

Saldırıyı kınamak amacıyla saat 17:00'da HADEP tarafından ilçe binası önünde bir

basın açıklaması yapıldı. Yapılan açıklamada; "Biz HADEP olarak bu tür saldırılara ille de maruz kalmıyoruz. Yıllar süren kirli savaşa karşı sürdürdüğümüz mücadelede defalarca saldırı maruz kaldık, bu saldırılar bize bir adım dahi geri attıramadı ve attıramayacaktır."

Dünya Barış Haftası etkinliklerinin hazırlığının olduğu bu günlerde yapılan saldırı, saldırganların him olduğunu ipuçlarını vermektedir. Emniyet güçlerini saldırganları yakalamaya adanmış ve ediyoruz.

Halklar arası düşmanlığın sürmesiyle, kan ve savaşta şovenizmden çıkan olan faşist güçlerin, halklarımızı birbirine düşman olmaya yönelik hesapları kursaklarında kalacaktır," görüşüne yer verildi.

70 kişi dolayında katılımın olduğu açıklama sırasında "Yaşasın Halklar Kardeşliği", "Faşizmi Döktüğü Kanı da Bogacağız", "Faşizme Karşı Omuz Omuza" sloganları atıldı.

Atılım Gazetesi, SİP, ÖDP ve EMEP Kartal temsilcilikleri yaptıkları açıklamalarla saldırıyı kınadılar ●

Ölümü küçülterek yenenler İzmir'de anıldılar

Halkın Günlüğü/İzmir: Gazetemizin İzmir temsilciliğinin, şanlı 00 direnişinin 1. yıldönümü dolayısıyla anma programına aldığı bir dizi etkinliğin son halkası olan "Ölümü küçülterek yenenler dostluk ve dayanışma kır gezisi", 10 Ağustos Pazar günü yaklaşık 300 kişilik bir katılımı gerçekleştirildi.

Egemen sınıflar kendisine muhalif olan herkesi ve her kesimi etkisizleştirerek, göğdağı vermek ve mücadelelerini sektire uğratmak için emekçi halklarımızın onurlu ve aydın evlatlarını esir kamplarına tıkp işkence, baskı ve her türlü insanlık dışı uygulamalara tabi tutmaktadır. Baskının olduğu her yerde "işyan etmek meşrudur" şiarıyla hareket eden yarıtever, emekçi halkımız ve onların esir kamplarında tutulan onurlu evlatları, bütün bu baskılara karşı tarih boyunca onurlu ve şanlı direnişler sergileyerek, haklarını sök söke almışlardır. Sınıfların ortaya çıkışından bu yana ezen, sömüren sınıflara karşı şavaşında ezilen emekçi halkların yanında can bedeli kavgaya atılan, kavganın kızgın korunda çelikleşen komünistler ve devrimciler hayatın her alanında, halka karşı olan sorumluluklarının görev ve bilinci içerisinde oldular.

Cezavleri Merkezi Koordinasyonu bünyesinde tüm komünist-devrimci tutsakların irade ve eylem birliğiyle hayata uyarlanan ve 12 kızıl karanfil şahsında görkemleşerek, faşizmi rezil-nüsva eden bu büyük zaferi belleklerde yaşatmak amacıyla kır gezisi bir çok zorluklara, olumsuzluklara ve tecrübesizliklere rağmen coşkulu bir şekilde gerçekleştirildi.

Program, şanlı Ölüm Orucu direnişinde şehit düşen 12 kardelen şahsında tüm devrim şehitleri için bir dakikalık saygı duruşu ile başladı. Saygı duruşu sırasında, gezi alanı mikrofondan okunan "Vartınik'te bir köm, kömün içinde yeşil gözlü ve arka-

daşları..." şiiri ile başladı. Ardından gezinin amacını ve İzmir'de yaşanan sorunların çözümünü noktasında önerileri içeren bir konuşma yapıldı. Konuşmada; geçmişte yaşanan olumsuzluklara değinilerek bundan sonra nelerin yapılması gerektiği konusunda "sizleri bugünden sonra yaşanan olumsuzluklardan ders çıkarmaya, herkesi önce kendisini, daha sonra ise butunü sorgulama-

dız sahnede yerini alarak, kitleye kendi şiirleriyle süslediği bir müzik dinletisi verdi. Çiçek Ayyıldız'ın dinletisinden sonra, programa 1 saat ara verildi.

Programın ikinci bölümünde İzmir'de sanatsal faaliyetlerini sürdüren devrimci bir dostumuzun söylediği kavgı türkülleri ile kitlenin coşkusu daha da arttı. Bu arada gezi alanına gelen jandarma ile beraber bir or-

neyt Kahraman ile SAG ve Ölüm Orucu şehitlerinin posterleri sahne kenarına dizildi.

Daha sonra Grup Munzur sahnede yerini aldı. Grup Munzur'un programa başlamasıyla kitlenin coşkusu hâl salıya çıktı. Grup yeni çıkaracağı kasetten parçalar söyleyerek kitlenin coşkusuna coşku katarken, jandarma ekibi yeniden gezi alanına gelerek, "burası yasak bölge ve siz izinsiz olarak buraya geldiniz" diyerek programa bir daha müdahale ederek şansını denemek istedi. Bunun üzerine bir arkadaş jandarmaya insanların ne zamandan beri piknik için jandarmaya ya da polise başvurmaya başladığını sorarak, "burasının yasak bölge olduğuna dair hiç bir levhanın olmadığını, zaten programın en az 2 saat daha süreceğini ve kimsenin, başka bir yere, program bitmeden gitmeyeceğini söyledi. Yapılan görüşmelerden sonra programa devam edildi.

Grup Munzur'un söylediği türküler ve marşlara kitle de hılay çekerek katıldı. Grup Munzur'un programından sonra sahneye İzmir MKM Şabesi'nin folklor ekibi geldi. Folklor ekibinin Bitlis yöresinden sunduğu gösteri beğeniyle izlendi.

Kır gezisinde, tüm esir kamplarındaki TKP(ML)-TIKKO esir savaşçıların gönderdiği mesajlar kitle tarafından coşkulu bir şekilde karşılandı. Ayrıca geziye Mememen TKP(ML)-TIKKO taraftarları, Kurtuluş, Ahlın, Ahlteri, Kaldıraç, Kızılbaşrak gazete, dergi ve okurları da birer mesaj gönderdiler. Gezi programı folklor gösterisinden sonra yapılan kapanış konuşması ile bitirdi. Konuşmada; bu birlikteliğin ve coşkun devamlı olması gerektiği belirtilerek, "Onümüzdeki süreçte tüm dayanışmamızı göstererek, toplumsal sorunlara müdahale ederek sorumluluklarımızı yerine getirmeliyiz" denildi. Gezi piknik alanının temizlenmesiyle sona erdi.

ya, küçük burjuva hastalıkları ve alışkanlıkları bir kenara bırakıp mücadeleye daha sıkı sarılmaya ve bu süreçten sonra bir reşsellikten kurtulup kolektif çalışma yapmaya ve gazetemize sahip çıkmaya çağırıyoruz" denildi.

Konuşmanın ardından İzmir TKP(ML)-TIKKO taraftarlarının gezi tertip komitesine gönderdiği mesajın okunması kitle tarafından coşkulu bir şekilde karşılandı. Mesajdan sonra İzmir Öncü Partizan Şiir Grubu'ndan bir arkadaş şiir dinletisi sundu. Daha sonra, Yüz Çiçek Aşkın Kültür Merkezi bünyesinde sanatsal faaliyetlerini sürdüren Çiçek Ayyıl-

man korama memuru ve TMS'ye bağlı bir sivil polis gezi programına müdahale etmek istedi. Gezi Tertip Komitesi'nden bir arkadaşın jandarma ile görüşmesi ve programın devam etmesi jandarmanın kararsız kalmasına neden oldu ve jandarma "ben şimdi komutanıma durumu bildirmeye gidiyorum" diyerek gezi alanından ayrıldı.

Gezi alanına, "Zaferi Şehitlerimizle Kazandık" DHP (Demokratik Halklar Platformu) ve "Kır zincirleri, kazanacağımız koskoca bir dünya var" Öncü Partizan Kamu Emekçileri imzalı pankartlar asılarak, komünist önder İbrahim Kaypakkaya ve Ca-

Dersimliler kır gezisinde buluştu

Halkın Günlüğü/Kartal: Tunceli Kültür ve Dayanışma Derneği, 17 Ağustos Pazar günü Sarıgazi-Sultançılığı Taşdelen mevkiinde bir piknik düzenledi. Pikniğe İstanbul'un değişik semtlerinden yaklaşık 3000 dolayında katılım sağlanırken, piknik organizasyonunun ana temasını köylere geri dönüş ve uygulanan insanlık dışı baskılar oluşturmaya.

Piknik alanına varıldıktan sonra saat 10:00 civarında programa başlandı. Kurulan sahnenin üstüne "Köylere Geri Dönüş Sağlansın, Orman Yakmalara Son Verilsin", "Dersim'de Gıda Ambargosu ve Abluka Kaldırılsın" yazılı Tunceli Kültür ve Dayanışma Derneği imzalı pankartlar asıldı.

Programa bütün devrim şehitleri anısına

yapılan bir dakikalık saygı duruşuyla başlandı. Şair Sinan Kahraman'ın sunduğu programda önce dernek üyelerinden oluşan Grup Domane Dersim sahneye çıkarak kitleye dinletisi sundu. Dinletinin ardından Tunceli Kültür ve Dayanışma Derneği yönetim kurulu sahneye çıkarak katılımcıları selamladı. Sanatçı Şervan'ın konserinin ardından programa bir saat ara verildi.

Programın ikinci bölümünde Dersim'de uygulanan göç ettirme, köy ve orman yakmalar, ambargo, abluka gibi hak ihlalleriyle ilgili bir panel düzenlendi. Panelde Tunceli Sendikalar Platformu sözcüsü, zorla göç ettirilmiş bir ana ve son süreçte bombalamalardan dolayı köylerini bırakmak zorunda kalan bir muhtar katıldı. Panelde görüş belirten herkes uygulama-

ların protesto edip köye dönüş isteklerini dile getirdiler. Fikri sorulan yaşlı bir (Erzurumlu) amca uygulananların bir soykırım olduğunu ve egemenlerin Kürtleri ve Alevileri yok etmeye çalıştığını vurgulayarak "bizlere düşen görev inadına Manzurlara dönmektir" diyerek duygularını belirtti.

Panelde Tunceli Sendikalar Platformu sözcüsü konuşmasına; "Sizlere evleri ve ormanları yakılan, sürgünlere, ambargo ve ablukalara maruz kalanlardan selam getirdim" sözleriyle başladı. Ardından Dersimlinin özgürlüğe olan tutkusundan ve mücadeleciliklerinden dolayı bitirilmeye çalışıldığını vurgulayarak insanlığı duyarlı olmaya, birleşip tavır göstermeye çağırdı. Sorunların çözümüne ilişkin önerilerini sunarak Dersim'in onarımının yapılmasını

istedi. Diğer katılımcılar da aynı görüşleri savunup '38'lerden bugüne kadarki uygulamaların aynı olduğunu ve Dersim'in tarihiyle, kültürüyle bitirilmeye çalışıldığını vurgulayarak bunun karşısında insanları ortak karşı koyuşa ve saldırılara karşı direnmeye çağırdı.

Panelden sonra Halkın Günlüğü, Özgür Gelecek, YDG, Tohum Kültür Merkezi, Grup Munzur, Kurtuluş Gazetesi, Hollanda Dersim Vakfı'nın gönderdiği mesajlar okundu.

Daha sonra sırayla Enver Çelik, Şair Ahmet Can Akyol, Rençber, Metin Kahraman sahneye çıkıp eserleriyle kitleyi coşturdular. Ardından Tunceli Kültür ve Dayanışma Derneği Başkanı Selman Yeşilgöz, kitleye kısa bir konuşma yapıp, insanları baskılara karşı mücadeleye çağırdı.

Özel Tim Karadeniz'de çocuk vurdu

Haber Merkezi: Karadeniz Bölgesi'nde yoğunlaşan gerilla eylemlilikleri karşısında kudurmuş faşist diktatörlüğün kolluk güçleri Ordu Mesudiye'de hayvan otlamaktan dönen iki çocuğu tarayarak öldürdü.

Koruculaştırma uygulamalarının yoğunlaştırıldığı, askeri operasyonların sıklaştırılarak sürdürüldüğü Karadeniz kırsalında özel tim, 23 Ağustos Cumartesi günü saat 20:00'da Mesudiye'nin Güneyce Köyü Gıcı Mahallesi'nde hayvan otlamaktan dönen amca çocukları Cihat Metin (12) ve Turgay Metin'i (14) tarayarak öldürdü.

Olayla ilgili olarak açıklama yapan Ordu Vali Vekili Ömer Bıkcıoğlu, çocukların özel tim tarafından katledilmesini doğruladı. Bıkcıoğlu, özel timlerin olay akşamı ihbar aldıklarını, bunun üzerine Dayılı bölgesi Burnaz Mahallesi'ne gittiklerini, dönüştü çocuklara rastladıklarını ve onları öldürdüklerini öne sürdü.

Çocukların vurulmasını "yanlışlık" olarak değerlendiren Bıkcıoğlu olayla ilgili soruşturma başlatıldığını açıkladı. ●

ABT Sanatevi açılıyor

Haber Merkezi: İstanbul'da daha önce açtığı iki kültür merkezi kapatılan Ankara Birlik Tiyatrosu (ABT), İstanbul'da üçüncü kez ABT Sanatevi'ni açıyor. Aksaray'da eski TOS (Türkiye Öğretmenler Sendikası) salonunu on yıllığına kiralayan ABT, yaklaşık iki yıldır salonun restorasyonu ile uğraşıyordu. Bu amaçla yurtdışına yaptığı turneler sonucu, Sanatevi yapımını sürdüren ABT, devletin hiç bir kurumundan destek almadan, salt kendi seyircisinin gücüne dayanarak bunu gerçekleştiriyor. 10 Eylül'de açılacak olan ABT Sanatevi, tiyatro ağırlıklı bir sanat politikası izleyecek. Açılış gecesinde, kuruluşu 1971'den bu yana geçen yirmialtı yıl içinde sergilenen oyunlarından alıntılar, Sanatevi yapımı ile ilgili bir film gösterimi ile Grup Kızılmak ve Onur Akın'ın konserleri ile ABT "Merhaba İstanbul" diyecek.

ABT Sanatevi'nin ilk etkinliği Yılmaz Güney'in ölüm yıldönümü nedeniyle hazırlanan yaşam öyküsünü yansıtan "Bir Güzel Çirkın Kral" adlı oyun 12-13-14 Eylül günleri ücretsiz olarak sergilenecek ve "Set İşçileri Yılmaz Güneyi Anlatıyor" adlı panel gerçekleştirilecek. ABT Sanatevi, "Adını Çocuklar Koyusun" ve "Sevimli Oyuncaklar" adlı çocuk oyunlarının yanı sıra, gençlik oyunları, "Hababam Sınıfı" ve "Anne Frank'ın Hatıra Defteri" dışında "Gün Dönerken" ve "Şeyh Bedrettin Geliyor" adlı oyunlarla 1997-98 sezonunda etkinlik gösterecek.

ABT Sanatevi, kendisi dışında bir çok DKÖ'nün etkinliklerine yer vereceğini belirtiyor ve böylece İstanbul'un yeni bir alternatif sanat merkezi kazandığını dile getiriyor. ●

Analara öfkesi volkan olup patlayacak

Halkın Günlüğü/İstanbul: Kayıp yakınları, aileleri, duyarlı kişi ve kurumlar tarafından her Cumartesi günü yapılan oturma eylemi, 118. ve 119. haftalarda da gerçekleşti.

118. Hafta: Galatasaray Lisesi önünde toplanan Cumartesi Anneleri ile birlikte aydın sanatçı ve insan onuruna sahip çıkan duyarlı kişiler, saat 12:00'da belirlenen yerlere düzenli bir şekilde oturdular. Yaklaşık 200 kişinin katıldığı eylemde T. Kürdistan'ında gözaltına alınıp kaybedilenlerden biri olan Abdurrahim Demir ve gözaltına alınıp kurşuna dizilen Ali Uçar tanıtıldı.

Ekonomist-yazar A. Başer Kafaoglu'nun okuduğu basın açıklamasında, Mardin'in Ömerli İlçesi nüfusuna kayıtlı Abdurrahim Demir'in 1995'in Ağustos ayında evden çıktığı ve Mardin Kızıltepe'de otobüs araması sırasında jandarmalar tarafından gözaltına alındığı belirtildi. Daha

sonra Şevalet Jandarma Karakolu'nda olduğu öğrenilen Abdurrahim Demir'in ailesine gözaltında olup serbest bırakıldığını söylendiği, ancak bir daha kendisinden haber alınamadığına dikkat çekilen açıklamada, karakol yetkilileri, Abdurrahim Demir'e pasaport verdiklerini ve yurtdışına çıktığını söyledikleri belirtildi.

Basın açıklamasında bir süre önce Batıman'ın Gercüş İlçesi'ne bağlı Hırmaz Köyü'nden alışveriş yapmak üzere Gercüş'e giden ve daha sonra otomatik silahlarla taranmış haldeki cesedi bulunan Ali Uçar'ın akıbetinin açıklanması istendi.

Açıklama sonunda "Gelecek hafta yine burada olacağız. Yine gözaltında kayıplara karşı ortak sesimizi yükselteceğiz" denilerek eylem sona erdi.

119. Hafta: Kayıp yakınları ve insan hakları savunucuları, oturma eyleminin 119. haftasında da yine Galatasaray Li-

sesi önünde toplandılar. Sanatçı Ferhat Tunç ve Yusuf Hayaloğlu, Tunceli Kültür ve Dayanışma Derneği Başkanı Selman Yeşilgöz'ün de bulunduğu kalabalık kitle saat 12:00'da oturma eylemine başladı.

Eylem sırasında Fadime ana sessizlik bozarak, "Oğlumu aldınız, oğlumu verin, vermeseniz de sonuna kadar oğlumu arayacağım, 20 yılda büyüdüğüm oğlumu devlet götürdü, devlet Muratımın (Murat Yıldız) nerede olduğunu söyleyin" diye haykırdı. Ferhat Tunç'un kardeşi Ferhat Tunç'un ölümünü yaşayan Murat Yıldız'ın annesi de diğer analar tarafından sakinleştirildi. Daha sonra Frankfurt Cumartesi Anneleriyle Dayanışma Komitesi tarafından yollanan mesaj okundu. Basın açıklaması sanatçı Ferhat Tunç tarafından okundu.

Basın açıklamasında şaibeli mezarlıklar olarak adlandırılan Sincan Kimsesiz Mezarlığı ile ilgili, "Bütün kimsesiz mezarlıkları bizim için şaibelidir" denildi. Basın açıklamasında, "Yaşları 2 ile 30 arasında tahmin edilen dereceleri boğularak öldürüldüğü söylenen ve kimliği belirlenmeyen 3 kişiyle, başını bir kurşun sıkılarak öldürülen bu kimdir(?) sorularımıza yanıt bekliyoruz. Sincan Kimsesizler Mezarlığı'na 1993'ten itibaren tam 103 kimliği belirsiz ceset gömülmüştür. Bu mezarlarla ilgili ne bir fotoğraf ne de bir mezarı vardır. Bu kişilerin kimliklerini ortaya çıkarmak için hiç bir çaba yapılmıyor, dolayısıyla kayıp yakınlarına da hiç bir bilgi verilmiyor. Bizim taleplerimiz bu kadar somut, bu kadar açıktır! Bu talepler duyamazlıktan gelinemez, boş sözlerle geçiştirilemez" denilerek eylem sona erdi. ●

MGK direktifiyle, İzmir DGM'de ceza yağdı

Halkın Günlüğü/İzmir: 1994 yılının Kasım ayında İzmir TMS ekiplerinin yaptığı operasyon sonucu 36 kişi gözaltına alınmıştı. Partizan Sesi okurlarına yönelik yapılan bu operasyonda gözaltına alınanlar İzmir Bozyaka Terörle Mücadele Şubesi'nde 15 gün boyunca ağır işkencelere maruz kalmış ve daha sonra çıkarıldıkları DGM tarafından tutuklanmışlardı.

24 Kasım 1994 tarihinde basına gösterilen 36 kişi daha sonra TKP(ML) TIKKO üyesi oldukları iddiası ile İzmir DGM tarafından tutuklanmış ve Buca Esir Kampı'na konulmuşlardı. Yaklaşık 3 yıldır süren dava sürecinde, tutuklanan insanlardan bir çoğu tahliye oldu. Tutuklu

olarak yargılanan Murat Kahraman, Mustafa Şala, Hüseyin Ferhat, Ferhat Korkmaz, Metin Aktaş, Cevdet Yalçın, Binali Yıldız, Ahmet Korkmaz, Aliyar Şimşek, Cebrail Yalçın, Nuri Uğur, Mehmet Danacı, Meltem Kuruhan, Süleyman Ateş, Zeki Kaya, İrfan Gür, Hüseyin Koç, Hüseyin Tali, Süleyman Sürücü'nün davaları 21 Ağustos Cuma günü sonuçlandı.

İzmir DGM'de sonuçlanan davada MGK'nın direktifi doğrultusunda ceza yağdı.

Tutuklu olarak 19 kişinin yargılandığı davada 5 kişi tahliye olurken, 14 kişiye toplam 185 yıl ceza verildi. Sonuçlanan davaya göre, Binali Yıldız 18 yıl ceza alırken, Murat Kahraman, Süleyman Ateş, Mustafa Şala, İrfan

Gür, Hüseyin Koç, Ahmet Korkmaz, Hüseyin Tali, Mehmet, Danacı, Meltem Kuruhan, Cevdet Yalçın, Zeki Kaya, Ferhat Korkmaz 12 yıl 6 ay, Aliyar Şimşek ise örgüte yardım-pataklık ettiği iddiasıyla 3 yıl 9 ay hapis cezasına çarptırıldı. Öte yandan, Aliyar Şimşek ve Ahmet Korkmaz bombalama eylemine karıştıkları iddiası ile 5 yıl 6 ay hapis ceza alırken Nuri Uğur, Süleyman Sürücü, Cebrail Yalçın, Hüseyin Ferhat ve Metin Polat tahliye oldular.

En ufak muhalif sese bile tahammül edemeyen diktatörlüğün, MGK direktifleriyle yönetilen DGM'lerinin ve yücük yargının ne kadar "bağımsız" olduğunu bu dava bir kez daha gözler önüne serdi. ●

Tutsaklara gardıyan saldırısı

Haber Merkezi: Malatya Esir Kampı'nda bulunan, 26 Ağustos Salı günü mahkemeye çıkan tutsaklara, jandarma ve gardiyanlar demir çubuklar ve katıllarla acımasızca saldırdı. Yapılan saldırıda ağır yaralanan tutsaklardan Medeni Özer'in başında ve vücudunun değişik yerlerinde kırıklar olduğu ve hayatı tehlikeye atlatamadığı öğrenildi. Saldırıda yaralanan tutsakların hastaneye kaldırılmaları da engellendi. Saldırı sonrası bir açıklama yapan tutsak yakınları, Elazığ Esir Kampı'ndan Malatya'ya tayin edilen yeni müdür İsmail Aksoy'un, "burada yeni bir Diyarbakır yaratacağım" sözleriyle, bir ay önceden provakasyon girişimlerine başladığını, tutsakların haklarını gaspettiğini ve görüşlerde kendileri üzerinde terör estirdiğini belirttiler. Tutsaklara yapılan insanlık dışı saldırıya protesto eden Malatya Demokrasi Platformu tarafından 27 Ağustos çarşamba günü bir basın açıklaması yapıldı. Saldırının sorumlularının yargılanmasını talep eden platformu basın açıklamasına yaklaşık 150 tutsak yakını katılarak destek sundu. DGM nezarethanesinde gerçekleştirilen saldırıya yanıt olarak 1'i kadın 13 tutsak süresiz, diğer tüm tutsaklar ise 5'er günlük dönüşümlü açık grevle yanıt verdiler.

Adana polisi ne yapmak istiyor?

Halkın Günlüğü/Adana: Sistemin işleyişi açısından egemenlerin, düzene muhalif unsurlara karşı geliştirdikleri baskı politikalarının önemli bir ayağı oluşturan ajanlaştırmaya her zamankinden daha fazla önem veriyor. Muhalif bireyi kişiliğizleştirerek düzene yedeklemenin en özgün biçimi olan ajanlaştırma taktiği bu defa da Adana'da uygulanmaya çalışıldı. 25 Ağustos pazartesi günü gazetemiz okuru Omür Özlü, İnönü Parkı'nda üzerinde **Halkın Günlüğü** Gazetesi olduğu gerekçesiyle TMS ekipleri tarafından gözaltına alındı. Gazetenin yasadışı olduğunu söyleyen polislere, okurumuzun cevabı "bu gazete eğer yasadışı ise niçin yayınlanmamasına izin veriyorsunuz?" oldu. Okurumuzun bu cevabı üzerine deliye dönen polisler, Özlü'ye küfür ederek basın masası ekiplerini çağırdılar. Basın masasına bağlı polisler, gazetemizin Adana bürosu hakkında: bürodakiler size birşey söylüyorlar mı, yazılama yapın, bildiri dağıtın diyorlar mı? vb. yönlü sorularla okurumuzdan bilgi almaya çalıştılar. Büroda kendisine bu şekilde şeyler söylenirse, kendilerine haber vermelerini, aksi takdirde okal hayatının bitirileceği şeklinde tehdit edilen Özlü'ye, TMS'den Hakan adlı polis "Büroya kenderin gelip gittiğini daha sonra bize söyle" diyerek, ajanlık teklifinde bulundu. Gözaltından sonra konuya ilişkin bir açıklama yapan Özlü, kendisine yapılan ajanlık teklifini reddettiğini belirterek, başına gelebilecek her türlü olumsuzluktan Adana T.M.S. ekiplerinin sorumlu olduğunu belirtti.

İşçi kıyımları tüm hızıyla sürüyor

Haber Merkezi: İstanbul Elmabaçe'de bulunan Ülker, Seçkin, Peker ve Omür Çorap fabrikaları'nda çalışan toplam 51 işçi, 21 Ağustos Perşembe günü işten atıldı.

18 Ağustos Pazartesi günü düşük ücret, ağır iş koşulları ve iş güvenliğinin olmamasından dolayı direnişe geçen Omür, Ülker, Seçkin ve Peker Çorap fabrikalarında çalışan işçiler, üç gün süren direniş sırasında işverenle yapılan görüşmeler sonucu, 20 Ağustos'ta işverenin %40 zammı ve kimsenin işten atılmayacağı güvencesiyle direnişi sona erdirmişlerdi.

Direnin ertesi günü sözlerinde durmayan işverenler, 21 Ağustos Perşembe günü Omür'den 30'u makinacı toplam 38, Peker'den 2, Ülker'den 4 ve Seçkin çorap fabrikasından 7 işçiyi işten attılar.

Sınıf Sendikacılığı Platformu yaptığı yazılı açıklamada "İki gün boyunca fabrikaya arkadaşlarımızı sokmayan işveren 17/2. maddeden arkadaşlarımızı kapının önüne koydu. Bizler bu uygulamayı protesto ediyoruz. İşverenin bu uygulamasının yeni saldırılar peşinde olduğunu açık kanıttır" diyerek, haklarını almak için gerekli bütün yerlere başvuracaklarını söyledi.

Elazığ Esir Kampı'nda tutsaklar kazandı

Haber Merkezi: İdare tarafından gaspedilen hakların geri verilmesi ve baskıları protesto etmek amacıyla süresiz dönüşümlü açık grevi eylemi yapan PKK dava tutsakları, 33. günde kazandı.

İdarenin sorunlara çözüm getirmemesi ve direnişe dayarsız kalması sonucunda sürece yayılan açık grevi eyleminde durumları ağırlaşan tutsaklardan Zeki Şaşmaz, Orhan Atalay, İsmail Altay ve Adnan Karataş 18 Ağustos Pazartesi günü Elazığ Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı. Hastanede tedavi kabul etmeyen tutsaklar tıbbi müdahale yapılmadan tekrar esir kampına gönderildi. Tutsakların durumunun ağırlaşması ve hastaneye kaldırılmasıyla oluşan endişeli bekleyiş sonunda İHD Elazığ Şube Başkanı Cafer Demir, HADEP İl Başkanı Av. Mevlüt Kaya, ÖDP İl Başkanı Av. Süleyman Yeter, EMEP İl Başkanı Ali Günlü ve DBP İl Başkanı Şiraceddin Sarı'dan oluşan bir heyet, 18 Ağustos Pazartesi günü esir kampında savcı vekili Süleyman Tatal ile görüşte. İlk gün süren görüşmelerin ardından 2. gün de devam eden görüşmelerde idare tutsakların taleplerini kabul etmek

zorunda kaldı. Tutsakların talepleri arasında bulunan: Tutuklulara itirazlılık dayatılmayacak, gözaltında tutuklanarak cezaevine getirilen ve sevke gelen tutuklular isteklerine göre siyasi koşula verilecek, mahkemelere gidiş-gelişlerde tutuklulara işkenne yapılmayacak, tutukluların kaldığı 4 siyasi koğuştan birleştirilerek 2 koğuştan toplatılacak, yasal bütün yayınlar tutsaklara geçmeden verilecek, ziyaret süresi 1 saat olacak, çay ve patales hariç bütün gıda maddeleri içeri alınacak, havalandırmalar gün boyu açık tutulacak, koğuşlar arası ziyaret düzenli yapılacak maddelerinin idare tarafından kabul edilmesi sonucunda durumları ağır olan Adnan Karataş, Zeki Şaşmaz, İsmail Altay, Orhan Atalay tıbbi müdahaleyi kabul ettiler.

Açık grevinin anlaşmayla sonuçlanması üzerine bir açıklama yapan İHD Elazığ Şube Başkanı Cafer Demir, günlerdir açık grevinin bitirilmesi çabası içerisinde olduklarını ve sağlanan anlaşmaya takipçisi olacaklarını belirterek, "Ancak derdetin cezaevlerine bakış açısı değişmedikçe sorunlar biter" dedi.

Özgürlük sevdası yarıda kaldı

Haber Merkezi: Devrimci tutsakların dışarıya sevdalı yürekleriyle harçını kardıkları özgürlük girişimleri coşku ve inançla sürdürülüyor. Başarılı bir tarzla yürütülen Ümraniye Esir Kampı özgürlük eyleminin ardından, Sakarya'da da pratiğe dökülen yeni bir özgürlük girişimi tesadüf eseri açığa çıkarıldı.

MLKP ve TİKB dava tutsaklarının irade ve eylem birliğiyle başlayan özgürlük eylemi 20 Ağustos Çarşamba günü idare tarafından yapılan kontrolden tesadüfen açığa çıkarıldı. İdare tarafından

tesadüfen bulunan toprakların MLKP tutsaklarının kaldığı 2 koğuşun duvarlarının delinerek çatıya taşındığının anlaşılmasıyla gerçekleştirilen aramalarda, TİKB tutsaklarının kaldığı 4 koğuştan tünel bulundu.

Tünelin ortaya çıkarılmasıyla ilgili bir açıklama yapan MLKP ve TİKB dava tutsakları, devrimci dayanışmanın üstesinden gelebileceği hiçbir engel ve duvarın olamayacağı, sıcak kavga ateşine atılma isteğine karşı duvarların hükmünün çaresizliğini vurgulayarak, "özgürlüğün ferhatıdır, sevdamız kalmaz yarıda" dediler.

Kontrgerilla Elemanları Ağar ve Bucak aklandılar

Susurluk vakası, devletin kontracı, çeteci, mafyacı, uyuşturucu tacirliği vb. yönlerinin alenen ortaya serildiği bir süreci başlattı. Mevcut toplumsal sistemi, sosyal ve ulusal kurtuluş savaşı karşısında yürüttüğü hak-sız-gerici savaştan dolayı içinde bulunduğu ekonomik-siyasi krizinin günbe gün daha da derinleştiği ve oradanda çöküntü aşamasına geldiği için, bünyesindeki çürüklerin ve yaraların oluşturduğu pis irinlerin basıncına dayanamayacak durumda değildi. Devletin bu basınç karşısında daha fazla direnç göstereceği hiç mi hiç düşünülemezdi. Çünkü, yapısında oluşan yara ve berelere üst üste yaptığı pansumanlar etkisiz kaldığı ve yamalar dikiş tutmadığı için, dipten gelen dalgaların etkisiyle artan basınç hangi noktaya yüklenseydi oradan patlayacaktı. Susurluk kazası olmasaydı bu başka bir sorunda ve farklı bir noktada patlak verecekti. Susurluk kazası bu pis irinlerin patlayıp dışa yayılmasına sadece bir vesile oldu.

Tarihsel olarak sürece baktığımızda devlet, bu denli boyutlu ve kapsamlı bir sorun üzerinde ilk kez gafil avlanıyordu. Öyleki devlet, Susurluk kazasıyla etrafa saçılan bu pisliklerin ne üstünü kamufile edecek bir takatı, ne de o delilleri ortadan kaldırarak fırsatı bulabilirdi. Uzun yıllardan (1950'den) beri varlığını bir türlü kabul etmedikleri kontrgerilla örgütlenmesi ve bu örgütün faaliyetleri hep bir "giz" olarak kalmıştı. Ama devletin her zamanki hesabı bu açık suçüstü karşısında bu kez tutmadı. Çünkü, bu olaya vesile olan olayda Çatlı, Ağar ve Bucak, bu giz olduğundan fazla aydınlatılacak kadar delil bıraktıkları için pisliğin ortaya çıkmasına neden oldular. Her ne kadar bu sorunun özgülünde açığa çıkan bu kirli iş ve uygulamaların "devletten bağımsız kötü niyetli kişilerce yapıldığı" ve bunların "münferit olaylar olduğu"nu beyan edip, devleti aklamaya çalıştılsada bunu beceremediler. Bundan dolayı ülke ve dünya kamuoyunda oluşan tepkileri hafifletmek amacıyla kontrgerilla (Gladio) vb. örgütlenmelerin varlığını dil ucuyunda olsa kabul etmek zorunda kaldılar. İşte bütün bu olguların ortaya çıkması, aynı zamanda klikler arasındaki çatışmalarda dışa vurdu. Çünkü klikler, örgütledikleri bu türden yapılanmalarla elde edilen rantlarla hem servetlerine servet katarken, hem de bu silahlı güçler vasıtasıyla kendi nüfuzlarını arttırmaya çalışıyorlardı. İktidarı elinde tutan kliklerden birinin savaşta elde edilen bu rantın esasını cebine indirmesi diğer klikleri rahatsız ediyordu. Böyle oluncada bu klikler arası rant kavgası doğal olarak iplerin gerilmesine neden oluyordu. Susurluk'ta açığa çıkanlar, diğer kliklerin çıkarlarını tehdit eden klik için, olumsuz bir gelişmeydi. Bu mücadele esasta Amerikalı klikler arasında gelişirken, diğer kliklerin (Avrupa'cı) bu türden örgütlenmelerin dışında kaldığı düşünülemez. Aksine emperyalizmin uşaklığını yapan her klik, efendilerinin çıkarları gereği bu gibi örgütlenmelere ihtiyaç duyar. Bundan dolayı, ih-

tiyaçlarına cevap verecek tarzda bunun örgütlenmesini yapar. Burada anlaşılacağı gibi her klik, efendilerinin çıkarları gereği, pazara tek başına rakipsiz sahip olma hırsıyla hareket eder. Bu hırs sonucu, aralarında sürekli bir çelişki ve çatışma mevcuttur. Bazı süreçlerde sınıfsal ve ulusal kurtuluş savaşı, kendilerini ciddi olarak tehdit ettiğinde onu bastırmak için bir anlaşma sağlayıp ortak hareket ederler. Aralarındaki bu anlaşma göreceli olduğundan yerni tekrar çelişki ve çatışmaya bırakır. İşte dışa vuran bu klik çatışması haksız ve gerici savaşta elde ettikleri rant kavgasından kaynaklanmaktadır. Ordu ve polis arasındaki hırtaşmalarda bu kemik paylaşımındaki hırtaşmanın bir ürünüdür. Hanifi Avci'nin açıklamaları bu gerçeği fazlasıyla dışa yansıtmıştır.

Refah-Yol hükümeti döneminde açığa çıkan Susurluk vakası gösteriyorki, Çiller ve tayfası bu ranttan önemli ölçüde pay elde etti. Susurluk'ta bu durumun açığa çıkmasıyla, bu sorunu nasıl kapatacaklarına dair paçaları tutuşmuştu. Diğer kesimler ise her ne kadar bunun karşısında "şaşkınlıklarını" ifade ettilersede, bu gerçeği yansıtmıyordu. Çünkü bu kesimler, devlet yapılanmasını yukarıdan aşağıya doğru örgütleyenlerdir. Dolayısıyla bu türden örgütlenmelerin oluşumunda hepsinin ayrı ayrı payı vardır. Devlet erkini elinde tutan bu grup, çıkarları gereği bunu yapmaktadır. Bundan sonrada bunu yapmaya devam edecektir. İşte bundan dolayı Susurluk, Yüksekova vb. yerlerde açığa çıkan bu pislikler, tümünün pisliğidir. Doğal olarak bu pisliklerin üstünü örtmek için hepsi kollarını sıvayarak işe başladılar. Kamuoyunu aldatmak için oluşturdukları "Soruşturma Komisyonu" (siz bunu örtbas etme komisyonu anlayın) aracılığıyla suçluları "açığa çıkartıp yargılayacaklarını" söylüyorlardı. Bu zatlar, bütün bunları ifade ederken tek gayeleri, devletin açığa çıkan bu pisliklerini nasıl ve hangi yöntemlerle gizlemeye çalışacakları yönündeydi. Tabii ki oluşturdukları "Soruşturma Komisyonu" aracılığıyla bunun formülde bulunmuştu. Buldukları bu formülle ortaya çıkan suçları başta Çatlı olmak üzere L. Şahin, A. Çarkın, Sakallı (M. Yıldırım) vb. piyonların üstüne yıkıp devleti aklamaya çalışıyorlardı. Zira bu piyonlardan bazılarını göstermelik olarak tutuklayıp hapse atarken, Sakallı gibi önemli tetikçilerinin "izini" bulamadıkları için bir türlü kendisine "ulaşamıyorlar"dı. Ama ne hikmetse aradıkları aynı Sakallı, istediği zaman Genelkurmay Başkanlığı'na, MİT'e ve diğer kurum ve kuruluşlara hergün girip, çıkmaktadır. Bu zat hala kontrgerillanın önemli elemanlarından biri olarak görevini yapmaktadır. Devletin bütün üst düzey yöneticileri, bu zatın adresini net bir şekilde bilmelerine rağmen kendisine bir türlü "ulaşamıyorlar." Bu durum karşısında ne kadar zavallılaştıkları ve komikleştikleri alenen görünmektedir. Bununla aklı selim hiç bir insanı kandırmazlar, olsa olsa kendilerini kandırıp, avunurlar. Onun için bunların Sakallı'yı tutuklayıp yargılamaları demek, devletin

üstten aşağı doğru bütün kurumlarını, kuruluşlarını ve burada çalışanları yargılaması demektir. Bu da onların doğasına ters bir durumdur.

Susurluk vakasıyla niteliği açığa çıkan bu kontrgerilla devletin, kendisine bağlı olarak kurdurduğu mafya ve çete örgütlenmelerinin mimarlarından oldukları herkes tarafından alenen bilinen M. Ağar'ın ve S. Bucak'ın bir tek kılına bile dokunamadılar. Refah-Yol hükümeti, bu zatlar hakkında ileri sürülen iddialar ve açığa çıkan suçları farklı noktalar üzerine yoğunlaştırarak büyük bir gayretkeşlikle boşa çıkarmaya çalışıyordu. MGK'nın direktifleri doğrultusunda yapılan hükümet değişikliği sonucu işbaşına gelen ANASOL-D hükümetinde ilk işi Susurluk dosyasını unutturma çabasına girişmek oldu. Yılmaz başkanlığında kurulan ANASOL-D hükümeti ilk "başarılı" icraatlarından biri olarak Susurluk vb. dosyaları hacır altı ederek işe başladı. Yılmaz hükümeti, attığı bu adımla durumu zamana yayarak unutturmaya çalışıyor. Gizlenmek istenen dosyaların başında gelen Ağar-Bucak dosyası için hazırlanan fezlekenin rafa kaldırılması yönünde yapılan oylama bunun delilidir. Bucak ve Ağar'ın dokunulmazlığının kaldırılması için hazırlanan fezleke, 14 Ağustos'ta Meclis'te yapılan oylamada reddedildi. Meclis oylamasından sonra DYP'li Başkan Ahmet İyimaya şu açıklamayı yaptı: "Komisyonumuz bu iki arkadaş ile ilgili dokunulmazlık sorununu, kovuşturmanın milletvekilliği sıfatının sona ermesine kadar ertelenmesi biçiminde çözmüştür". İyimaya'nın açıklamasından anlaşılacağı gibi bu, kontrgerilla şefleri hakkında düzenlenen fezlekenin tamamen ortadan kaldırılması için alınan bir siyasi karardır. Parlamento afın şunu çok iyi bilmektedirki, Ağar ve Bucak'a dokunulduğunda burjuva-feodol diktatörlüğün pislikleri, çorap söküğü gibi çözülerek ortaya çıkacaktır. Bu da kendi mezar kazıcılığını kendilerinin yapmasıdır, bunda sömürücü ve gerici hakim sınıflar hiçbir zaman yapmazlar. Faşizmle beslenen bir sistem, varlığını tamamen bu türden kirli iş ve uygulamalara dayanarak sürdürür. Dolayısıyla bu türden olgular sistemin yaşam felsefesidir. Bu olgular ile devleti birbirinden ayrı olarak bir gün bile düşünemezsin. Bundandırki devletten bu azılı

halk düşmanlarının yargılanmasını temin etmek budalalık olur. Dolayısıyla azılı halk düşmanlarını yargılayacak hesap soracak tek bir merci vardır, Proletarya Partisi'nin önderliğinde kurulacak olan Halk Mahkemeleridir.

Daha birkaç yıl önce DEP milletvekillerini; dokunulmazlıklarını bile kaldırarak yaka-paça meclisten çıkartıp hatırlatırlar, bunlar değil miydi? DEP milletvekilleri devletin yaptığı barbarlığı yılmaları, talanları kamuoyuna yansıtmışlar için tutuklanmışlardı. Gün devlet adına kontrgerilla eylemleri insanlarımızı katleden, uyuşturucu cirligi yaparak insanları zehirleyen, günler vuran, köyleri yakıp-yıkarak bombalayan, gerilla barınıyor diye gayi içindeki canlılarla birlikte yakıp çöleştiren, insanlarımızı işkencehanelerde katleden, Kürt iş adamlarını katarak öldüren, üç binin üzerinde insanı tamamen insansızlaştıran, bölge halkı ağır ambargo vb. yöntemlerle açlık sefaletle mahkum eden ve daha bir kirli iş ve yöntemin sahipleri bunları gizlidir? Bunları sistematik ve kapsamlı bir tarzda halk kitlelerine karşı uygulayan ve uygulanan bu anlayış silsilesi açığa çıkan suç dosyalarını kapatıp bizi yanıttırmadı. Böyle davranan "adalet"lerinin hangi kesime hizmettiğini bir kez daha tüm çıplaklığıyla önüne serdiler. Bu, onların sınıflarını net bir şekilde ortaya koyup, kitlelerine verecekleri şeyin adalet değil, kılıç, süngü, sopa, kurşun, bomba olduğunu açığa çıkarmıştır. Özces konraların aklanması, devletin bunların özgülünde aklanmaya çalışılması çabasıdır. Tabii ki bunların, bu çabası çekler karşısında dün nasilki boşa ise, bu gün de yine aynı şekilde çıkmaya mahkumdur.

Bu kan emici sistem, bu azılı halk manlarını bir bir "aklasa"da bunları suçları sabittir. Bizim açımızdan, su sabit görülün bu azılı halk düşmanının cezasının ödetilmesi görevi olacaktır. Tıpkı daha önceleri halka karşı suç yapıp halkın adaletinden kaçıp "gizlen" ama tüm bu kaçış ve gizlenmelere men, sosyal ve ulusal kurtuluş savaşını tarafından inleri bir bir tespit e imha edilenler gibi, bunların sonu da olacaktır. ●

"Yeniden yapılandırma" halka karşı savaş hazırlığıdır

"Toplumsal barış",
"toplumsal uzlaşma"
adı altında
toplumun çeşitli
kesimlerine dayatı-
lan, MGK, TUSİAD ve
ABD patentli
"Yeniden Yapılandır-
ma" programıyla
uyum ve uzlaşmadır.

Bu uyum ve
uzlaşmanın kabul
edilmesi, ülkede
emperyalizmin
hakimiyetinin daha
da artmasına,
halklar üzerindeki
baskı ve vahşetin
örtbas edilmesine,
Kemalist ideolojinin
dayattığı ırkçılık ve
şovenizme verilecek
desteğe, devletin
geçici de olsa göreceli
bir siyasi istikrar
sağlamasına önayak
olmak dışında bir
anlam ifade etmez.

Egemenler; yaşadıkları krizi atlama-
mak, geçicide olsa netes alabil-
mek, devletin kurumları arasın-
daki hakimiyet ve güç dalaşma-
son vermek için "Yeniden Yapılandır-
ma" adı altında yürüttükleri taktikleriyle
nisbi bir istikrara kavuşmanın peşin-
deler. Egemenlerin başlıca hedefleri
arasında Kemalist ideolojinin he-
gemonyasını sağlamlaştırmak, devlet
kurumları arasındaki çatışmayı ordu-
nun hakimiyeti altında uzlaştırmak ve
merkezileştirmek, bununla birlikte sos-
yal ve ulusal kurtuluş hareketlerine
ciddi darbeler indirmek, Kürt sorunu-
da devleti rahatlatacağı düşünülen ön-
lemlerin alınmasını hızlandırmak, em-
peryalist tekellerin çıkarları doğrultu-
sunda milli sermayeyi daha da çökert-
mek vd. sayılabilir.

"Yeniden Yapılandırma" adı altında to-
parlanan tüm bu uygulamaların ilk

adımı, devletin temel kurumu olan fa-
şist Türk ordusunun hâmlenileyle, "de-
mokratik parlamento" görüntüsüne da-
hi gerek duyulmadan, Refah-Yol hükü-
metinin düşürülmesi ve yine "ulusal
uzlaşma ve istikrar" hükümeti olarak
lanse edilen ANASOL-D hükümetinin
kurulması ile atıldı. Refah Partisi'nin
düşürülmesine kadar ki süreçte dahil,
özellikle Susurluk'ta devletin tüm pis-
liklerinin ortaya saçılmasından günü-
müze değin faşist Türk ordusu, sahne-
deki yerini DISK, TÜRK-İŞ, TESK gibi
kitle örgütlerinin de açık desteği ile
sağlamlaştırdı. Bunun yanında İşçi Par-
tisi gibi örgütlerin tescilli ABD uşağı
orduya "anti-Amerikancı" etiketini is-

ve şovenizme verilecek desteğe, devle-
tin geçici de olsa göreceli bir siyasi istik-
rar sağlamasına önayak olmak dışında
bir anlam ifade etmez.

Dayatılan "Yeniden Yapılandırma"
programının önemli ayaklarından biri-
ni oluşturan Kürt sorununda faşist Türk
ordusunun, ABD ile bazı çelişkileri ol-
ması onu kesinlikle "anti-Amerikancı"
yapmıyor. Kemalist ideolojinin hakimi-
yeti altında yönetilen devlet, Kürt soru-
nunda ABD politikalarını yaşama ge-
çirmeye henüz hazır değildir. Şoveniz-
min derin etkisiyle bu politikaları bir
bütün olarak kabul edemeyen ordu,
farklı yollarla ABD ile ortak noktalarda

let, gerillaları halkın bağrından kopar-
tıp atamamıştır. Kısacası "denizi kuru-
tup, balığı yok etme" taktiği tutmamış-
tır. Emperyalist haydutlar, bu konuda
çeşitli ülke halklarına karşı yürüttükleri
vahşi savaşlarda tecrübe sahibidirler.
Ve gerilla mücadelesi veren örgütleri,
masaya oturarak uzlaşmanın dışın-
da bitiremeyeceklerini kabul etmekte-
dirler. Bu yüzden yeni yeni taktiklerin
ortaya sürülmesinin ikili amacı vardır.
Birincisi; uzun vadede uzlaştırmaya
çalışmak, olmazsa ajan-provokatörler-
le örgüte sızıp yozlaştırmak, nihayetinde
karşı-devrime hizmet eder konuma
getirmektir. **İkincisi ise;** eğer bu da ol-
mazsa çeşitli taktiklerle emperyalizmin
ve uşaklarının ömrünü uzatmaya çalış-
maktır. Bugün devlet, ulusal harekete
karşı "barış" planlarını uzun vadeye
yaymış durumdadır. Bu, TKP(ML) ön-
derliğinde yürütülen köylü-gerilla sa-
vaşına karşı uygulanan bir taktik de-
ğildir. Ancak komünist partilerine karşı-
da, henüz geçen yıl görüldüğü gibi, iç-
ten fethetme taktiği esasta yürütülmeye
çalışılmaktadır. Bunun yanında devlet,
ömrünü uzatmanın, acizliğini gizleme-
nin önlemlerini sıkılaştırmayı da he-
deflerinin içine almıştır.

1994 yılından beri hazır olan OHAL'in
kaldırılması, köy-kentlerin kurulması,
yatılı bölge okullarının yaygınlaştırıl-
ması vs. projeleri, devlet kurumları
arasındaki çelişki ve uyumsuzluktan,
klikler arası çıkar dalaşlarından dolayı
gerçekleştirilememiştir. OHAL uygu-
lamanın olduğu tüm bölgelerde, devlet
kurumları arasındaki çelişkiler ve çıkar
dalaşları uzunca bir süredir kamu-
yunca bilinmektedir. Ki Susurluk "ka-
zası" ile birlikte devletin çeteleşmesi
ve bu çeteler arasındaki dalaş çok da-
ha net bir şekilde gözler önüne serildi.
Şimdilik bu kurumlar arasındaki dalaş-
tan kazançlı çıkan faşist ordu olmuştur.
MGK'nın denetiminde ve ordunun ge-
niş inisiyatifinde kurumlar arası yeni-
den uyum sağlanmaya çalışılmaktadır.
OHAL'in kaldırılmasıyla getirilecek
olan "Esgüdüm Planlama Birimi"nin
amaçlarından biri de budur. OHAL uy-
gulamasına gerek kalmadığı, dolayısıyla
yıl sonuna kadar kaldırılabilirdiği
açıklamasına rağmen, OHAL'den pek
farklı olmayan "Esgüdüm Planı" devre-
ye sokularak adeta OHAL olağanlaştırıl-
yor. Daha geniş yetkilerle donatıl-
acak olan "Esgüdüm Planlama Bir-
mi"nin halklara karşı saldırıda eskisine
oranla daha da geniş yetkilerle donatıl-
mış olmasının ve devlet kurumları ara-
sındaki çatışmalara geçici ve göreceli
son vermenin dışında tek farkı isim de-
ğişikliğidir. Bu projenin başına getiril-
len, hükümet ortağı DSP Genel Başka-
rı Ecevit'in açıklamaları şöyle:

"OHAL'in kaldırılmasıyla kurumlar

larla yakıştırmaları ve Ulusal Kurtuluş
Hareketi'nin önderliğinin de bu ku-
rundan "çözüm" beklentilerine girme-
si de unutulmamalıdır. Özellikle dev-
letin ordu aracılığı ile kurumlarının
teşhir olmuşluğundan kurtulmaya, ege-
men sınıf partilerinden ve hükümetler-
den umudunu kesmeye eğilimli halk
kitlelerini kendi potasında eritmeye çalış-
tığı bu dönemde, yukarıdaki belirle-
melerin yapılması, ordunun aklanma
çabasının ve devlet politikalarının
önünü açma uğraşına yatacağı/yara-
dığı açıktır.

"Toplumsal barış", "toplumsal uzlaş-
ma" adı altında toplumun çeşitli ke-
simlerine dayatılan, MGK, TUSİAD ve
ABD patentli "Yeniden Yapılandırma"
programıyla uyum ve uzlaşmadır. Bu
uyum ve uzlaşmanın kabul edilmesi,
ülkede emperyalizmin hakimiyetinin
daha da artmasına, halklar üzerindeki
baskı ve vahşetin örtbas edilmesine,
Kemalist ideolojinin dayattığı ırkçılık

birleşebileceği bir program etrafında
"yeni düzenlemelere" geçmektedir.

Bu doğrultuda tekrar tartışılmaya baş-
lanan koruculuk sistemindeki değişik-
likler, Olağanüstü Hal'in kaldırılması,
8 yıllık eğitimin T.Kürdistan'daki uy-
gulama biçimi, "Köy-Kent" projeleri
belli noktalarıyla sonuca bağlanmış
durumdadır.

OLAĞANÜSTÜ HAL KALKIYOR MU?

Ulusal ve sosyal kurtuluş için verilen
gerilla mücadeleleri karşısında her ge-
çen gün daha da acizleşen devlet,
özellikle gerilla mücadelesinin yoğun-
luk kazandığı T. Kürdistan'na yönelik
OHAL uygulamasını "çözüm" olarak
uygulamaya sokmuştu. Geline süreçte
devletin tüm çabalarının gerilla kar-
şısında tutunabilmesini sağlayamadığı
görülür. On yıldır uygulanan
OHAL'de tüm köy yakmalarına/boşalt-
malara, yargısız infazlara, işkencelere,
ambargolara, koruculuk sistemine ve
asimilasyon politikalarına rağmen dev-

ABD, MGK ve TÜSİAD patentli "Yeniden Yapılandırma" programı, devletin temel kurumlarından olan faşist Türk ordusu öne çıkartılarak hayata geçirilmeye çalışılıyor. Devlet kurumları arasındaki dalaşa inisiyatifi ele geçiren ordu; ne dün, nede bugün halkların sorunlarına çözüm olmadı/olamaz. Ayrıca Kemalist ideolojiyle donanmış olan faşist ordu, Kürt sorununda "üniter devlet" geleneği ve ekonomik-siyasi çıkmazları nedeniyle ABD politikaları ile çelişmektedir. Ve bu sebepten ABD'nin Kürt politikasını şovenizminde etkisiyle hayata geçirememektedir.

arasında eşgüdüm açısından geniş yetkilerle donatılmış bir planlama biriminin kurulmasına karar verilmiştir." Devlet kurumlarının eşgüdümlü hareketi geçirilme çabasında, güvenlik sorunlarında "Terörle Mücadele Koordinasyon Kurulu" devreye sokulacak. Yine Ecevit, "Gerek güvenlik güçleri açısından, gerek güvenlik güçleri ile idari makamların arasında eşgüdümlü etkin bir biçimde sürdürülecek önlemlerin yürürlüğe konulması koşuluyla OHAL'in bu yıl içinde aşamalı olarak kaldırılacağını bildirmekle birlikte, açıklamalarından da anlaşılacağı üzere, bütün bu uygulamaların merkezine ordunun inisiyatifinin genişletilmesi ve diğer kurumlar arasında "eşgüdüm", "uyum" sağlanması oturtuluyor.

T. KÜRDİSTAN'INA YENİ ORDU

Yukarıda aktarılan açıklamalardan hemen sonra OHAL'e yapılan "yeni" makyaj dökülmeye, gerçek tüm çıplaklığıyla ortaya çıkmaya başladı. Bir yandan "güvenliğin sağlandığı" gerekçeyle OHAL'i sözde kaldırma çalışmalarına başlayan devlet, bir yandan da T. Kürdistan'ında (ki OHAL'in yoğunluklu uygulandığı bölgedir) 5. ordu kurma acizliğine düşüyor. Yeni düzenlemeye göre sosyal ve ulusal kurtuluş hareketlerine ve Kürt ulusuna yönelik boyutlandırılacak savaş, faşist ordu cephesinde şu şekilde düzenlenmiştir: T. Kürdistan'ındaki savaş, devlet cephesinden başlı başına bir ordu çapındaki 7. ve 8. Kolordu Komutanlıkları ile Jandarma Asayiş Kolordu Komutanlığı aracılığıyla ile sürdürülmek isteniyor. 1. 2. 3. Ordu Komutanlıkları ile Ege Ordusundan sonra T. Kürdistan'ında "adı konmamış 5. ordu" olarak yorumlanan bu uygulama dahi, OHAL'in kaldırılmasının gerek ülke gerek dünya demokratik kamuoyunu aldatma amaçlı bir cilalamadan ibaret olduğunun açık göstergesidir. Gazete-

lere yapılan açıklamalara göre; faşist Türk ordusunun T. Kürdistan'ındaki yeni yapılandırmasında Asayiş Kolordu Komutanlığı'nın sorumluluk alanını Van, Şırnak ve Hakkari oluşturmaktadır. Daha aktif hale getirilen 7. Kolordu'nun sorumluluk alanı Diyarbakır, Batman, Siirt ve Mardin olarak belirlenmiştir. 8. Kolordu'nun sorumluluk alanı ise, Bitlis, Bingöl ve Dersim olarak saptanırken, Şırnak ve Van illerindeki Tugaylar ise Tümen seviyesine çıkarılmıştır. (Radikal Gazetesi'nde çıkan bilgilere göre düzenlenmiştir.)

KÜRT ULUSU "KÖY-KENT" PROJESİYLE TOPLAMA KAMPLARINA MAHKUM EDİLMeye ÇALIŞILIYOR

"Kalkınma Programları ve Yerleşme Hareketleri Koordinasyon Kurulu" denetiminde sürdürülen "Merkezi Köyler" veya "Köy-Kent" adı verilen toplama kampı çalışmalarının başında yine bu projelerin mimarı olan Kemalizmin ve şovenizmin tavizsiz savunucusu DSP lideri Ecevit ile faşist Türk ordusu yer almaktadır. Projenin mimarlarından olan Ecevit'in "Köy-Kent" projesi Refah-Yol döneminde de hayata geçirilmeye çalışılmış ancak kükler arası dalaş nedeniyle hayata geçirilememiştir.

Devlet eliyle yakılan-yıkılan, köylerinden zorla göç ettirilen köylülere "güvenliğin tam olarak sağlandığı yerlere" dönebilecekleri belirtiliyor. Hayvancılığı ve tarımı bitirme noktasına getiren, köylülerin yaylalara çıkmasını dahi engelleyen devlet, bugün bir yandan "göç" sorununu halletmeye ve demokratik kamuoyunun bu konudaki tepkilerini törpülemeye çalışırken, diğer yandan da kendi kasalarına aktaracakları ucuz işgücünün hesabını yaparak yeni tarım ve hayvancılık alanları açacağını, teşvik edeceğini söylüyor. OHAL'in sözde kaldırılmasına bağlı olarak yürütülecek olan bu çalışmaları da cıların bir parçası olduğu, halk-

lara baskı, zulüm ve sömürünün artacağından başka bir anlam ifade etmeyeceği açıktır.

Köylülere "Köy-Kent" projesi etrafında üç seçenek sunuluyor. Bunlardan **birincisi**; güvenliğin tam olarak sağlandığı ve ekonomik olanakları yeterli düzeyde olan köylere dönüş devlet katkılarıyla özendirilecektir. **İkincisi**; kentlerde kalmak isteyenlere bulundukları yerlerde istihdam, geçim ve barınma olanakları sağlanacaktır. **Üçüncüsü**; hazinenin sağlayacağı tarım ve hayvancılığa elverişli arazilerde toplu yerleşim merkezleri kurulacaktır şeklinde açıklanıyor. Ayrıca üçüncü seçeneğin kiralama olarak değil, "tapulu verileceği" de açıklamalar içerisinde yer almaktadır.

Çeşitli ülkelerdeki deneyimlerde de görüldüğü gibi, devletin "Merkezi Köyler" uygulaması, koruculuk sisteminin yaygınlaştırılmasına, "toplu yerleşim" adı altında merkezi otoritenin köylüler üzerindeki denetimine, baskısını arttırmaya, köylülere bu toplama kamplarında sindirmeye, asimilasyona ve toplu katliamlara hizmet edecektir. Vietnam örneğinde bu çok bariz olarak görülmüş, "Merkezi Köyler" adı altında toplama kamplarına yerleştirilen köylüler sıkı denetim ve baskı altında işbirliği ve koruculuğa zorlanmış, kabul etmeyenler katledilmiştir. Bugün ülkemizde gerilla mücadelesi yürütülen her bölgede, köylülere yönelik katliam, baskı ve koruculuk-işbirlikçilik dayatmaları dizginsizce yapılıyor zaten. Bu politikaların yanında, günümüze değin Kemalist ideolojinin ırkçı-şoven barbarlığı ile asimile edilmeye çalışılan Kürt ulusu, buna karşı başarılı bir direniş sergileyerek kimliğine sahip çıkmış ve ulusal bilincini korumuştur. Bundan dolayıdır ki faşist devlet, köylülere dar alanlarda toplu yaşamaya, gerilla ile bağlarını koparmaya, Kemalist eğitim sisteminin çarkında eritmeye çalışarak asimilasyon politikalarında bir adım daha atmaya çalışacaktır. Kürdü-kürde kırdırmak, devletle işbirliğini dayatarak koruculuk sistemini geliştirmek, ihbarcılık ağını yaymak ve köylülerin en küçük hareketliliğinin, hak arayışının önünde set oluşturmak için faşist ordunun "soluğunu Kürdün ensesinden eksik etmeme" anlamına gelen "Köy-Kent" projesi, devletin bugüne kadar sistemli olarak Kürt ulusuna yaptıklarının, faşist ordunun inisiyatifi altında ve daha geniş yetkilerle donatılmış, olağanlaştırmış hale gelmesinden başka bir şey değildir.

KORUCULAR "TAŞ TOPLAMA VE ORMAN REHABİLİTASYONU" İŞLERİNDE "REHABİLİTE" EDİLECEKLER(İ)

Yazının başında da değindiğimiz gibi, devletin çürüyen aygıtlarını "onarma", kurumları arasındaki çalışmaları daha da merkezileştirerek uyumlu hale sokma çabası, bunun merkezine de ordunun oturtulması, bazı çevrelerce "ordu

çeteleri açığa çıkaracak", "özel tim ve koruculuğu dağıtacak", "ordu kontrgerillanın üzerine gidecek" yorumlarına neden oldu. Bu anlayış sahiplerinin faşist orduyu aklama, pir-o pak gösterme çabalarını Kemalist ideolojinin, üzerindeki derin nüfusunun bağımsız ele alamayız.

Devletin koruculuk sisteminde yeni bir düzenlemeye gitmeye ihtiyaç duyduğu doğrudur. Ancak bu koruculuk ve kontrgerillayı kaldırmaya yönelik bir düzenleme değil, aksine kamuoyuna kaldırılmış gibi göstererek bunları geliştirme, bugüne kadarki uygulamalarda da açığa çıktığı gibi, çıkar dalaşları ve devlet kurumları arasındaki çelişkiler nedeniyle ordunun denetiminden sıyrılmaya kalkışan bu oluşumları, tamamen ordunun denetimine sokarak denetimi merkezileştirme ve payları tek elde toplama çabasıdır. Devletin kirliliğine alet edilen, daha sonra devletin dışında kendi çıkarları içinde çeteleşen, aşiret çatışmalarına, gasp, soygun, tecavüz vb. uygulamalara giren korucular, zaten koruculuk sisteminin kabul görmediği dünya ve ülke demokratik kamuoyunda devletin teşhir olmasını hızlandıran etkenlerden biri oldu. Bunun dışında devlet bütçesini ciddi oranda zorlayacak derecede yoğunlaşan koruculuk, maddi bir kültür haline geldi. Bunun içindir ki bugüne kadar devletin tüm kirliliğini düşük ücretle yerine getiren, çatışmalarda en öne piyon olarak sürülen "vatanın kahraman evlatları" (!) bugün "ihtiyaç fazlası" mal muamelesi görmekte. Ancak devlet, onların ucuz işgücünden faydalanmak için "görev dışı" bırakacağı koruculardan "genç ve işgörü" durumunda olanları ağır işlerde, düşük ücretle kendi çıkarlarına çalıştırmayı düşünüyor. Bu doğrultuda T. Kürdistanı illerinde uygulanacak olan "Kalkınma Programlarının ve Yerleşme Hareketlerinin Takibi ve Koordinasyonu Kurulu"na, yine T. Kürdistanı illerinde 13 bin kişiyi istihdam etmek üzere, maliyeti 30 trilyonu bulan "Taş Toplama ve Orman Rehabilitasyonu" projeleri sunuldu.

Bunun dışında devletin kendi açıklamalarında da koruculuk sistemini kaldıracağı yönünde herhangi bir girişimi olduğu da yeralmıyor zaten. Sadece koruculuk sisteminin işleyişini değiştireceği kendi açıklamalarında da açıkça görülmektedir. Ecevit, "Terörle Mücadele Yüksek Kurulu" toplantısında alınan karar şöyle dile getiriyor: "... bölgedeki koruculuk sisteminin yeniden düzenlenmesi, başka bir düzene aşamalı geçiş sürecinin başlatılması ilke olarak benimsendi". "İlke olarak benimsenen" bu kararın dışında bir önceki alt başlıkta da vurgulandığı gibi, "Köy-Kent" projesi adı altında kurulacak olan toplama kamplarında koruculuk, daha sistemli ve denetimli olarak halka dayatılıp yaygınlaştırılmaya çalışılacaktır. Bu arada da Karadeniz böl-

gesinde gelişen gerilla savaşına karşı Tokat valisinin "geçici köy koruculuğu" için devletten silah isteği de herkeşce bilinmektedir.

"YATILI BÖLGE OKULLARI" TOPLAMA KAMPLARININ BİR UZANTISI OLARAK TEKRAR GÜNDEMDE

Tek "çözüm" olarak sunulan 8 yıllık eğitimle birlikte gündeme gelen "Yatılı Bölge Okulları" Kemalist sistemin Kürt ulusuna ilk dayatması değildir. Geçmişte de her Kürt isyanından sonra gündeme gelmiş olan bu okullarda Kürt çocukları Kemalist ideoloji ile "eğitilmeye" zorlanıyorlardı.

Yatılı Bölge Okulları aracılığı ile asimilasyon dayatmalarının tarihi 1935'lere dayanmaktadır. 12 Eylül AFC'si ile birlikte ilköğretim statüsünden çıkarılıp ilköğretim durumuna getirilen yatılı okulların süresi 8 yıla çıkarılmıştır. 1995-96 öğrenim döneminde sayıları 133 olan YBO'lar, '97-98 öğrenim yılında 30 YBO'nun açılmasıyla daha da yaygınlaştırılmaya çalışılıyor. Bunun yanında 2000 yılına kadar 256 tane daha YBO açılarak daha da yaygınlaştırılmaya çalışılacaktır.

Devlet yetkilileri T. Kürdistanı illerinde "güvenlik" gerekçesiyle 8 yıllık eğitime geçişte yaşanacak olan sorunlardan birinin belde ve mezra gibi yerleşim birimlerinde ortaya çıkacağını belirterek, YBO'lar ve bazı yerleşim merkezlerindeki öğrenci pansiyonları ile "sorunu çözeceklerini" düşünüyorlar. Kemalist ideolojinin temel taşlarından ırkçılık, kafatasçılığın bir aygıtı oluşturan bu asimilasyon politikalarına Dünya Bankası tam destek sunuyor. MGK patentli politikalarından olan 8 yıllık eğitim projesinin T. Kürdistanı illerindeki uygulama-

ması için Dünya Bankası 3.5 milyar dolar kredi ve yardım vereceğini açıkladı. Bu yardımla ABD, bir yandan asimilasyonu hızlandırmaya, diğer yandan da ülkeyi kendilerine daha da bağımlı hale getirmeye çalışıyor.

ABD, MGK ve TÜSIAD patentli "Yeni-den Yapılandırma" programı, devletin temel kurumlarından olan faşist Türk ordusu öne çıkartılarak hayata geçirilmeye çalışılıyor. Devlet kurumları arasındaki dalaşa inisiyatifi ele geçiren ordu; ne dün, nede bugün halkların sorunlarına çözüm olmadı/olamaz. Ayrıca Kemalist ideolojiyle donanmış olan faşist ordu, Kürt sorununda "üniter devlet" geleneği ve ekonomik-siyasi çıkmazları nedeniyle ABD politikaları ile çelişmektedir. Ve bu sebepten ABD'nin Kürt politikasını şovenizminde etkisiyle hayata geçirememektedir.

OHAL'in sözde kaldırılışı, 8 yıllık eğitim ve Bölge Yatılı Okulları, "toprak reformu" aldatmacasıyla köylülere vaad edilen hazine arazisi iki yüzlü söylemleriyle, toplama kamplarından başka birşey olmayan "Köy-Kent" projeleri faşist Türk devletinin "çözüm"ü değil, çözümsüzlüğüdür. Bu projelerin finans kaynağı dahi birinci dereceden halkların omuzlarına yüklenmeye çalışılarak, çeşitli kampanyalar, bağışlar ve vergi sistemindeki düzenlemelerle bulunmaya çalışılıyor. İkinci dereceden kaynağın ise, Dünya Bankası gibi başta ABD olmak üzere çeşitli emperyalist devletlerin dünya halklarına karşı kurdukları kurumlardan sağlanmaya çalışılmasıdır. Türk devletinin emperyalizmle işbirliği içerisinde ülke halklarına yönelik sömürücü, ırkçı, şoven uygulamalarının kumanda merkezini açıkça ortaya koymaktadır. Bunlar ABD, MGK ve TÜSIAD'tır ki, uygulamaya geçirmede

baş aktör faşist Türk ordusudur.

Bu anlamda ordudan çözüm beklentilerine girenler, kitleleri ve Kürt ulusunu böyle bir beklentiye sokanlar, ordunun ve MGK'nın politikalarına alet olan piyonlar durumundadırlar. TÜRK-İŞ, DISK, TESK gibi örgütler son tutumlarıyla bunu açıkça göstermişlerdir. Devletin geçici bir istikrar olarak hedeflediği tüm bu uygulamaları her alanda teşhir etmek, gerçekleri ortaya koymak ve bu uygulamalara karşı direnişi geliştirmek her devrimci/demokratın görevidir.

Kürt ulusuna uygulanmak istenen asimilasyon politikalarının teşhirine yazılı/sözlü hız vermek, köylüleri toplama kamplarına karşı bilinçlendirmek, buna karşı direnişler örgütlemek gerilla savaşı veren tüm yapıların, özellikle Maoistlerin görevleri arasındadır. Ancak bu sorun T. Kürdistanı illerinde yürütülen gerilla mücadelesiyle sınırlı tutulamaz. Diğer bölgelerdeki gerillaların üzerine düşen görevde aynıdır. Ki toplama kampı uygulaması gerilla mücadelesinin geliştiği tüm bölgelerde hayata yavaş yavaş geçirilmeye, koruculuk sistemi gibi yaygınlaştırılmaya çalışılacaktır. Ayrıca bunun teşhiri kentlerde taşınmalı, demokratik kurum ve kuruluşları harekete geçirilip karşı koyuş mücadelesi yaygınlaştırılmalıdır.

Uzlaşmacılığın, reformizmin piyasaya sürüldüğü, ucuz politikalarla ragbet gördüğü bu dönemde, ideolojik olarak bunları mahkum etmek, tüm eylemlilik biçimlerinde hedefimizin merkezine MGK ve faşist Türk ordusunu koymak ise, en başta komünistlerin, özellikle de bu dönemde daha da yoğunlaşmaları gereken görevlerindendir. ●

Maoizm Yaşıyor, Savaşıyor

9 Eylül 1976, Mao Ze Dung'u bedenlen kaybettik. Bugün, Dünya proletaryası ve ezilen halkların kurtuluş mücadelesinin rehberi olan Maoizm yaşıyor, savaşıyor. Mao'yu anmak, Maoizmi savunmak ve uygulamaktır. Her Maoist her durumda bunu temel almalıdır. Başka türlü gerçek bir zaferden bahsedilemez. Devrimci komünist olunamaz.

Mao sonrası, Proleter Dünya devriminin sorunları, UKH'nın ve devrimci hareketin durumu, onun önderliğinin tayin edici önemini anlattı. Sağlığında tek kelime eleştiri yapmamış Enver Hoca gibiler sonradan yaptıkları varyanslarla Kruşçevleri "yaad" ettiler. Tarih, şimdi onların da ne olduklarını gösterdi, Maoizm'in rehberliğinin hayati önemini de.

Maoizm; emperyalizme, uşaklarına ve her türlü gericiğe karşı dünya çapındaki komünizm mücadelesinin yeni nitel bir aşamasıdır. Dünyadaki gelişmeler, Maoizmin rehberliğinin kazanan bilimsel niteliğinin ispatıdır. Bazı mevzileri kaybettik. Bizzat bu daht, sosyalizmde iki yol, iki sınıf arasında kesin zaferin kimin olduğunun henüz belli olmadığını ifade eden Maoizmin bilimsel öngörüsünün ispatıdır. Bu öngörünün mimarı Maoizm, uluslararası proletaryanın komünizm için mücadele bayrağıdır. Kültür Devrimi, uluslararası komünizm mücadelesinin çeşitli coğrafyalarında biçimsel farklılıklar gösterebilecek temel içeriği aynı olan komünizmin nasıl temsil ediliyor, edilemeyeceğinin kaynağıdır. Komünist nesil bir türlü revizyonizm ve oportünizmden bu sayede kopmuş, Maoist-komünist partiler esas olarak bu kaynağın ürünü olarak doğmuşlardır.

Yaşanan bu gerçeklerden sonra gerek devrim öncesi ve gerekse de proletarya iktidarı altında devrimin sürdürülmesi gerekliliğinin önemi, kavramak isteyenler açısından açıktır.

Sınıfsız, burjuvazisiz sosyalizm teorilerinin iflasını yaşananlar da gösterdi. Görüldüğü üretim araçları mülkiyetinin sosyalist dönüşümü ile de kimin kazandığı sorunu hala çözülmemiştir. Sosyalizm denilen, kapitalizmden-komünizme geçiş döneminin tümünde, altdedilse kapitalizmin toprağı mevcuttur. Burjuvazi ve doğduğu temel vardır. Mülkiyet ilişkilerinin kamulaştırılması esaslı adımına rağmen üretim ilişkileri problemi en ileri dönemi de dahil sosyalizmde kesin bir çözüme kavuşamaz. Zira yönetici güç olarak parti ve devlet vardır. Ve kamulaştırmayı toplum adına kontrol eden bu mekanizmalar da göstermektedir ki, hukuki ilanlar ve icraatlara rağmen durum gerçek anlamda bir toplumsallaşmayı ifade etmekten henüz uzaktır. Sosyalizmde bu keyfiyet değil, kaçınılmazlıktır. Toplumun derinliklerinden beslenen, devrilen eski sınıflar ve sosyalizmin nesnel çelişmelerinden güç alan yeni burjuva tehlike, esas olarak parti ve devlet iktidarı içindedir. Bu gerçeği, sosyalist maske ile iktidarı gasbeden Kruşçev gibi yeni burjuva makineler ispatladı.

Şimdi herkesin görebileceği geriye dönüşler gerçeğiyle, "burjuvazisiz sosyalizm" teorilerinin iflasının yanı sıra, tehlikenin esas olarak parti ve devlet içinde kümelenmiş yeni burjuvalardan geldiği de sabittir. Devlet kısacası uzlaşmaz sınıf karşıtlık-

larının ürünüdür. Bir sınıfın diğerleri üzerindeki baskı aracıdır. Sosyalizm veya proletarya iktidarı sorunu da bu gerçekten ayrı ele alınamaz. Ne var ki, "sınıfsız sosyalizm" teorisyenleri proletarya iktidarını sadece emperyalist-dış saldırılara karşı korunma mevzisi olarak gösteren yaklaşımlarıyla Leninist devlet öğretisini de tahrif ettiler. Emperyalist müdahaleye karşı mücadele görevinin yanı sıra esas olarak proletarya iktidarı, çözüm yöntemleri farklılıklar içersede nitelik olarak antagonist olan her çelişme gibi sosyalizmin çelişmeleriyle de ilişkilidir. Burjuvazi-proletarya çelişmesi gibilerinin ürünüdür. Bu açıdan proletarya iktidarı, proletarya devrimini sürdürme aracıdır. Devrimci ama yok olmamış eski sınıfların yanı sıra, sosyalizmdeki kapitalizmin toprağından beslenen, yeni burjuvazinin iktidarında komünizm yürüyüşü tersine döner. İktidar komünizme gidişin değil, tersinin mevzisi olur. Emekçi nitelikli proletarya iktidarının, komünizm mevzisi olarak kullanılması Maoist çizgi yönlendiriciliğiyle garantiye alınabilir. Bir problem olan, "herkese emeği kadar" dağılımı ve bu açıdan bir yönüyle burjuva olan ekonomi, herkese ihtiyacı ve devlet sömme yönünde ancak bu yolla dönüştürülebilir. Her alanda emekçilerin kontrol hakkı ve tüm birimlere-tabana yayılan iktidara katılmalrı böylelikle sağlanabilir. Diğer problemler gibi, devlet ve burjuva hak, geçiş dönemi olan sosyalizmin sonuçlarıdır. Eskinin dünyasının sosyalizmde talide olsa mevcudiyetini sürdüren toprağının sonuçlarıdır. Bunu tabii ki anlayacağız ama, sınıfların ortadan kaldırılması, devletin antika müzesine yollanması, "herkese ihtiyacı, herkesten yeteneği kadar" dünyasının yaratılması için dönüştürme görevleri asla askıya alınıp, "şimdinin sorunu değil" denilip es geçilemez. Büyük Proleter Kültür Devrimi rehberliğinin önemi açık değil midir? Burjuva sınıf karakterleri gereği görmek istemeyenlere sözümüz yok, soracak hasabımız var. Zira, sosyal emperyalist sözde sosyalizm savunucusu, sosyal faşist, bürokrat burjuvaların cenazesi zaten kalktı. "Tanrıdan rahmet dilemekten" başka ne denilebilir ki? Maoizm'e karşı revizyonizm yolunda ısrar eden iflah olmazlar anladıkta, devrimci-demokratların onca tecrübeye rağmen revizyonist kuşatma altında yaşamalarına gönülümüz razı değil. Haykıran kurtarma görevimizi kabul ediyoruz. Kurtulmaları için tedaviyi kabul etmeleri şart! Yanılgılarından ve acı deneylerinden ders almayana Marks'ın dediği gibi "kimse yardım edemez."

Kararsızlık ve önyargıyı bırakıp gerçeklere hürmet etmek, bilimsel yöntemin önkoşuludur. Eskinin elbiselerini atmalı, bilimin kapısından çınlıplak girmeliyiz. Proletarya bilimi ustalarının söylediği de budur.

Proletarya partisi yöneticiliğinde proletarya iktidarı sorunu da, yöneten-yönetilen çelişmesini anlatan bir problemdir. İktidarın komünizm için mücadelenin bir silahı olabilmesi için Maoist ideolojik-siyasi çizginin tayin ediciliği tartışılmaz. Parti ve iktidar eskinin devrettiği işbölümünün sonucudur. Proletarya ve emekçilerin çıkarlarını ifade etmede ve kitleleri iktidarı icra etme aracı rolü oynasada, parti ve devlet bir yönüyle emekçilerin yönetilmesi gerçeğini de içermektedir. Kafa-kol, yö-

neten-yönetilen, kır-kent çelişmeleri sınıflı bir geçiş aşaması olan sosyalizmin gerçekleridir. Bunu tesadüfi değil, iktisadi-sosyal temeli olan sosyalizmdir. Yabancılaşmaya yol açan kaynağa budur. Proletarya iktidarı da hak ölçülerine uymaya zorlayan bir cihaz olarak burjuva bir yön içermektedir. Siyasi-iktisadi-sanatsal tüm diğer alanlarda devrimci dönüşümde ideolojik çizginin tayin ediciliği, bu durum dikkate alındığında çok daha anlaşılabilir.

Burjuvazinin her türüne karşı mücadele bayrağıdır kültür devrimi! Burjuvazi ve bürokrasiye karşı mücadelede kitlelerin seferber edilmesi, parti ve iktidarı denetlemelerinin sağlanması, öncü rehberliğinde kendilerini her alanda özgürce ifade etme ve örgütlenmelerine aracı olunması, canlı bir ideolojik, siyasi atmosfer içerisinde konuşma ve davranmaya cesaret etmelerinin teşvik edilmesi, Maoist önderlik ve tecrübeleriyle yakaladıkları çok yönlü biçimlerle devrimi sürdürmeleri inisiyatiflerinin geliştirilmesi kültür devrimleri perspektifiyle mümkündür. Öncülük bilimseldir, kitlelerin yolunu açmada araçtır. Yolu kapayan ve ikameci bir tarzda kendini dayatan yeni burjuvazidir, bürokrasidir. Sınıflı toplumlar gerçeğinin bir zorunluluğu olan parti ve iktidarı, kültür devrimi perspektifiyle halka hizmetkarlar ordusu olur. Halkın inisiyatifini bürokrasi boğar. Öncü, zincirleri kuma işçisidir. Öncülük, talimat ve emir merkezi değil, mücadeleyi koordine edip, hedefe götürmeye yol gösterme mevzisi. Büyük Proleter Kültür Devrimi ile Maoizm:

a) Bir geçiş dönemi olan tüm sosyalizm boyunca sınıflar-sınıf mücadelesi gerçekliğinin, iki yol arasındaki kavganın iktisadi-sosyal-siyasal nedenlerini, Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin gerekliliğini anlattı.

b) Parti ve devletin rolünü, toplumsal köklerini, bağları içerisinde bağında taşıdığı tehlikeleri ve her alanda devrimci dönüşümler için ideolojik-siyasi çizgi ve öncülüğün önemini tanımladı, pratikte gösterdi.

r, Kazanıyor, Kazandırıyor!

c) Siyaset ve ekonomide uzmanlığı salık veren, maddi dürtülerle hareket eden yanlışlara karşı, devrime sarılma çizgisini, Maoist öncülüğü ve devrimin yapıcılarını kitlelerin rolüne dikkat çekti, pratiğini icra etti.

d) Madde-düşünce ilişkisini mekanikçe kavrayan, maddenin düşünceye, düşüncenin maddeye dönüştüğünü görmeyen ve bu anlamda ekonomi-siyaset, alt yapı-üst yapı ilişkisini kaba materyalistçe izah eden anlayışlara karşı, diyalektik-materyalizmin özü ve tek temel kanunu olan çelişmeden yola çıkarak meydan okudu. Sınıfsız sosyalizm, monolitik parti ve toplum anlayışlarının sakatlığını deşifre etti. Öncü-kitleler, kafa-kol, kır-şehir çelişmelerini burjuva hukuk ve problemlerini ve

bunların beslediği toplumdaki nesnel çelişmeleri izah etti. Ne yapılması gerektiğini pratik olarak gösterdi.

e) "On büyük ilişki, Sovyet iktisadının eleştirisi" gibi yazılarında ve uyguladığını pratikte gösterdiği gibi; iktisadi inşada temel olan ağır sanayiye, tarım ve hafif sanayinin ihmal edilmesi biçiminde ele alan, merkezi planlamayı yerel inisiyatiflerin önemini küçümseyen perspektifle uygulayan, öncünün rolünü kitlelerin seferber edilmesinin aracı olarak kavrayamama zayıflığı taşıyan anlayışlar aşılmalıdır.

Kısacası; ekonomi-felsefe-bilimsel sosyalizm gibi tüm bilimsel alanlarda bilimselizmi Maoizm ile yeni nitel bir aşamaya ulaştı. Mao, ne kuyrukçu ve ne de tepeden inme buyrukçuydu. Mao, ne ikameci ne de öncünün rolünü yadsıyan bir liberaldir. Ne kaba merkezi planlamacı ve ne de merkezi-birleşik önderliğin rolünü reddeden piyasacı-rekabet çizgisinde değildi. Merkeziyetçilik-ademi merkeziyetçilik ilişkisine diyalektik yaklaşımı somut bir örnektir. Bürokratik merkeziyetçilik ve anarko sendikalizmin köklü ve radikal eleştiriydi. Sosyalizmin karmaşık ekonomik sektörleri ve toplumsal siyasal gerçekliğini görüyor. Esas-tali ilişkisine berrak çözümlerle ekonomik merkezi planlama rehberliğinde, yerel inisiyatiflere değer veren, teşvik eden bir çizgi ile inşayı ele alıyordu. Ağır sanayinin önemini vurgularken, hafif sanayiye rafa kaldırıyordu. 1 Milyarı

aşan nüfuslu Çin'de, kaosa götürmeyen bu çizgi idi. Revizyonistler dahi eski kazanımlar sayesinde açlığa çare olmaya çalışıyorlar. Toplumdaki doğru-yanlış mücadelesinde, Maoist öncü önderliğinde kitlelere dayanma, onların konuşma-örgütlenme ve davranmalarını teşvik etme, yasaklayıcı idari tedhirci değil, ikna, dönüştürme çizgisini temel alma, yönetimi üretime, üreticileri yönetime sokma çizgisi Maoizm'le mümkün oluyordu.

Halk Ordusu'na yüzü asık bir bürokratik gövde değil, dinamik, üretici bir güç, devrimin görevlerini parti önderliğinde icra etme savaşçıları olarak yaklaşıyordu. Zira biliyordu ki, düzenli ordu amaç değil zorunluluktur. Sopa olmaması için Maoist rehberlik gerektiriyordu. Bunun gereklerini yerine getirdi. Maoist önderlikli milis ve silahlı kitle temelini ihmal etmedi.

MAOİZM'İ, BÜYÜK PROLETER KÜLTÜR DEVRİMİ REHBERLİĞİNDE SEFERBER OLARAK SELAMLİYORUZ!

Her demokrasi bir sınıf iktidarıdır. Her iktidar bir demokrasidir. Sınıflarüstü bir demokrasi ya da iktidar yoktur. Bu demektir ki, her devlet temsil ettiği sınıfların dışındakiler üzerinde bir baskı aracıdır. Yani diktatörlüktür.

Proleter demokrasinin kim için demokrasi, kimler üzerinde diktatörlük ve neyi amaçladığı sorusuna cevabımız açıktır. Emekçiler için demokrasi, emekçilerin Maoist rehberlik altında iktidar olma ve iktidarı denetleme güvencesi, kaderlerini ellerine alma ve devrimi sürdürme mevzisi, burjuvazi üzerinde topyekün diktatörlük hakkı. Ve nihai amaç olan komünizme yürüme silahıdır. Sınıf mücadelesinin sürdürülmesinde iktidar hayati sorundur. Komünizme yürümenin aracı olan sosyalizmde, proletarya iktidarı organlarında kimin olduğu meselesi çok daha önemlidir. Toplumun komünizm doğrultusunda dönüştürülmesi ve emekçilerin çıkar ve haklarının temsil edilebilmesi için, Maoist önderlik şarttır. Oportünizm ve revizyonizmin iktidarı kontrol etmesi, yönlendirmesi durumu, eskinin restore edilmesi yoludur. Proletarya iktidarının emekçi kitlelerce icra edilmesi yönelimimizdir. Ama bu kendiliğindenci tarzda olmaz, olamaz. Komünist öncünün önderliğini gerektirir. Öncü ve kitleler ilişkisini karşı-karşıya getiren kaba materyalist felsefe ve ekonomist siyaset tarzı, Maoist öncünün önderliğini yadsımaktadır. Liberal, sözde sol, klasik kapitalizme secde eden eski sosyalist ülkelerdeki yeni burjuvazinin suçlarını, bilimimize sahtekarca fatura etmeye çalışmaktadır. Ve en çokta proletarya diktatörlüğü ve bu diktatörlüğün icrasında vazgeçilemez olan komünist partinin öncü rolüne veryansın etmektedirler. Bunlar dünya görüşleri itibarıyla kapitalizmden-komünizme bir geçiş dönemi olan sosyalizmde, kapitalizmin yaşayan özelliklerini ve devralınan çelişkilerini görmek istememektedirler. Doğası gereği bilimimize kestikleri fatura ile "Komünizm öldü-yenildi" noktasına çıkmaktadırlar. Komünistlerin hataları elbette vardır.

Sosyalizmin gerek çelişmelerinin ve gereksede, sosyalistlerin bu ve diğer konulardaki hata ve zayıflıklarından çıkarılması gereken derslerin ne olması gerektiğini cevaplarken Mao, komünizme

kadar devrimi sürekli devam ettirmenin yolu olarak Büyük Proleter Kültür Devrimi'ne işaret ediyordu. Yıkılan burjuvazinin sosyalizmdeki dayanaklarını açıklıyordu. Yığınların yozlaştırılmasını önlemek için beslendikleri eski fikir, eski alışkanlık ve eski değer yargılarına dikkat çekiyordu. Çözümde gösteriyordu. Her alanda Büyük Proleter Kültür Devrimi'nde ısrar! Ve görülmüştü ki, proletarya iktidarında, burjuvazi çeşitli organlarda üstlenebiliyor, kontrolü elde tutabiliyordu. Üst yapının ve iktidar alanının devrimleştirilmesi şarttır. Partisiz, devrim olmaz! İşte bu noktada kitlelerin doğru temel seferber edilmesi açısından öncünün rolü ortaya çıkmaktadır. Öncü, kitleler ilişkisinde materyalist diyalektik yaklaşımdan belli bir uzaklaşmayı ifade eden ve partinin yönetici rolünü tek yanlı öne sürerek, motor olan kitlelerin gerçeğini yeterince vurgulamayan sosyalistlerin çeşitli hatalarını, rekçe eden liberal sol, aşırı kitlecilik vurgusunu, bilimin-öncünün anahtar yönlendirici rolüne dönmektedir. Tek cümle ile bu devrimi devam ettirme değil, kuyrukçulukla devrimi durdurma tırısındır. Devrimci yığınların inisiyatifi öncülüğü olmaz, ihtiyaç duyar. Varılması gereken sentez komünist öncü ile kitlelerin birliğidir. Birinin, diğerinin karşısına konulması değil.

Biçim önemli ama özün önüne çıkarılamaz. Krav, çev, kamu mülkiyeti ve Sovyet tarzı iktidar biçimi üzerine oturmadı mı? Biçim önemsiz değil, ağırlık tayin edici olan öz"dür. Yani şu veya bu biçim Kruşçev-Deng örneklerinde gördüğümüz gibi revizyonistler de kullanabilir. Demek ki, Maoist çizgi ve öncü önderliği olmazsa, biçimle emekçilerin çıkarları garantiye alınamaz, temsil edilemez. Demokrasiye karşı mücadele adına bunun reddi, burjuvaziye iktidarı teslim etme operasyonudur.

Liberal sol, Paris Komünü örneğine sözde dayanmaya çalışmaktadır. Ama zayıf, aşılması gereken bir yanıma. Oysa O, bu yanı teorileştiriyor, ero olarak sunuyor. Anlaşılır bir şey, güçlü yanını öğrenecek değil ya! Zira, sınıf çıkarları elverem. Komün'ün, komünist bir öncüden bu yönlendirme temelinde bir otoriteden yoksun oluşu o kadar zayıf yanındı. Yenilgisinin nedenlerinden biri de bu zayıflığı aşma değil, teorileştirmeyi salıncakların daveti, karanlık bir tünele giriş çağrısı. Maoizm, ışıktır, yolun güneşidir. Mirasımızın bilimsel olarak temsil edilmesinin adıdır. Komün rüyası savunulur, gösterildi. Halk komünleriyle, parti önderliğinde kitlelerin nasıl iktidarı icra edecekleri gösteren devrimci komiteler yöntemiyle, yönlendirici periyodik olarak üretime sokan pratiğiyle öğretti.

Salık verilen anarşizmin söylemlerin ötesinde tem dışına çıkması imkansız teori ve pratiği otorite ve öncülüğü yadsıma adına yığınların dikkatini ne çivileyen gerçeğini biliyoruz.

Dün de, bugün de Komün'e anarşizan değil, Maoist'çe sahip çıkıyoruz. Bu sahip çıkışın emniyeti vardır. Şimdi artık komünist olmak için proleter diktatörlüğünü savunmak yetmez. Aynı zamanda proletarya diktatörlüğünü, sınıf mücadelesini komünizme kadar sürdürmek için devrimi Büyük Proleter Kültür Devrimleri örneğinde gösterdiği gibi sürekli devam ettirmenin nedenlerini gör-

gerekliliklerini yerine getirmek için kavramak gerekmektedir. Burjuvazi üzerinde topyekün diktatörlüğün amacı budur. Diktatörlük elbette sadece şiddetle indirgenemez. Biçimin şu veya bu tarz olması, burjuvazinin şu veya bu haklardan menedilmesi (seçim vb.) tamamıyla özel koşullarla bağlantılı bir sorundur. Bir biçim sorunudur. Özel koşullar itibarıyla örneğin, temel içerikte değil, Sovyet ve Çin proletarya iktidarı biçimindeki farklılıklar bu çerçevede değerlendirilmelidir. İlke, devrimin devam ettirilmesi için proletarya diktatörlüğünün vazgeçilemezliğidir. Kapitalizmin toprağının tozlarının sosyalizmdeki mevcudiyeti, yaşanan gerçeklerde gösterdiği gibi somut bir olgudur. Proletarya devrimini devam ettirme zorunluluğu aşikardır. Devrim Mao'nun dediği gibi, "Yeri süpürmeye henzer, süpürgeyi erişemediği yerlerdeki tozlar hiçbir zaman kendiliğinden yok olmaz."

Demek ki, sınıfların varlığı ve mücadelesini kavramak yetmiyor. Bunun proletarya diktatörlüğüne götüreceğini söylemek ve gerekliliklerini yapmakta eksiktir. Mesela; proletarya diktatörlüğü koşullarında devrimi devam ettirmenin gerekliliğini anlamak-yapmak, komünizme bu perspektifle yürümektir. Ters, proletarya diktatörlüğü öğretisinin çarpıtılmasıdır.

Komünist Partisi ve proletarya iktidarı mevzilerine örgütsel olarak katılmış olsada, dünya görüşü burjuva olan, toplumdaki eskilerden kuvvet alan yani saflara ideolojik olarak katılmamış nice unsur vardır. Özellikle sosyalizmde, partinin yöneticilik olgusunu bir avantaj olarak kullanmaya çalışan bu gibiler sözde kırmızı bayrak sallamaktan da geri durmazlar.

Bu açıdan eski ve "yeni" burjuvazinin tümü üzerinde topyekün diktatörlük asla ihmal edilemez. Burjuva diktatörlüğü çerçeveli burjuva demokratizmi gözlüklerinden Büyük Proleter Kültür Devrimi'ni değerlendirenlerin devrimle altedilen yandaşlarına üzülmelerini ve saldırılarını anlıyoruz. Komünizme yürüyen, Maoist öncü rehberliğindeki kitlelere öfkelerini deli... Bizim açımızdan bu değil, tersi suçtur. Devrim hak ve görevdir. Gericiliğe isyan meşrudur. Bu meşru hak ve görevin icrasını, emekçilere yönelik bastırma hareketi olarak göstermek tamamıyla çarpıtmadır.

Büyük Proleter Kültür Devrimi'ne çok yönlü saldırılar mevcuttur. Cehennem krallarını sarsan-korkutan, Maoizm'in rehberliğindeki bu büyük siyasal devrime gericiliğin saldırması kadar doğal bir şey yoktur.

Ne bekleniyordu? Kümelenedikleri iktidar koltuklarında, imparatorluklarına itaat mi? Gericiliğe karşı isyan,

hak ve devrim görevidir. Kültür devrimi bunun ne olduğunu anlatır. Maoizm'in rehberliğinde devrimci kitlelerin kasırgasıyla taçları ile birlikte tepe takla edilen yeni burjuvalara yine sınıf karakterleri gereği arka çıkan geleneksel emperyalist ve uşak burjuvazinin feryadına, burjuva demokratizmi çerçevesindeki liberal sözde sol, gözyaşları döküyor. Genç zulüm makinalarının vahşetine diz çöken bu neo-liberal akımın, devrime kürrü ve BPKD'nin mahiyetini karartmak istemesi hayret verici bir şey değildir. Ezilenlerin zulümlara isyanı böylesi tarafından hep aynı saldırılarla karşılaştı. Çin'de, büyük toprak ağalarına karşı isyan eden yoksul köylülerin, köylü birlikleri örgütlerine ve iktidarlarına, ayakta kalmı diye bağırarak, barikat olmaya çalışanlar bunlardır. Çok uzaklarda aramaya gerek yok. Bu ortak ideolojik temel daha dün, 1996 1 Mayıs'ında devrimci önderlik sayesinde, sarı-sendika sözde solcu, düzenin liberal maskeli ayaklarının barikatını aşan devrimci kitlelere de aynı şekilde saldırmışlardıydı. Paris Komünü'ne karşı takındıkları tutum da aynıydı. Mao'nun dediği gibi bunlar devrimi, "ziyafet verme-nakış işleme" zannediyorlar. Hadi canım sende! Bunu söylerken her devrimdeki siyasal-likizm ortamında yığınların hiç aşırıkları olmayacak, eğitim diye bir görev yok demiyoruz. Bu durumların ortaya çıkmasının doğallığını kavramak lazım. Gericiliğe karşı amansız darbeler değil, boyun eğmek, alçak olmak suçtur. Kültür devriminde, kapitalist yolcuları karlıca alışı etmek bir amaç değil, araçtır. Amaç çok açık ifade edildiği gibi dünya görüşünün değiştirilmesiydi. Kitlelerin komünizme yürüyüş için bilinçlerinin ilerletilmesi, devrime sarılma temelinde her engeli aşma kapasitelerinin derinleştirilmesiydi. Kültür Devriminin 1 No'lu hedefi olan Liu Şiao Şi-Deng Siao Ping'ler dahi öldürülmedi. Buna rağmen rastgele şiddet-kan revan tablosu çizilmektedir. Devrimci şiddetin içeriği karartılmaya çalışılmaktadır. Çokça tekrar etmiştik. Kültür devrimi bilinçli bir siyasal devrimdir. Amaçlarla araçlar arasındaki ilişkide itina, görmek istemeyenlere sadece göstermek açısından değil komünistler için bir prensip sorunudur. Her devrimin öyle istendiği için değil. Sömürü dünyasının dayattığı zorunlu kanunu olan devrimci zoru çarpıtan burjuva hümanist-pasifistleri gerici savaş makinaları karşısında dut yemiş bulbul ya da alkoş kesilebilmektedirler. Sınıf çıkarlarının emridir bu. Yalnız bir şey belirtelim. Sınıf düşmanlarımız, muhaliflerimiz vardır, olacaktır. Ancak hiçbir kişisel düşmanımız yoktur, olmayacaktır. Bunun için sınıf mücadelesinin kişiselleştirilmesi ne saflarımızda da "evet" demeyiz.

Amaçlarımızı ters hiçbir uygulamayı onaylamayız. Örneğin işkence, insanî olmayan her metod, bu sadece size yakışır. Haksız savaşlarımızı, uyuşturucu gibi insanlık düşmanı sektörlerle finanse etmek, hiçbir savaş kuralı tanımayan, doğa dahil her şeyi katletme sömürü ve zulüm dünyasının özellikleridir.

Kısacası sömürücü egemenler, haksız düzenlerinin yaşatılması için "her şey mübah" derler. Gerici pragmatist felsefe onların çürük silahıdır. Kültür devrimi nesli, nasıl olursa olsun parti-iktidar demediler. Bu mevzileri, öncelikle ezilenler olmak üzere insanlığın özgürleştirilmesi eyleminin, sınıfsız toplum için dünyanın değiştirilmesinin silahı olarak kavradılar. Her zaman, her yerde halkların çıkarları esastır. Bunun üzerine hiçbir şey, hiçbir mazerette çıkarılmaz. "Kedi fare yakalasın, beyaz-siyah olmasın farketmez" diyen Deng Siao Ping'lerle neden mücadele ediliyordu. "Kişi Mao desin, nasıl derse desin" diyen sözde Deng karşıtı aslında Deng'çi Lin Biao'ları topa tutan kırmızı muhafızlara yön veren çizgi ne idi? Siyasal iktidarı ele geçirilmesi yönündeki seferberlik, proletarya biliminin yönlendiriciliği altındadır. Yığınların donuşturulması için ideolojik çalışma asla ihmal edilemez. Biliyoruz ki, her toplumda egemen kültür, sınıfların kültürüdür. Ve devrimci kitlelerin bu durumdan etkilenmesi için koşullar son derece elverişlidir. Bu elverişlilik sayesinde burjuvazi, ideolojik bombardmanıya, yığınların bilincini dejenere etme avantajına sahiptir. Kültür devriminin, eski fikir alışkanlık ve değer yargılarına karşı mücadele parolası bunun bilincinde olan ve yığınları sistem dışına gerçek anlamda çıkaracak Maoist bilinç ve yönelimini ifade ediyordu. Kültür Devrimi'nin "revizyonist kaleleri ateşe verin", "burjuva karargahları bombalayın" parolalarının mahiyetini sınıf özellikleri olan hile ve yalandan ötürü çarpıtan burjuvalara kargaların gülmemesi için bir neden yoktur. Öyle bir görüntü çiziyorlarki, her yer Madımak Oteli misali yakılmış, Paris metroları misali amaçsız-hedefsiz kör teröre maruz kalmış. Devrimci eylem çıkarlarının icrasındır. Amaçsız-hedefsiz, veya olmasa nasıl olursa olsun misali değildir. Emperyalist ve uşak çeteler, Kültür Devrimi'nin canavarları süpürme eylemini, kitlelere yönelmiş göstermektedirler. Dost ve düşmanı ayırtmak bunun bulanıklaştırılmasına hiçbir şart altında izin vermemek, dostlarla hatalarına karşı mücadeleyi dışlamadan ve komünizme yürümek amacıyla düşmanı altetmek için birleştirmek, her şeyde-heryerde sınıf çizgisi uygulamak bir ilke sorunudur.

Halka şiddet uygulamak suçtur, gerekçesiz olamaz. Kültür Devrimi'nin

yaptığı da budur. Halkın inisiyatifi-nin zincirlerinden boşaltılması, devrimi sürdürme ve iktidar icra etme pratiklerinin önündeki tüm engellerin kaldırılması ve halk içi demokrasinin, proletarya devrimleri tarihindeki en ileri, en mükemmel tecrübesidir Kültür Devrimi.

Seçme-denetleme ve görevden alınmanın, en ileri uygulamasıdır Kültür Devrimi. Birakalım bunu, altedilen revizyonistler dahi dünya görüşlerinin değiştirilmesi, yeniden eğitilmesi için üretime sokuluyorlar, ideolojik dönüşümleri için kitle denetimine alınıyorlar, değerlendirme toplantılarına çekiliyorlardı. Zira önceden de devrimin amaç değil, araç olduğuna işaret etmiştik.

Kitlelere ve hata yapan insanlara gelince; iyileşmek için hastalığı tedavi etmek, hataları yapanlara koz olarak değil öğrenmenin aracı yapmak, Maoist kültürün önemli, ayırtıcı özelliklerinden biridir. Maoist'ler iflah olmazlar dışındakilere "doktor" ihtimamıyla yaklaşırlar. Hasta oldukları için doktorun hastalarına kızmak-kovma hakkı var mıdır? Böyle doktor, görevini bilmeyen aptal doktordur. Görevi nedir? Hastalığı, nedenleriyle teşhis etmek ve onu iyileştirecek tedaviyi gerçekleştirmek. Nitekim bundan ötürü, bazı hotzotçu-zorla otorite dayatma sevdalıları, Mao'ya bolca "liberalizm" eleştirisi getirirler. Oysa hiçbir zaman yanlış karşı mücadele savaşılanmıyordu. Parti ve halk için çelişkilerin ele alınışında, birlik zemininden hareket ediliyor, mücadele yoluyla daha ileri birliklerin tesis edilmesine çalışılıyordu. Parti ve kitlelerin %95'ine güven yaklaşımını, kibirli bürokratlar tabii ki anlayamazlar. Hataların sebepleri onlara ne? Toplumun gerçekleri onlara ne? Bu kendilerini yanıltmaz otorite sanan peygamberlerin şahsi iktidar hırsları herkese düşman olma ve pervasız saldırı çizgisini davet eder. Aslında birinci derecede yanlış olan kendileridir. Lin Biao bu tipin somut örneğiydi. Sözde Kültür Devrimi için örgütlediği klik, bilinçli çetelerinin icra ettiği pratik, keskin anti-Deng söylemine rağmen onlara hizmet ediyordu. "Yakın-yıkın" sloganları ve sözde "yaman Mao'cu" maskesi altında uygulanan şahsi iktidar tekeli için hile-entrika-dolapçı.

Parti ve halk içerisindeki çelişkileri ele alma ve çözmede ne yapmalı, ne yapmamalıyız? sorusunu bilimimiz şöyle cevaplar: "Revizyonizmi değil, Marksizm'i uygula, bölünme, birleş, hile ve entrika ile uğraşma, açık ve dürüst ol."

Niteliği gereği özel mülk dünyası ve kişiliği Marks'ın ifade ettiği gibi:

"... her zaman korkaktır. Zira onun için kalp ve ruh, her an elden gidebilen ya da bozulan dış nesnedir." ●

"Marksizm-Leninizm-Maoizm Üzerine"

Ön Açıklama:
Aşağıdaki yazı Kazanılacak
Dünya'nın 1988 11.
sayısında yayımlanan PKP
Birinci Kongresinden
Belgeler bölümünden
alınmıştır. Bu yazıyı Başkan
Mao Zedung'un anısına
yayınliyoruz.

Enternasyonal proletaryanın ideolojisi, sınıf mücadelesinin potasında Marksizm olarak ortaya çıktı, arkasından Marksizm-Leninizm, son olarak da Marksizm-Leninizm-Maoizm'e dönüştü.

Böylece proletaryanın herşeye muktedir bilimsel ideolojisi, (herşeye muktedirdir çünkü doğrudur), üç aşamadan geçmiş bulunuyor: 1) Marksizm, 2) Leninizm, 3) Maoizm. Bunlar, Komünist Manifesto ile başlayıp sınıf mücadelesinin en yiğit destanlarından, komünist partilerin kendi içlerinde şiddetli ve verimli iki çizgi mücadelelerinden ve sadece bu sınıfın yaratabileceği devlerin muhteşem düşünce ve eylem eserlerinden geçerek, diğerlerinin üzerinde duran üç dinmez ışık -Marks, Lenin ve Mao Zedung- ve muazzam atılımlarıyla, özellikle üç muazzam atılımla birlikte, bizleri Marksizm-Leninizm-Maoizm ile, esas olarak Maoizm ile silahlandıran tek bir bütünün 140 yıllık gelişmesinin diyalektik sürecindeki üç aşama, dönem veya kilometre taşıdır.

Ancak, Marksizm-Leninizm'in evrensel geçerliliği artık tanınıyor olmasına rağmen, Maoizm, üçüncü aşama olarak geniş bir şekilde tanınmamaktadır; dolayısıyla, bazıları bunu olduğu gibi reddederken, diğerleri ise sadece "Mao Zedung Düşüncesi" olarak kabul etmekten öteye gitmemektedir. Esas olarak, her iki durumda da aralarında bırakarak farklılıklar olmasına rağmen, her ikisi de Marksizm'in Başkan Mao Zedung tarafından bütünsel olarak geliştirildiğini reddetmektedir.

Maoizm'in niteliğini "izm" olarak tanınamamak, onun evrensel geçerliliğini reddetmektir ve dolayısıyla, uluslararası proletaryanın ideolojisinin üçüncü, en yeni ve en yüksek aşaması olma niteliğini: Bizim yüce tutup savunduğumuz ve uyguladığımız Marksizm-Leninizm-Maoizm'i, esas olarak Maoizm'i reddetmektir.

Giriş olarak, Maoizm'i ve onun için mücadele etme gerekliliğini daha iyi kavrayabilmek için Lenin'i hatırlayalım. Lenin bize şunu öğretti ki, devrim; Doğu'ya doğru kaydıkcı, ilkeler ve yasalara karşı gelerek olmasa da yine de yeni durumlar olan özgül şartlarla kar-

şılaşacaktır ve Marksizm, devrimi yeni-
liye götürme tehlikesi pahasına bu
gerçeği görüp tanımamazlık edemez.
Yeni ortaya çıkmakta olana karşı, özel-
likle liberalizm ve sahte Marksizm do-
lu ukala ve kitap kurdu entellektüellerin
yaptığı velleveye rağmen, yapılması
gereken en uygun ve doğru şey, Marksizm'i somut uygulamak ve devrimin
mutlaka karşılaşacağı ve çözülmesi
gereken yeni durumları çözmektir. Revizyonistlerin, oportünistlerin ve
döneklerin dehşetine ve sahte "ideolo-
jisinin, sınıfın ve halkın savunulması"
safasalarına ve kokmuş burjuva ideolojisiyle dolu, asalak olarak yaşadıkları
eski toplumu savunmaya hazır aptallastırılmış akademisyenler ve eski
düzenin külüstür sözcülerinin öfkeli ve
kör saldırılarına rağmen, yapılması
gereken buydu. Bundan da öte, Lenin,
Doğu'daki devrimin yeniye görmeye
muktedir olmayan ve bilinen yollara
tapanları daha da şoka uğratabilecek yeni
bir muazzam sürprizler yaratacağını
belirtmiş ve hepimizin bildiği gibi,
Marksizm'in henüz çözmemiş olduğu
sorunların çözümünü Doğu'lu yoldaş-
lara emanet etmişti.

Şunu da aklımızda tutmamız gerekir
ki, Yoldaş Stalin, haklı ve doğru ola-
rak, Marksizm'in gelişmesinde Leni-
nizm aşamasına girmiş olduğumuzu
belirttiğinde de buna karşı muhalefet
mevcuttu ve muhalefet edenler bunu
Marksizm'i savunma adına yapıyor-
lardı. Şunu da aklıdan çıkarmayalım
ki, bazıları da Leninizm'in sadece geri
ülkelerde geçerli olduğunu söylüyor-
lardı, ancak mücadele yoluyla pratik,
Marksizm'in büyük bir gelişimi olarak
Leninizm'i teyid etti ve proleter ideolo-
ji, tüm dünyada Marksizm-Leninizm
olarak parladı.

Bugün, Maoizm de benzeri bir durum-
la karşı karşıyadır ve nasıl ki yeni olan
ve Marksizm mücadele yoluyla ilerle-
mişlerse, aynı şekilde Maoizm de mu-
zeffer olacak ve tanınacaktır.

Başkan Mao'nun hangi çevrede çalış-
ma yürüttüğüne ve Maoizm'in hangi
ocakta dövülüp ilerletildiğine gelince,
uluslararası alanda temel; emperyalizm,
dünya savaşları, dünya çapındaki
proleter hareket, ulusal kurtuluş hare-
keti, Marksizm ile revizyonizm arasın-
daki mücadele ve SSCB'de kapitaliz-
min restorasyonuydu. İçinde bulundu-
ğumuz yüzyılda, üç kilometre taşı gö-
ze çarpmaktadır: **Birincisi;** Proleter
dünya devrimi şafağı 1917 Ekim Dev-
rimi. **İkincisi;** güçler dengesini sosya-
lizmin lehine çeviren 1949 Çin Dev-
riminin zaferi. **Üçüncüsü ise;** 1966'da,
komünizm yoldaşları ilerleyebilmek için
proleterya diktatörlüğü altında devrimin
devam ettirilmesi olarak başlatılan
Büyük Proleter Kültür Devrimi. Başkan
Mao'nun bu heybetli tarihsel olaylar-

dan ikisine önderlik etmiş olduğunu
söylemek yeterli olacaktır.

Maoizm, kamaşık bir şekilde birbirine
geçen çelişkilerin ortasında, emperyalist
güçlerin Çin'i aralarında bölüş-
me çabalarının ağırlık kazandığı yoğun
ve kanlı sınıf mücadelesi, Mançu im-
paratorluğunun yıkılması (1911), 1919
anti-emperyalist hareketi, geniş köylü-
lüğün ayaklanması, demokratik devrim
için 22 yıl sürdürülen silahlı mücade-
le, sosyalizmi inşa edip geliştirmek
için verilen muazzam mücadeleler ve
ÇKP içerisindeki esas olarak revizyo-
nizme karşı verilen en büyük iki çizgi
mücadelesinin ortasında kültür devri-
mini ilerletmek üzere yürütülen on yıl-
lık devrimci şevk içerisinde, sözü edil-
len dünya durumu şartlarında, dünya
devriminin merkezi Çin'de şekillendi.
Bu tarihsel olaylardan dördü özel ola-
rak olağanüstü öneme sahiptir: 1921'-
de Çin Komünist Partisi'nin kurulması;
şehirlerin kırlardan kuşatılması yolu-
nun başlangıcını teşkil eden 1927 son-
bahar Hasat Ayaklanması; 1949'da
Çin Halk Cumhuriyeti'nin kurulması;
1966-1976 Büyük Proleter Kültür Dev-
rimi. Tüm bunlarda, başkan Mao ön-
der şahsiyet ve daha da önemlisi, Çin
Devrimi'nin en yüksek ve kabul edilen
önderi durumundaydı.

Başkan Mao'nun özgeçmişine bakacak
olursak, kendisinin 26 Aralık 1893'de,
savaş alevleri içinde şiddetle sarsılan
bir dünyaya gözlerini açtığını söyleye-
biliriz. O bir köylü çocuğu idi ve "Box-
er İsyanı" patlak verdiğinde 7 yaşın-
daydı. İmparatorluk yerle bir olduğun-
da 18 yaşında öğretmenlik eğitimi gör-
mekte idi; orduya yazıldı ve daha son-
ra kendi bölgesi Hunan'da köylü ve
öğrencilerin büyük bir örgütleyicisi ol-
du. Komünist partisinin ve işçi-köylü-
lerin kızıl ordusunun kurucusu olan
Mao, şehirlerin kırlardan kuşatılması
yolunu ortaya koydu, halk savaşını ve
bununla proletaryanın askeri teorisini
geliştirdi. Yeni demokrasi teorisini for-
müle etti ve Halk Cumhuriyetini kur-
du. Mao, Büyük İleri Atılım ilici gücü
ve sosyalizm inşasının ardındaki de-
vindirici güçtü. Kuruşçev ve uşakları-
nın modern revizyonizmine karşı mü-
cadelenin önderi ve Büyük Proleter
Kültür Devrimi'nin önderi ve rehberi-
di. Bu kilometre taşları, tamamiyle ve
bütün olarak devrime adanmış bir ya-
şamı nitelendirir. Bu yüzyılda proleta-
rya üç muazzam zafer kazanmıştır;
bunlardan ikisine başkan Mao önderlik
etmiştir ve eğer bir tanesi yeterince
heybetli ise, ikisi ancak daha da hey-
betli demektir.

Maoizmin içeriği ki- elbette özü bu-
dur- hakkında, şu temel sorunları vur-
gulamalıyız:

1. Teori; Marksizm üç bileşkesinden

oluşur. Marksist felsefe, Marksist ekon-
omi ve bilimsel sosyalizm. Tüm bun-
ların gelişmesi, Marksizmin bütünsel
olarak, bir bütün olarak daha yüksek
bir düzeye doğru büyük bir nitel sıçra-
masına yol açar, ki buda yeni bir aş-
ma anlamına gelir. Dolayısıyla Başkan
Mao'nun, hem teoride hemde pratikte,
tamda böyle büyük bir nitel sıçrama
üretmiş olduğuna işaret etmek can alı-
cıdır. Daha iyi izah edebilmek için, bu
konuyu tek tek inceleyelim.

Marksist Felsefe'de Mao, diyalektiğin
özü olan çelişki yasasını geliştirip bu
yasayı tek temel yasa olarak tespit etti.
Özü, bu yasayı oluşturan iki sıçrama
(pratikten bilgiye ve yeniden pratiğe, ki-
esası bilgidir pratiğe olan sıçramadır)
olan bilgi teorisi konusundaki derin di-
yalektik anlayışının yanısıra çelişki ya-
sasını siyasete ustalıkla uygulayışını da
vurgulamalıyız. Ayrıca, Marks'in orta-
ya koyduğu görevi yerine getirerek,
felsefeyi kitlelere götürdü.

Marksist ekonomi-politikte Başkan
Mao, diyalektiği uygulayarak alt yapı
ile üst yapı arasındaki ilişkiyi tahlil etti
ve revizyonist "üretici güçler" teorisine
karşı Marksizm-Leninizm'in mücadelesini
vererek, üst yapının bilincinin, alt
yapıyı dönüştürebileceği ve siyasi ikti-
darla birlikte, üretici güçleri geliştirebi-
leceği sonucunu ortaya koydu. Mao,
siyaset ekonominin yoğunlaşmış ifade-
sidir şeklindeki Leninist düşüncüyü ge-
liştirdi ve (tüm alanlar için geçerli ola-
rak) siyasetin kumanda da olması ge-
rekliliğini ve siyasi çalışmanın, ekono-
mik çalışmanın can damarı olduğunu
beyan etti; tüm bunlar, bir dizi ekono-
mik önleme değil, ekonomi politigin
gerçek yönetimine yol açtı. Özellikle
yeni demokratik devrimlerle karşı kar-
şıya olanlar tarafından gözardı edilen
bir sorunda, Maoist bürokrat kapitaliz-
m teorisidir, yani, emperyalizmin
ezilen ülkelerde feodalizm veya daha
önceki sistemlerin çeşitli düzeyleri te-
melinde geliştirdiği kapitalizm teorisidir.
Bu, bilhassa Asya, Afrika ve Latin
Amerika için can alıcı bir sorundur, zi-
ra kavrandığı taktirde, devrimi ikinci
sosyalist aşamaya ilerletmenin ekono-
mik temeli bürokrat kapitali ele geçir-
mek olduğu için devrime doğru önder-
lik sağlanmış olur.

Ancak en önemlisi, Başkan Mao Ze-
dung'un, sosyalizmin ekonomi-politi-
ğini geliştirmiş olmasıdır.

Mao'nun SSCB'de sosyalizmin inşası
konusunda getirdiği eleştiriler son de-
rece önemlidir. Aynı şekilde, tanım te-
mel, endüstriyi başı çeken faktör ola-
rak tespit eden, endüstrileşmeyi, ağır
ve hafif endüstri ile tarım arasındaki
ilişki rehberliğinde ele alan, ekonomiyi
inşayı ağır sanayi üzerinde yoğunlaştı-
ran ve aynı zamanda hem hafif sanayi

ye hemde tarıma tüm dikkati veren, Çin'de sosyalizmin nasıl inşa edileceği konusundaki tezleri de son derece önemlidir. Büyük İleri Atılım'ın ve uygulanmasındaki şartlarda vurgulanmalıdır: **Birincisi**; uygun ve doğru yolu çizen doğru bir çizgi. **İkincisi**; nicel boyut olarak bir dizi küçük, orta ve büyük çapta örgütsel biçim. **Üçüncüsü**; kitlelerin, harekete geçirmek ve sonunda kazanmak üzere sarfettikleri muazzam güç, muhteşem çaba, kısa vadeli ürünlerinden çok harekete geçirdiği sürece ve tarihsel boyutlarına ve tarım kooperatifleri ile halk komünlerine olan bağlarına bakarak sonuçları çok daha fazla taktir edilebilen bir ileri atılım. Son olarak, sosyalizmin yasalarını kavrama ve idare etmede objektiflik ve subjektiflik konusundaki öğretilerini iki bunların tam anlamıyla açılımı, kısa sosyalizm yıllarında mümkün olmaması bu yüzden bu yasaları ve özgürlüklerinin daha iyi kavranması sağlanamamıştır) bilhassa, "devrimi kavra, üretimi ilerlet" şiarında yoğunlaşan, devrimle ekonomik gelişme arasındaki ilişkiyi zihinde tutmalıyız. Her halukarda, can alıcı önemine rağmen, Marksist ekonomi-politiğin bu gelişmesi konusunda pek te fazla birşey söylenmiş değildir.

Bilimsel sosyalizmde, Başkan Mao, sınıflar teorisini geliştirerek, bunları ekonomik, siyasi ve ideolojik düzeylerde tahlil etti; devrimci şiddeti istisnasız evrensel bir yasa olarak; devrimi bir sınıfın şiddet yoluyla bir diğer sınıfın yerini alması olarak ele aldı; "İktidarın namusunun ucunda olduğu" teorisini ortaya koydu ve şehirlerin kırlardan kuşatılması güzergahını ortaya koyup bunun genel yasalarını tespit ederek, ezilen ülkelerde iktidarın ele geçirilmesi sorununu çözdü. Sosyalizm altında sınıf mücadelesi teorisini parlak bir şekilde tanımlayıp geliştirdi: Sosyalizmde, burjuvazi ile proletarya arasında, kapitalist yolla sosyalist yol arasında, kapitalizmle sosyalizm arasında antagonist mücadelenin devam ettiğini, hangisinin muzaffer çıkacağı meselesinin henüz belli olmadığını; bunun uzun dönemde, proletaryanın iktidarını kesin olarak pekiştirmesini, yani proletarya diktatörlüğüne kadar sürececek bir restorasyon ve karşı-restorasyon süreci sonucunda çözümleneceğini ortaya koydu. Son olarak ve en önemlisi, Mao, devrimi proletarya diktatörlüğü altında devam ettirmenin büyük tarihsel çözümünü, Büyük Proleter Kültür Devrimi'ni formüle etti.

Sade bir şekilde ana hatları belirtilen ancak iyi bilinen ve reddedilmesi mümkün olmayan bu temel sorunlar, Başkan Mao'nun, Marksizm'in bileşken öğelerini geliştirmesini ve Marksizm-Leninizm'in yeni, üçüncü ve daha yüksek bir aşamaya, Marksizm-Leninizm-Maoizm, esas olarak Maoizm'e, aşikar gelişimini göstermektedir. Bu sentezci yaklaşıma devam ederek, daha önce belirtilenlerin birer parçası

olsalarda, salt dikkat çekme yönünde ve tek tek sıralama şeklinde, bazı diğer özgül noktalara bakalım.

2. Yeni Demokrasi: İlk olarak, Marksist devlet teorisinin, üç tip diktatörlük açısından geliştirilmesi: 1) ABD gibi eski tip burjuva demokrasilerindeki burjuva diktatörlüğü; bu kategoriye Latin Amerika'dakiler gibi ezilen ülkelerde eklenbilir; 2) Revizyonistler iktidarı ele geçirmeden önce SSCB ve Çin'de olduğu gibi proletarya diktatörlüğü; 3) Demokratik devrim sırasında Çin'de yürütülen ve bugün Peru'da halk komiteleri, üs alanları ve oluşma sürecindeki Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti biçimi alan, Komünist Partisi önderliğinde proletarya tarafından başı çekilen işçi-köylü ittifakı temelindeki ortak diktatörlük olarak Yeni Demokrasi. Devlet teorisinin bu gelişimi içerisinde, devlet sistemi, yani iktidarı elinde bulunduran sınıf yada sınıfların diktatörlüğü -ki bu esastır- ile hükümet sistemi, yani iktidarı icra edilşinin örgütlenmesi arasındaki önemli farkın vurgulanması şarttır.

Bundan da öte; Yeni Demokrasi-Başkan Mao'nun en öne çıkan gelişmelerinden birisi- sadece proletaryanın önderlik edebileceği yeni tipte bir burjuva devrimine, özet olarak, içinde bulunduğumuz yeni, proleter dünya devrimleri çağı çerçevesindeki demokratik devrime usta bir şekilde somut biçim vermektedir.

Son olarak, Yeni Demokrasi'nin, demokratik bir devrim olduğu için demokratik görevleri yerine getirdiği halde, bazı sosyalist görevler açısından da ilerlemeler kaydettiğini vurgulamak önemlidir. Bu, bizim gibi ülkelere te kabül eden iki aşama -demokratik ve sosyalist- sorununa bütünsel bir çözüm sağlar.

Demokratik aşama tamamlanır tamamlanmaz, devrimin kesintisiz ve en ufak bir duraklama göstermeden sosyalist aşamaya geçeceğinin garantisidir.

3. Üç silah: Devrimin üç silahını inşa etme sorunu, Parti'nin, parti, ordu ve birleşik cephe arasındaki ilişkiyi kavramasını talep eder, önderliğin görevlerinden birisi, savaşın ortasında veya silahlı kitlelerin iktidarı temelindeki yeni devletin savunmasında, bu üçünün birbiriyle ilişki içerisinde inşa edilmesini doğru ve uygun şekilde kavrayıp hükümünü geçirmektir. Bu inşaya, uygun ve doğru ideolojik çizginin tayin edici olduğu ilkesi rehberlik eder ve örgütsel inşa proleter çizgi ile burjuva çizgi arasındaki mücadele içinde ve sınıf mücadelesinin, yani özünde, bugün yada potansiyel olarak sınıf mücadelesinin esas biçimi olan savaşın fırtınasında, bu ideolojik-siyasi temel üzerinde ve aynı esnada gelişir.

Parti açısından, Başkan Mao'nun kendisine başlangıç noktası olarak aldığı, bir Komünist Partisi'nin, yeni tipte bir partinin, bir proletarya partisinin, bugün Marksist-Leninist-Maoist diyebile-

ceğimiz bir partinin; amacı devlet iktidarını ele geçirip muhafaza etmek olan bir partinin (ki bu, partinin halk savaşı ile -ister başlatmak, ister geliştirmek, ister kendisini savunmak üzere yürütmek şeklinde olsun- ayrılmaz bağına tesis eder); ya kitlelerin savaşı olan halk savaşının ya da sınıflardan oluşan bir cephe olduğu için kitlelerin çoğunluğu üzerinde temellenen birleşik cephenin bir sonucu olarak, kitleleri temel alan bir partinin gerekliliğidir. Parti, devrimin aşamalarına ve dönemlerine göre gelişir ve değişir; gelişmesindeki itici güç, kendi bünyesinde yoğun ifadesini bulan, proleter çizgi ile burjuva yada genel olarak proleter olmayan çizgi arasındaki, özünde ve esas olarak revizyonizme karşı mücadele olan, iki çizgi mücadelesi biçimindeki çelişkidir. Bu, parti yaşamında ideolojinin ve proleter çizginin hakim kılınması ve parti önderliğini çelik gibi kavraması amacıyla, parti örgütlenmeleri ile üyelikleri sisteminin uygun ve doğru ideolojik ve siyasi çizgiye göre işleyişini ayarlamak için rektifikasyon kampanyaları yürütmenin can alıcı önemini vurgular. Partinin amacı, önder sınıf olduğu Yeni Demokrasi altında dahi, proletaryanın siyasi iktidarını tesis etmek ve özünde, nihai hedef komünizme erişebilmek için, kültür devrimleri yoluyla, proletarya diktatörlüğünü tesis etmek, güçlendirmek ve geliştirmektir. İşte bu yüzden proletarya herşeye topyekün bir şekilde önderlik etmek zorundadır.

Devrimci ordu yeni tipte, proletarya ve halkın çıkarlarına uygun olarak partinin tespit ettiği siyasi görevleri yerine getirmek amacındaki ordudur. Bu, somut olarak üç görev biçimini alır: Savaş yürütmek, asalakça yük olmamak için üretmek ve kitleleri harekete geçirmek. Proleter ideoloji Marksizm-Leninizm-Maoizm (bugün) temelinde, partinin tespit ettiği genel siyasi çizgi ve askeri çizgi temelinde, siyasi olarak inşa edilen bir ordu. Kendisine silahları değil halkı temel alan; kitlelerden gelen ve her zaman onlarla bağ içinde olan, yürekte onlara hizmet eden, onlar sayesinde suda balık gibi aralarında hareket eden bir ordu. Halkın ordusu olmadan hiç birşeyi yoktur der Başkan Mao ve partinin ordu üzerinde mutlak önderliğinin gerekliliğini öğretirken, şu büyük ilkeyi ortaya koyar: "Silahlara parti kumanda eder ve silahların partiyi kontrol etmesine hiç bir zaman izin vermez." Yeni tipte bir ordunun inşası için ilkeleri ve normları tepeden tırnağa tespit etmenin yanı sıra, Başkan Mao aynı zamanda karşı-devrimci bir darbe ile önderlik gasbedildiği taktirde ordunun kapitalizmi restore etmek için kullanılabilmesi konusunda uyarıda bulundu ve Lenin'in halk milisleri tezini geliştirerek halkın geniş çapta silahlandırılmasında daha önce eş görülmüş bir ilerleme kaydetti. Böylece, kitlelerin ve proletaryanın nihai kurtuluşuna bizi götürecek olan silahlı kitleler denizinin yolunu açtı, bu yöne doğru

işaret etti.

Birleşik cephe konusunda bütünsel teoriyi ilk olarak geliştiren ve ilkelerini tespit eden Başkan Mao Zedung'du. İşçi-köylü ittifakı temelinde kurulan ve devrimde proletaryanın hegemonyasını garanti eden bir birleşik cephe; proletaryanın önderlik ettiği sınıflardan oluşan ve proletaryanın kendi partisi tarafından temsil edildiği bir birleşik cephe; özetle, Komünist Partisi önderliğinde bir birleşik cephe; halk savaşı için, devrim için, proletarya ve kitlelerin hizmetinde iktidarı ele geçirmek için bir birleşik cephe. Dolayısıyla, somutta birleşik cephe, esas olarak halk savaşı yoluyla elde silah, devrimle karşı devrim arasındaki mücadeleyi üretmek üzere karşı-devrimci güçlere karşı devrimci güçlerin birliğidir. Açık ki, birleşik cephe, devrimin her aşamasında aynı değildir, üstelik her aşamanın farklı dönemlerine göre özgül özellikleri vardır. Aynı şekilde, özgül bir devrimdeki birleşik cephe, dünya çapında aynı değildir ve her ikisi de aynı genel yasaları izleseler bile. Ayrıca, Başkan Mao'nun birleşik cepheyi ortak diktatörlüğün bir biçimi olarak izah ettiği Japonya'ya karşı savaş sırasında tesis ettiği cephe ile devletin arasındaki ilişkiyi vurgulamak önemlidir. Bu, demokratik devrimle karşı karşıya olanlarımızın incelemesi gereken bir sorundur.

4: Halk savaşı: Enternasyonal proletaryanın askeri teorisidir. Halk savaşı, proletaryanın yürüttüğü mücadelelerin, askeri eylemlerin ve savaşların teorik ve pratik tecrübesini, aynı zamanda, silahlı mücadele yürütmede, özellikle Çin'li köylülük tarafından yürütülen savaşta, halkın edindiği uzun tecrübenin, sistemli ve tam-kapsamlı bir şekilde ilk kez özümlemesidir.

Sınıf, Başkan Mao sayesinde askeri bir teoriye sahiptir; ancak, bu konuda oldukça kafa karışıklığı ve yanlış anlamalar mevcuttur. Bu problemlerin kaynağı, Çin'in kendisindeki halk savaşının nasıl kavrandığında yatar. Çin'de ki halk savaşı genellikle, dar ve küçümseyici bir şekilde, salt bir gerilla savaşı olarak görülür. Sadece bu bile Başkan Mao ile birlikte gerilla savaşının stratejik bir nitelik kazandığını kavrayamamış olmaya delalettir. Bu görüş, gerilla savaşının, özündeki aktiflik temelinde, nasıl hareketlilik, seyyar savaşı, mevzi savaşı yaratabileceğini, büyük stratejik saldırı planları ortaya çıkarabileceğini, dışardan saldırıları içerden ayaklanmalarla birleştirerek milyonlarca nüfusa sahip küçük, orta ve büyük şehirleri nasıl ele geçirebileceğini kavramamaktadır.

Boylece sonuç olarak, devrimin köylü savaşından halk Çin kurtuluş savaşına kadarki-Japonya'ya karşı bu iki dönem arasında denk düşer- dört aşaması, 20 yılı aşkın bir süre boyunca muazzam bir nüfus, muazzam bir kitle seferberliği ve katılımı ile yürütülen devrimci savaşın çeşitli yönlerini ve

karmaşıklığını sergiler; bu savaş birçok farklı tecrübelerin örneğini içerir. Ve bu savaşın özü olağanüstü savaş yasaları, strateji, taktikleri, normları vb. ustaca tespit edebilmiştir. Başkan Mao, proletaryanın askeri teorisi halk savaşını, işte bu inanılmaz potada ve Marksizm-Leninizm temelinde tespit edilmiştir.

Şunu da hatırlamalıyız ki, Başkan'ın kendisi de daha sonra, atom bombalarının ve roketlerin varlığının ve kullanılabilir durumda olduklarının tam bilincinde olarak, nükleer silahlı yeni koşullarda ve güçlerle süper güçlere karşı yürütmek üzere halk savaşını savunmuş ve geliştirmiştir. Özetle, halk savaş, nükleer savaş karşısında da proletaryanın ve halkın silahıdır.

Halk savaşının evrenselliğini kavramada kilit ve tayin edici nokta, farklı tipte devrimleri ve her devrimin özgül koşullarını hesaba katarak, onun evrensel geçerliliğini, dolayısıyla uygulanabilirliğini kavramaktır. Bu kilit meseleyi anlayabilmek için, Petrograd ayaklanmasından beri bu modelin tekrarlanmamış olduğunu hatırla tutmak, ikinci Dünya Savaşı sırasında Avrupa'daki anti-faşist direnişi ve gerilla savaşlarını, aynı zamanda bugün Avrupa'da yürütülen silahlı mücadeleleri göz önünde bulundurmak ve sonuç olarak, Ekim Devrimi'nin sadece bir ayaklanma değil, senelerce süren bir devrimci savaş olduğunu görmek yararlı olacaktır. Dolayısıyla, emperyalist ülkelerde devrim sadece devrimci savaş olarak kavranabilir ve bugün bunun tek anlamı halk savaşıdır.

Son olarak, her zamankinden daha fazla bugün, biz komünistler ve devrimciler, proletarya ve halk, şu konuda çelişmeliyiz: "Evet, biz devrimci savaşın herşeye kadir olduğunun savunucularıyız; bu, kötü bir şey değil, iyi birşeydir, Marksist'tir". Bu, halk savaşının yenilmezliğinin destekleyicileri olmamız gerektiği anlamına gelir.

5. Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin tarihsel önemi: Başkan Mao'nun Marksizm-Leninizm'i geliştirmesinin en geniş kapsamlı olması, proletarya diktatörlüğü altında devrimin devam ettirilmesi şeklindeki askıda kalmış büyük sorunun çözümünü teşkil etmesidir. O, "ülkemizdeki sosyalist devrimin gelişmesinde daha geniş çaplı ve daha derin yeni bir aşamayı teşkil eder". Durum neydi? PKP'nin BPKD hakkındaki kararında belirttiği gibi: "Burjuvazi devrilmiş olduğu halde, hala sömürücü sınıfların eski fikirlerini, kültür, gelenekler ve alışkanlıklarını kullanmaya çalışarak, kitleleri yozlaştırmaya, kafalarını teslim almaya çalışmakta ve geri dönüş tezgahlamaya gayret etmektedir. Proletarya bunun tam tersini yapmalıdır. Burjuvazinin ideolojik alanda ki her meydan okumasına acımasız darbeler indirilmeli ve karşı gelmeli, aynı zamanda proletaryanın yeni fikirlerini, kültürünü ve alışkanlıklarını kullanarak toplumun tümünün kafa yapı-

sını değiştirmelidir. Bugün objektif hedefimiz, kapitalist yolu tutan otorite sahiplerine karşı mücadele etmek, onları devirmek, gerici burjuva akademik 'otoriteleri', burjuvazinin ve diğer bütün sömürücü sınıfların ideolojisini eleştirmek ve reddetmek, eğitim, sanat ve edebiyatın, yani üst yapının sosyalist alt yapıyla uyum halinde olmayan diğer yanlarının değişimi için mücadele vermek böylece sosyalist sistemin sağlamlaşmasını, gelişmesini mümkün kılmaktır."

Dünyanın şahit olduğu en sarıncı siyasi olay ve en geniş kitle hareketi işte bu şartlar altında vuku buldu. Başkan Mao, Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin amaçlarını şu şekilde tanımlıyordu: "İçinde bulunduğumuz Büyük Proleter Kültür Devrimi proletarya diktatörlüğünü pekiştirmek, kapitalist restorasyonu önlemek, sosyalizmi inşa etmek için son derece gereklidir ve tam zamanındadır."

İki sorunu daha vurgulamak isteriz: 1) BPKD proletarya diktatörlüğünün, proletaryanın siyasi iktidarını pekiştirme yolunda gelişmesinde, Devrimci Komitelerle somut ifadesini bulan bir kilometre taşıdır. 2) 1976'daki karşı devrimci darbenin ardından Çin'de kapitalizmin restorasyonu BPKD'ni yadsımaz, tersine restorasyon'la karşı-restorasyon arasındaki çatışmanın bir parçasını oluşturur ve gerçekten de, insanlığın komünizme doğru durdurulmaz yürüyüşünde BPKD'nin canalıcı tarihsel önemine işaret eder.

6. Dünya Devrimi: Başkan Mao, dünya devriminin tek bir bütün olarak kavranmasının önemini vurgular. Kendisinin temel başlangıç noktaları, devrimin esas akım olduğu ve emperyalizmin her geçen gün çoğtuğudur, kitlelerin rolünün her yıl daha muazzam bir şekilde büyüdüğü ve karşı konulmaz dönüştürücü güçlerinin hissedildiği, hissedilmeye devam edeceğidir, bir de onaylanmış olduğu şu büyük gerçektir: Komünizme ya hepimiz birlikte yürüyeceğiz ya da hiçbirimiz yürümeyeceğiz. Emperyalizm çağının bu özgül perspektifi içerisinde "bundan 50 ile 100 sene sonrası" diye ifade edilen büyük tarihsel an ve bu çerçeve içinde de, dünya hegemonyası için çatışan ve dünyayı nükleer savaşla tehdit eden -ki buna cevabımız, önce böyle bir savaş mahkum etmek, sonra da buna halk savaşıyla karşı çıkmaya hazırlanmak ve devrim yapmak olmalıdır- Yankee emperyalizmine ve Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı mücadelenin bugün başlayan dönemi vardır. Ayrıca, ezilen ülkelerin tarihsel önemi ve bundan da önemlisi bu ülkelerin gelecekle ilgili perspektifleri, aynı zamanda emperyalizmin çürümesinden dolayı gelişmekte olan ekonomik ve siyasi ilişkiler temelinde, Başkan, "üç dünyanın şekillenmekte olduğu" teorisini ileri sürmüştür. Tüm bunlar, dünya devriminin strateji ve taktiklerinin geliştirilmesinin gerekliliğine işaret etmektedir. Ne ya-

zık ki, Başkan Mao'nun bu en önemli konular hakkındaki yazıları ve tavırları hakkındaki bilgi pek azdır ya da aşağı yukarı hiç yoktur; ancak, az da olsa bildiklerimiz kendisinin öngördüğü muazzam ihtimalleri sergilemektedir ve bunlar, dünya devrimini kavramak ve ona hizmet etmek için takip etmemiz gereken başlıca rehber ilkelere dir.

7. Üst yapı, İdeoloji, Kültür, Eğitim: Bunlar ve ilgili diğer sorunlar, Başkan tarafından keskin ve derin bir şekilde incelenmiş, çözümlenmiştir; dolayısıyla, dikkat talep eden bir diğer konu da budur.

Sonuç olarak, bu temel sorunların içeriği, görmek ve kavramak niyetinde olan herkese berrakça göstermektedir ki, Marksizm'in üçüncü, yeni ve daha yüksek bir aşamasına, Maoizm'e sahip bulunuyoruz ve bugün Marksist olmanın anlamı, Marksist-Leninist-Maoist olmaktır, özellikle Maoist olmaktır.

İçerik açıldığında karşımıza iki sorun çıkmaktadır.

Maoizm'in özü nedir? Maoizm'deki esas şey, siyasi iktidardır. Proletarya için iktidar, proletarya diktatörlüğü için iktidar, Komünist Parti önderliğindeki silahlı güce dayanan iktidar. Daha berrak bir şekilde ifade edilecek olursa: 1) Demokratik devrimde proletarya önderliğinde siyasi iktidar; 2) Sosyalist devrimlerde proletarya diktatörlüğü için siyasi iktidar; 3) Komünist Parti önderliğindeki silahlı güce dayanan, halk savaşı yoluyla ele geçirilip savunulan siyasi iktidar.

Maoizm nedir? Maoizm, proletaryanın demokratik devrime önderlik etme mücadelesinde Marksizm-Leninizm'in yeni üçüncü bir aşamaya yükseltilmesi, sosyalizmin geliştirilip inşa edilmesi ve emperyalizmin giderek çoğtuğu devrimin tarihte esas akım haline geldiği bir zamanda, modern revizyonizme karşı durdurulmaz bir mücadelenin yanı sıra, gelmiş geçmiş en büyük ve en karmaşık mücadeleler sırasında, proletarya diktatörlüğü altında proleter kültür devrimi yoluyla devrimin devam ettirilmesidir.

Maoizm etrafında mücadele üzerine. Kısaca, Çin'de Mao Zedung Düşüncesi'ni tesis etme mücadelesi 1935'de, Başkan Mao'nun Çin Komünist Partisi önderliğini üstlendiği Sunyi toplantısında başlamıştır; 1945'de, 7. Kongre ÇKP'ye Marksizm-Leninizm'in ve Mao Zedung fikirlerinin rehberlik ettiğini kabul etmiştir, ancak sağcı bir çizginin hakim olduğu 8. Kongre'de bu somut formülasyon kaldırılmıştır. 1969'daki 9. Kongre, BPKD'yi değerlendirmiş ve ÇKP'ye Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi'nin rehberlik ettiği tespitini yapmıştır; bu noktaya kadar olanlar bir ilerlemeyi teşkil ediyordu.

Uluslararası alanda, Maoizm 1950'lerde etkili olmaya başladı, ancak sadece BPKD ile birlikte geniş çapta tanındı, muazzam bir prestij kazandı ve Başkan Mao, dünya devriminin önderi ve

Marksizm-Leninizm'in yeni aşamasının kurucusu olarak kabullenildi; dolayısıyla, bir çok Komünist Parti Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi isimlendirilmesini benimsedi. Dünya çapında, Maoizm, modern vizyonizmle açıktan ve keskin bir şekilde çatıştı, modern revizyonizmi rinlenmesine ve tepeden tırnağa test etti. Aynı şey ÇKP'nin saflarında da vuku buldu ve Başkan'ın kızıl bayrağı da yukarılara, enternasyonal proletaryanın ideolojisinin üçüncü yeni ve yüksek aşamasına yükseltildi. Bugün Maoizm, Sovyetler, Çin ve Arnavutluk'un üçlü saldırısıyla karşı karşıya. Bundan da öte, Başkan'ın, Marksizm geliştirmiş olduğu da dahil büyük kilit fikirlerini tanıyanlar arasında bile, Marksizm-Leninizm aşamasında olduğumuza inananlar, ayrıca sadece Mao Zedung Düşüncesi'ni kabul edip Maoizm'i katıyen kabul etmeyenler mevcuttur.

Açıktır ki, her biri kendi amirinin -Cao, Baçov, Teng, Alia ya da Castro'nun buyruklarını izleyen Peru'daki revizyonistler Maoizm'e saldırmışlardı; bunun içinde mahkum etmek, maske düşürmek ve mücadele yürütmek gerekenler, Del Prado'nun ve sözünü na "Peru'lu Komünist Partisi" denilen çetenin kokuşmuş revizyonizmi; o kendilerini "müthiş Maoist'ler" olarak lanse eden, 1976'da Mao'nun devriminden sonra Mao'yu mahkum eden Teng'in uşakları olan sözünü na "F. Komünist Partisi, Kızıl Anavatan" denilen bel kemiksiz yılanlar; ve her türlü revizyonistten, hatta anti-Marksist' her renkten sahte Marksist'e ve oportuniste kadar herkesle bir olan sözünü na "Birleşik Sol'un anti-Maoizm'i. Maoizm'i tüm revizyonistlerin karşıda ifşa edici bir ayna gibi yükseltip tutup, yılmadan bunlarla mücadele ederken, halk savaşının gelişmesini devam eden demokratik devrimin ferisi için çalışmak, zorunlu, kaçınılmaz stratejik nitelikte bir görevdir.

Peru Komünist Partisi, Başkan Gonzales önderliğinde Parti'nin yeniden inşasını sürdüren fraksiyon sayesinde, 1976'da Marksizm-Leninizm-Maoizm'i 1979'da Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi'ni Yüce Tut, Savun, Uygula sloganını ve 1982'de, ertelenen proletaryanın ideolojisinin bileşkeni ve en yüksek aşaması olan Maoizmi, Marksizm-Leninizm-Maoizmi benimsedi. Halk savaş ile bir Maoizmin ne anlama geldiğini o da derinden kavramış, "Marksizm-Leninizm-Maoizm'i, esas olarak Marksizm'i yüceltmeye, savunmaya, gütülmeye, ve Maoizme dünya devriminin kumandanı, rehberi, tek kırmızı yok edilmez bayrağı, proletaryanın dünyadaki tüm ezilen ülke ve halk sonsuza dek altın gibi parıldayan komünizme doğru durdurulmaz savaşında ve yürüyüşünde zaferin garantisi kılmak için yorulmadan savaşarak and içmiş bulunuyoruz ●

Devrimci-Demokrat Kamuoyuna

Halk düşmanı hiçbir ajan ve işbirlikçi cezasız kalmamıştır, kalmayacaktır!

Ön Açıklama:

Aşağıdaki yazı elimize posta kanalıyla ulaşan İKK (İşçi-Köylü Kurtuluşu) adlı gazetesinin 96. sayısından alınmıştır.

Partimiz, KDH'ya karşı geliştirdiği mücadelede önemli mesafeler kaydetmiştir. Bir yandan KDH üyelerini açığa çıkartıp hak ettikleri cezaya çarptırırken, diğer yandan da Parti içindeki faaliyetlerini deşifre edip tecrübe ve deneyim olarak Partiye, halka kavratılması yönünde çaba sarfetmektedir.

Bir faaliyet esnasında parti saflarında örgütlü olan, geçmişte yargılanıp aklanmış, KDH üyeleriyle direkt bağlantısı olmayan unsurların açığa çıkarılması, aynı surece bağlı olarak yerel alanda örgütlü bulunan işbirlikçilerin açığa çıkarılması partimizin edindiği kazanım ve tecrübelerin bir ürünü olarak algılanmalıdır.

Kardelen Harekatı'nın sonuçlandırılmasının ardından yürütülen genel pratik faaliyetler esnasında bu işbirlikçilerin açığa çıkarılması, Partimizin, edindiği tecrübe ve dersleri ne kadar dikkate aldığını, bu olumsuzlukları ve olumsuzlukları ne kadar kavradığını, düşmanın yeni yeni saldırılarına karşı ne kadar dikkatli ve hazırlıklı olduğunu, yalnız Parti saflarında değil, halk içindeki ajan ve işbirlikçilerde yönelendiğini göstermektedir.

Bu sayımızda itiraflarına yer verdiğimiz işbirlikçilerden parti saflarında örgütlü bulunan iki unsurun ve yerel işbirlikçilerin el yazılarına ve kendi anlatımlarına geçmeden önce bir açıklama yapmanın, gerekli olduğuna inanıyoruz. Bunu özetle parti taraftar ve kitlemizi genelde ise devrimci-demokrat kamuoyunu daha geniş bilgilendirmek, çevremizde bulunan-bulabilecek düşman unsurlarının yapabilecekleri spekülasyonları, anti-propagandaları bertaraf etmek açısından önemli görüyoruz.

Murat kodlu Dursun ÖZHAN: Bu unsurun parti içinde açığa çıkarılan KDH üyeleri ile herhangi bir örgütsel ilişkisi yoktur ve aynı bir düşman örgütülüğü sizmasıdır. Unsurun kendi beyanlarında da belirttiği gibi, bir çok kere düşman tarafından önüne koyulan görevleri yerine getirmek için faaliyet yürütmüştür.

İlgili Parti organımız, bu unsurun faaliyetlerindeki çeşitli olumsuzluklardan (ba-yanlara karşı aşırı boyutta zaaf göstermesi, parti saflarında dedikodu mekanizmasını geliştirmeye çalışması, 1996 yazında kendisine saklanması için verilen silah ve

cephanenin kayıp olarak Partinin tespit etmesi, hizipsel faaliyet içinde bulunması) hareketle sorgulanmasını gerekli görmüştür.

Birinci sorgusunda Partiyeye samimi davranmamış, bir-iki şüpheli husus dışındaki nedenlerden dolayı aklanmıştır. Bu unsur daha önce PMH (Pragmatik Makyevelist Hızlı) içinde yer almıştır. Ancak kırıl kesimde bu hizbin faaliyeti dağılmaya doğru gittiği aşamada bu unsur 1996 ilkbaharında parti saflarına geçmiştir.

Ancak birinci sorgunun üzerinden 3 ay geçmeden yeniden olumsuz faaliyete geçmiştir. Samimi olmadığının anlaşılması üzerine yeniden sorguya alınmıştır. Bu kez partiyi kandıramamış, sorguda netleşen bazı delil ve kanıtlar karşısında suçunu itiraf etmiştir. Bu itiraflarında da çeşitli çelişkilerin olması ve samimi davranmamasına rağmen kısmi oranda faaliyetlerini yansıtmıştır.

Düşmanın örgütlediği ve Parti saflarına sızdığını bu unsurun sorgulama esnasında samimi davranmadığı sabit bulunmuş, işlediği suçlardan dolayı ölümle cezalandırılarak, Nisan 1997 tarihinde Çemişgezek Bozağaç mevkiinde TIKKO gerillaları tarafından cezası infaz edilmiştir.

Daimi kodlu Bülent BAĞKAN: Gerilla birliğine katılmadan önce bulunduğu alanda faaliyetlerken, düşman tarafından örgütlenmiş ve KHK öncesi gerilla birliğine gönderilmiştir. Parti saflarında bozguncu, yıkıcı, provakatif hal ve hareketlerde bulunmuş, bunun neticesinde birçok kez uyarılmıştır. Parti içinde açığa çıkarılan KDH üyelerinin itiraflarından hareketle tutuklanarak sorgulanmıştır. Ancak yeterli veri ve suç unsuru teşkil edecek kanıya varılmaması nedeniyle işbirlikçiliğini gizleyerek, yaptığı bir kaç olumsuzluğu kabul etmiştir. Bu süreçte mücadeleyi bırakma kararına almasına rağmen, sorgulama sonucunda aklanarak parti saflarında örgütlenmesinin uygun görülmesi neticesinde mücadeleyi bırakma tavrından vazgeçmiştir. Partiyi yanılttığını zanneden, aklandığından dolayı daha rahat hareket eden bu unsur, yalancı faaliyetlerine tekrardan devam etmiştir. Her ne kadar aklansa da olumsuz hareketlerinden dolayı tekrardan sorguya alınmıştır. İlk sorgudaki gibi partiyi yanıltmaya, düşman işbirlikçisi olduğunu gizlemeye çalışsa da pratik içindeki kariyer-devrimci faaliyetleri gerçek kimliğinin ortaya çıkmasına engel olamamıştır.

Sorgulamanın ilerleyen günlerinde suçunu kabul edip partiye sığınmasına rağmen, bu unsurun pişmanlık duyup, samimi davranmadığından değil, elde edilen delil ve bilgileri sorguda gizleyemediğinden dolayı belli orandaki faaliyetlerini itiraf etmesi, partiye karşı samimi davranmadığını

göstermiştir. Bu unsurun işlediği suçlar sabit görülmüş, ölümle cezalandırılmasına karar verilmiştir. Cezası Nisan 1997 tarihinde Çemişgezek Bozağaç mevkiinde TIKKO gerillaları tarafından infaz edilmiştir.

Ahmet TOZ: Bu unsur hakkında ajan ve işbirlikçi olduğuna dair kuşku 1986 yılından beri mevcuttur. Partimiz tarafından sorgulanmış, işbirlikçi olduğu tespit edilmiştir. Aradan uzun yıllar geçtikten sonra 1992 yılında yeniden sorgulanmış, işbirlikçi olduğuna dair kanıya varılmıştır. Toplam iki sefer sorgulanan bu unsurun her iki sorguda da suçu sabitlenmiş, partimiz tarafından cezalandırılmamıştır. Fakat işbirliğine devam etmiştir.

KHK'yla bağlatılan Kardelen Harekatı'yla birlikte, Parti içinde açığa çıkarılan KDH üyelerinin verdiği ve içinde bu unsurların bulunduğu ifadeler-bilgiler üzerine partimiz, belge düzeyinde yerel işbirlikçilere yönelik "AJAN VE İHBARCI-LARA ÇAĞIRIMIZDIR; PARTİMİZE TESLİM OLLUN! TARİH BİR DEFA DAHA TANIK OLDU, HİÇBİR AJAN VE İŞBİRLİKÇİ CEZASIZ KALMAMIŞTIR/KALMAYACAKTIR!" başlıklı çağrı yapmasına rağmen, bu unsur, partimize gelip teslim olmak yerine işbirliğine devam etmiştir. (Bu çağrı KDH üyelerinin yerel işbirlikçiler için verdiği isim listesi hesaba katılarak yapılmıştır.)

Bu unsur KDH üyelerinin sorgulama-soruşturma aşamasında Partimize yargılanıp teşhir cezasına tabii tutulan Erdoğan ATEŞ adlı unsurun KDH üyeleri ile ilişkilerini açık bir şekilde ortaya koyan notlarını (kendi el yazıları mevcuttur) ajan Enver Doğru'ya ulaştırmak için görev almış ve Erdoğan Ateş'in Parti aleyhine yazdığı bu notları bilinçli olarak halka yansıtarak Partimizin teşhirine gitmiştir.

Bu unsorda diğer unsurlar gibi Partiyeye teslim olmaması ve samimi davranmamıştır. Sorgulama sonucunda suçunu gizlemeye çalışsa da, 10 yıllık işbirlikçilik faaliyeti boyunca yalnızca (!) 4 (dört) ihbar yaptığını belirtmiştir. İşlediği suçların sabit görülmesi ve Partiyeye karşı samimi davranmaması sonucunda ölüm cezasına çarptırılmış ve 5 Aralık 1996'da Ovacık Merkez yakın Yeşilyazı yolu üstünde TIKKO gerillaları tarafından cezası infaz edilmiştir.

Nihat YILDIZ: Daha önce DHKP-C saflarında yerel alanda örgütlüken içeri düşmüş, çeşitli malzemeler yakalamış ve kısa süre sonra da tahliye olmuştur. 1996 yılının yazında Partimizin alan üzerindeki sorumlu organına başvurarak bundan böyle Parti taraftarı olarak örgütlenmek istediğini belirtmiş ve görev istemiştir. İlk etapta sinama amacıyla kendisine görev verilmiş, belli olumsuzluklar göstermekle birlikte, aynı süre zarfında DHKP-C'den sorumlu

arkadaş tarafından sözlü olarak bu unsurun sağlıklı olmadığı, şüpheli olduğu beyan edilmiştir. Bu uyarıda dikkate alan Partimiz, bu unsura çeşitli görevler vererek ipuçları elde etmeye çalışmıştır. Elde edilen veri ve ipuçları neticesinde sorguya alınan bu unsur suçlarını kabul ederek çeşitli itiraflarda bulunmuştur.

Tespit edilen suçlardan (gerilla birliklerinin yerlerini öğrenip ihbarlamak, aktif bir görünüm vererek görev alıp, bu görevleri bilinçli olarak süruncemeye bırakmak, yerel taraftarlarımızı düşmana bildirmek, düşmanla işbirliği içinde olmak, yer almak) dolayı suçu sabit görülerek ölümle cezalandırılmış, 12 Aralık 1996 tarihinde Hozat-Perlek yolu üzerinde cezası TIKKO gerillaları tarafından infaz edilmiştir.

Yusuf TEMEL: Bu unsur da Partimiz tarafından sorgulanmış, belli suçları tespit edilmiştir. Düşmanla işbirliğini kabul edip, düşman hesabına çalıştığını beyan etmiş, ancak Partimizin yerel işbirlikçilere çağrı yaptığı süre zarfında durumu ortaya çıkartmaktan dolayı bu unsur bir defaya mahsus affedilerek serbest bırakılmıştır.

Yukarıda durumlarını özet olarak açıklamaya çalıştığımız işbirlikçilerin yürüttüğü faaliyetleri, nasıl çalıştıklarını, hangi yöntemlere başvurduklarını vb. konuları içeren kendi anlatımları ve el yazılarının bir kısmını, halen devam eden (başka kişiler hakkında) araştırma-soruşturma nedeniyle yayınlamıyoruz. Aşağıya aktarmaya çalıştığımız yazılar, bu unsurların kendi el yazıları ve anlatımlarının bir kopyası olduğundan, olası cümle düşüklükleri ve anlam bozuklukları karşınıza çıkacaktır. Dolayısıyla yazılar bu gözle okunmalı ve değerlendirilmelidir.

Haziran 1997
TKP(ML) MK-SB

MURAT KODLU DURSUN ÖZHAN'IN İTIRAFLARI

"Halka ve Partiyeye Özeleştirimdir
"90-91 yılının ilkbaharında yine kapımız bir akşam çalındı. Kapımız biz devrimciyiz olarak çalınıyordu, aile olarakta devrimcileri özlemiştik, kokusunu bile özlemiştik, çünkü uzun süre gelmemişlerdi. Babam kapıyı açtığında bir kişi içeri girdi, isminin Bozo olduğunu söylemişti, çok cana yakın davranıyordu. Babam niye yalnız olduğunu sorduğunda o da arkadaşlarını aradığını söylüyordu. Elmek yedikten sonra biraz ekmekte yanına aldı.

Bozo bize gelip gittikten sonra yaklaşık 15 gün geçmişti. Bizim o tarafa düşman tarafından bir operasyon düzenlenmek üzere asker bizim köye geldi. Çiçekli'nin Karakol Komutanı, kendisinin Aydın'lı olduğu söyleniyordu, birkaç askerle bizim eve girdi. Benim kendileriyle gal-

memi istedi. Ben itiraz ettim ama itirazım para etmedi. Beni bu alçak dove dove zorla götürdü. Ormana girdikten bir müddet sonra bana teröristler nerede barınıyor, bunların konaklama yeri neresidir bizi onlara götür dedi. Ben bilmiyorum, onlarla ilişkilerim yok, kimseyi de tanımıyorum dedim. Beni bir daha dövdü, bir müddet daha yürüdüktan sonra ormanın içinde büyük bir düzlük çıktı orda biraz dinlendiler. Beni tekrar yanına çağırdı, sen bizim kandıyorsun, bizi aptal mı sandın, bize onların yerini göstereceksin yoksa beynini dağıttım dedi. Beni yine dövüyordu, ben yine aynı şeyleri tekrarlardım, kimseyi tanımıyorum yerdenide bilmiyorum diye karşılık vermiştim. Beni ormana yakın bir taşın üstüne dikti ve öldüreceğini söyledi. Ben böylesi onurlu bir ölümü hiç bir kişisel kaygıya kapılmadan kendi kendime ölümüm olursa düşmanın beni öldürsün diye düşünüyordum.

Bir el ateş etti ve yan tarafımda taş daydı. Bir an kaçmaya fırsat kolluyordum, ikinci kez ateş etti ayaklarımdan dibine değmez ben ormana kaçtım. Ardından ateş etti ama beni vuramadı. Kaçtım ve köye geldim, durumu babama aktardım. Babam beni köyü görebilecek bir yere sakladı, bir müddet sonra asker köye geldi. Biraz köyde kaldıktan sonra asker çekildi, karanlık çökmüştü ben eve geldiğimde babamı yatakta gördüm yine fena bir şekilde dövmüşlerdi. 15 gün köyde benim kaldığının köylülerin haberi yoktu, babam da artık düzelmişti. Benimle abimi İstanbul'a göndereceğini söylemişti. Babam Çiçekli'den Tunceli'ne gitti bende dere boyu ...'a gittim, ordan taksileyle direk ... mahallesine dedem ile gittim. Babam bileti kesmişti. Otobüsün hareket saatinden yarım saat önce çarşıya indim, ...'ta otobüse binecektim çünkü köprüde bazen arama olduğu için bunu düşünmüştük. Taksit durağında ilk taksiye bindim taksiciyi tanııyordum, ...'a gideceğimi söyledim. Taksit köprüde aramanın olduğu yerde durduruldu ve kimlik istendi. Kimliği me hakıldığında bir sivil daha taksiye binerek tutuklu olduğumu söyledi ve direk karakola götürüldüm. Karakolda iki gün yoğun işkence yapılmıştı. Artık düşmanın yöneliminin siyasi muhtevasını anlamaya başlamıştım. Amaçları aileden birini kazanmak ve ailenin devrimci demokrat yapısını değiştirmekti, devlete yakınlaştırmak devrimcilerden uzaklaştırmaktı ama bunu kim kabullenebilirdi ki. İki gün karakolda kaldıktan sonra Tunceli Merkez Tepebaşı TİM karakoluna getirdiler orada da daha azgın kan emici Özel'lerle karşılaştım. Bir yandan da direnmeye artık alışmıştım, tek eksik olan devrimci politik bilgiydi bunda zorduk çekiyordum.

Her türlü işkence yöntemlerine baş vuruyorlardı, ölüm benim için oyuncak olmuştu. Bu muharebenin son olduğunu tahmin ediyordum ama yine de benim yengimin şart ve kaçınılmaz olduğu ruhu ma işlemişti. Hep zayıf noktayı yakalamaya çalışıyorlardı. Tek zayıf noktamın ailem olduğunu düşünüyordum ama hiç çaktırmıyordum. Artık nefes nefese kalmıştım bir ölü gibiydim. Başvurmadıkları bir tecavüz yöntemi kalmıştı, Şerefsiz, alçak, kan emici, acımasız biri bu yöntemle de baş vurdu, çok çirkin biriydi ve bu beni derinden yaraladı. Bir ruhsal sarsıntı geçirdim çünkü çok saf, dürüst, temiz demokrat, devrimci bir ailenin çocuğuydum.

Kendimi artık bu muameleden sonra

kaybettim. Bu kan emiciden sonra dört kişi daha sıraya geçmişlerdi. Tek söyledikleri sen artık karımız olacaksın, olmak istemiyorsan devlete çalışacaksın, yardımcı olacaksın, bizimle işbirliğine gireceksin. Bende büyük bir kinle yüksek bir çığlıkla suratlarına tükürdüm ve hiç istemeden işbirliğini kabul ettim ama bunu başaramayacağımı biliyordum. Ben sadece sözde kaybetmişim. Özümle işlediğim hiç bir şeyleri yoktu, kin ve nefret duyuyordum, çünkü bana yapmadıklarını bırakmamışlardı. Ailem benim kayıp olduğumu biliyordu ama düşman bunu gizliyor söylüyordu. Bu kabulünden sonra alçaklar tarafından yoğun bir bakıma alındımı düzelmem gerektiğini söylüyorlardı. 10 gün içinde kendime geldim. Kendime geldikten sonra ilk verdikleri görev köye gideceksin devrimcilerin gelip gittiğini istihbaratını, kimin eve geldiğini kimlerin devrimcileri beslediğini yardım ve yataklık yaptığını Çiçekli karakoluna bildireceksin demişlerdi. Ben köye gittim babam sorduğunda sen niye kayıptın ben de arabayı kaçırdım ve Elazığ'da çalıştığımı söyledim var olan durumumu gizlemişim. Bir aya yakın köyde kaldım iki defa Aydın'lı olan karakol komutanının yanına gittim...

"Ben tekrar Tunceli'ne gittim zayıf olan yönümün üzerine yoğunlaştılar, ahlaksızlık üzerine yoğunlaştılar, ahlaksızlık üzerine bayanlara karşı 15 gün eğitim vermeye başladılar. Bunu genel olarak üç kişi veriyordu ama doğru dürüst dinlemiyordum çünkü onursuz bir eğitim veriyorlardı, genellikle partimiz üzerine yoğunlaşıyor ve bu örgüte katılmamı istiyorlardı. Hemen örgüte katılmamı ve bu görevi yerine getireceğimi söylüyorlardı..."

"Böylesi ahlaksız kişilikler yetiştirme örgütün içine göndermek, bu yöntemle örgütün anti-propagandasını yapmak örgütü kamuoyunda ve halkın gözünde teşhir etmekte onun için ahlaksızlık üzerine bu eğitime yoğunlaşıyorlardı..."

"15 gün eğitimden sonra pratikte çalışmamı söylediler. Bu eğitimi pratikte nasıl yapacağım noktasında, Atatürk parkına bayanlar geliyor ve bunlara yaklaşımlarında bayanlar nasıl kazanılır hangi tür yöntemlere başvurulur noktasında pratikte bize göstereceksin diyorlardı..."

"Bana bu seferde Pölümür ...'ya gitmemi istediler. Orada eniştem sağlık ocağı yapıyordu ve Erzincan depremi nedeniyle konutlar yapıyordu. Buraya gidip köylülerin durumunu ve devrimcilerle ilişkilerini, kimin daha yardım ve yataklık yaptığını, orda çalışan işçilerin durumunu ve kimin ne olduğunu öğrenip bilgi vermemi istediler..."

"Bana bu noktada eğitim vermişlerdi, işte bayanlara şöyle yaklaşacaksınız, böyle yaklaşacaksınız. Tunceli'de Tepebaşı'da bu eğitimi vermişlerdi. Yani amacım esasta örgüt içinde karışıklık yararak, teşhir etmek. Yani bu örgüt devrimci değildir bayanları götürüp kullanıyor gibi. Ve beni tutup kendileri İstanbul'a gönderdi. Gönderdiklerinde kimi tanıyorsun orda dediler. Ben amcamgillerden bahsetmişim. Onların siyasi durumunu sormuşlardı, ben demokrat insanlar demişim. Ama yine hep bilgi vermekten kaçınıyordum ben, çünkü özümsememişim. Amcamın yanı-

na gidip çalışacağımı söylediler. Çünkü kendileri amcamı benden iyi tanıyorlardı, yani devrimci olduğunu biliyorlardı. Gidip orda amcamın çevresine, işte orda amcamı tanıyanlar var, devrimciler geliyorlar, kendini devrimci göstereceksin onlara da sarkıntılık yapacaksın, yani kendini pratik içinde yetistireceksin, örgütle bağlantı kuracaksın. TMLGB'ye gireceksin. Ama benim böyle bir şeyi özümsemeyeceğimi biliyorlardı. Ama kuzu bir kez ellerine vermişim. İşte eylemlerde ön planda olacaksın, eylem yaptığın zaman da insanlara söyleyeceksin ben böyle yaptım, şöyle yaptım kendi kendini kabullendireceksin başta..."

"Ben İstanbul'a gittim. Böylece ilk gittiğimde amcamgilin yanında çalıştım. Esasta yaklaşımım bayanlara karşı iyi hoş olacaksınız davranışlarla başta onları etkileyeceksin. Zaten bayanlar genç yakışıklı benimsenirler. Özellikle yeni örgütlenen bayanlara yaklaşacaksınız onları kendine bağımlı hale getireceksin, kendine güvenini sağlayacaksınız başta sağladıktan sonra da onlara duygusal temelde yaklaşacaksınız. Zaten onlar yenidir. Bayanlar ahlaki bir yaklaşım görürse sende örgüte karşı güven kalmaz, bırakır gelirler, örgütün anti-propagandasını yaparlar. Örgüt böylece teşhir olur..."

"Bana sen git oraya orda bir tane polis seninle bağlantı kurar dediler. O temelde bir ilişki sağlasın dediler ben gittim çalışmaya başladığımda orda yatıp kalkıyordum. İşyerinde gece 11'de bir kişi kapıyı çaldı. Bu sivil bir polisti. Ben ilk kapıyı açtığımda adımı soyadımı söyledi nerede tanıştığımı sordum, dağ dağa kavuşmaz ama insan insana kavuşur demişti. Başından geçenlerin hepsini anlattı yani rapor vermişim. Onla ilişkiye geçtim o polis. Polis bana örgütlenin mi dedi ben hayır dedim halen örgütlenmemişim. Hemen örgütleneceksin dedi. Kiminle ilişki kuracağın dedim ...'nu tanıyorlardı, devrimcilikle yani TKP(ML) ilişkisini biliyorlardı onunla ilişkiye geçeceksin dediler senin akrabandır. Ben sormuştum bunun durumu nedir. Onun durumunu söylemediler. Çünkü güvenmiyorlardı. Diğer gün hemen ...'la ilişkiye geçtim. Yıl 1991. İlişkiye geçtikten sonra katıldığım gösteri de en önde olacaksın, polis dayacağını yiyeceksin, nasıl olsa sen bizim adamımızsın alsalar dahi hemen bırakılır sorun olmaz nedeni populist olacaksın, sana güvenecekler..."

"Amcamgilin oraya genellikle demokrat kesim geliyordu. Artık işe başlıyordum tabii ve belli bayanlar üzerinde etki yaratırdım..."

"Amcam şikayetler geliyordu. Amcamda beni işten kovdu nereye gidiyorsan git. Sikirol git dedi. Ben bu durumu onlara bildirmiştim. Onlarsa tuğla fabrikasına gitmemi söylediler. Orada gidip çalışacağın hangi örgütlerin taraftarı olduklarını öğreneceksin. Özellikle Tunceliler'le ilişkiye geçeceksin ... polis karakolu var. Oraya gidip soyadını ve ismini söyleyeceksin. Ben gittiğimde ... orada çalışıyordum. ...'ne olacaksın. Onu dönüştürecek. Bunda onun kazanmadığını anlamıştım. Büyük bir krizle çöktüğüne girdim yani böylesi bir adamın düşman tarafından kazanılmadığını ve beni nasıl kazandıklarını hangi yola sevkettiklerini ve beni nasıl zit-

tına dönüştürdüklerini düşündükçe kahroluyordum. Ben tuğla fabrikasına gittim orada çalışıyordum. ...'imin genellikle devrimci çevreye takıldığı biliyordum. Ben gün ...'le ... gittik. Yolda bu kadar bu kadar dayak yedik, eziyet gördük, hep hoşuna dayak verdiğimizizi söyledim. ... bende çok güçlüydü ... yetişmeden önce se böyle bir şeyi nasıl söylüyorsun, sen gerlemişsin yoksa düşman mı seni kazanmış beni çok kötü bir şekilde dövdü ..."

"Ondan sonra ... yalnız gidip geliyordum. Bir akşam polis karakoluna gittim. Masada şışman bir polis oturuyordu zaten kapıyı çaldığımda sen kimsin demişti, ben adımı soyadımı söylemişim o gelisin demişti. Gittiğimde çay falan ısırladı, ben yalnız bırakılmanızı söyledi polislere, ben yalnız kaldık. Beni anlattı, senin durumun biliyoruz fabrikada ki durumunu bize anlattı dediler."

"Bir tane sivil polisle tanıştılar, burala doluşacaksınız dediler ve şüphelerini bertaraf edeceksin dediler. Ben bir iki kişi verdim..."

DAİMİ KODLU BÜLENT BAĞKAN'IN İTİRAFLARI

"Partiye, halka, devrime, yoldaşlara özeleştirimdir.

Adım soyadım: Bülent Bağkan

Ben 1994 yılında ... Semt Komitesi'ne örgütliyordum. Eylül ayı içerisinde ...'la ilgili eylemde benden önce iki kişi yakalanmıştı..."

"... Bunların yakalandığının haberi alınca ben ve ... isimli bayan aynı komitede yer alan ...'ın dükkanına gittik. O'da ...'zi önce ...'ne ...'a, daha sonraki gün musibiyi olan birinin evine götürdü. Aynı akşam bizden ayrıldıktan sonra polislerle beraber sabaha doğru geldi. Ben ve diğer ... kişiyi alıp ... karakoluna götürdüler. Ben ayrı bir hücreye koydular. Beni işkence aldıklarında, benim örgüt sorumlusu olduğumu, bunu diğerlerinin söylediğini, öğrenmemim hiçbir anlamı olmadığını söylediler. Ben kabul etmeyince, beni dövme askıya aldılar, elektrik verip hayalari sıkıldılar. Ben ilk gün sadece eylemi yaptımı kabul ettim. Ertesi gün beni aldıkları da kendilerine yardımcı olmamı ve bildiklerimi söylememi istediler. Ben kabul etmeyince beni dövüp askıya aldılar birtazyikli su verdiler, beni indirdiklerini kabul etmeyince benim gözlerimi bağlayıp arabaya koydular. Beni bir ormanlı getirip kafama silah dayayıp ya işbirliği kabul edeceksin ya da seni ve aileden babamı öldürürüz dediler. Bende korkar ve babama birşey olmasından korkarak bir bencillik göstererek kabul ettim; da sonra beni alıp ... karakoluna götürdü karakola gittiğimde ... ve ...'de oradaydık. Beni DENİZ isimli Gayrettepe'den gelen bir polisin yanına götürdüler bana ...'na yardımcı oluruz, sen cezaevine girmesin gersen bile kısa zamanda çıkarsın dediler. Ve benim ev telefonumu aldılar (...) bana bildiğim insanları söylememi istediler. Ben de diğerlerine zarar vermem için sadece orada bulunan bir kaç kişitandığımı örgütte yeni olduğumu söyledim. O da bana sen içeri düştüğünde benimle benim gönderdiğim kişiden eminmam için sana şifre veriyorum. Bu şifre MOBİL'di, bunu sadece ben, DENİZ isim-

polis ve O'nun göndereceği kişiler bilecekti. Ben cezaevine düştüğümde cezaevi komisyonuna açmayı düşündüm daha sonra babam ve ailem aklıma gelince korktum ve gizledim. MBK yakalanınca cezaevine geldiklerinde BERFİN'le volta atınca Kartal'daki MOBİL'ler sızmışınız dedi. Ben de evet deyince konuşmaya başladık. Bana eğer vazgeçersen seni burda öldürürüm ve dışardakilerde olacağını unutmaya dedi. Ben de tamam dedim ve bana görevin çıktıktan sonra başlar, Deniz seni arar dedi. Benlen de cezaevinden çıktıktan sonra görüşeceksin dedi. Ben cezaevinden çıktıktan sonra '95 yılının Ocak ayında DENİZ beni aradı..."

"... Beni Suadiye Woderland isimli lunaparka çağırdı. Çarşamba günü bende gittim, O da bana akıllı biri olduğumu canımı çok sevdiğimi söyledi. Bana Partinin legal alanına takılmama ne zaman takılacağımı, bana Berfin'in haber vereceğini, O'nun söylediklerini yapmamı söyledi. O'nu görmeye gitmemi söyledi. Ben ondan ayrıldıktan sonra cezaevine görüş gününe gittim, görüşe gittiğimde burda karışıklık çıkardıklarını benim onların propagandasını yapmamı, ...'yı kutulememi, yapmamı söyledi. Ayrıca MBK'nın anti-propagandasını yapmamı, söyledi. Eve de ara sıra gidersin dedi. Daha sonra ...'nin içinde tanıdığım insanlara güvensizlik çerçevesinde bunları anlattım. Daha sonra ben İkitelli'deyken Berfin'in eşi bana Berfin'in Gebze Cezaevi'ne gönderildiğini, Berfin'in beni çağırdığını söyledi. Benle ... görüş gününde Berfin'in yanına gittik. Berfin bana Bayrampaşa'dakilerin hizip yaptığını, kendilerinin çözülmediğini, Nihat'ı destekledikleri için buraya gönderdiklerini, benim bunları legalde tanıdığım kişilere söylememi, yakında kendisinin çıkacağını, o zaman görüşeceğini söyledi..."

"...Berfin'in söylediklerini tanıdığım kişilere anlattım. Berfin cezaevinden çıktıktan sonra bana artık ara vermemi kendisinin köye gideceğini, benim de kırsala gitmemi, bunu da ...'a söylememi istedi, hem o zaman kuşku yaratmaz dedi..."

"...Berfin'le görüşüğümde kendisinin tanıdığı ... isimli ...'da dükkânı olan birinin elektrik işi olduğunu, iyi biri olduğunu, Parti taraftarı olduğunu, onun yanına gitmemi, elektrik işlerini yapmamı söyledi, daha sonra beni o insanla ...'de tanıştırdı. Ben o kişinin elektrik işlerini yaptığım sırada, bana Berfin'le ilgili olayları anlattı ve onlara haksızlık yapıldığını söyledi. Ben de o zaman buda aynı dedim, daha sonra Berfin'le görüşüğümde bana bir iki gün içinde köye gideceğini Deniz'in beni arayacağını, o zamana kadar bir şey yapmamamı söyledi..."

"...Ben evde kaldığım zaman Deniz beni aradı ve görüşmek istediğini söyledi ilk buluşma yerine gelmemi söyledi, ben görüşmeye gittiğimde Berfin'in kendisine her şeyi anlattığını benim bu aralar birşeyler yapmamamı, eve gitmemi kırsala gitmek için haber beklememi, Berfin'inde orda olacağını söyledi..."

"...Daha sonraki günlerde ...'de Berfin'in tanıştığı ... oradaydı. Benimle görüşmek istediğini söyledi. ... kırsala ne zaman gideceğimi sordu, bende Ağustosun başında gideceğimi söyledim. O da bana

gittiğimde, bunu söylememi istedi. O'nunla ilişkiye geçmek için Partinin ben ... ve ya ... üzerinden dedi. Ben ... olayını ... deresinde Nihat'a ... söyledim. Nihat bakanız dedi, daha sonra ben, Nihat ..., ..., ...'e gittik. ...'te Berfin'le görüştük. Ben nöbetçiyken yanıma gelip kendisinin kişin geleceğini, Kongre'de temize çıkacağını, benim de burada arasıra güvensizlik yaratmamı ve gereksiz tartışmalara girmemi, gerekeni yapmadığım takdirde ne olacağını, iyi düşünmemi, burada insanların olduğunu söyledi. Bende faaliyette gereksiz tartışmalara girip, insanların moralini bozuyor, kişilere güvenmediğimi söylüyordum ve insanlarla sürtüşüyordum. Daha sonra Ocak ayında bannağa geldiğimizde Berfin'de oradaydı bana temize çıkacağını, buraya yerleşeceğini, o zaman ne yapacağımı bana söyleyeceğini söyledi ve ilişkilerimi onunla sınırlı tutmamı istedi..."

"... Köye gelip bize bannağa gelmemizi, tutuklamaların olduğunu söyledi, biz bannağa gittiğimizde ben Berfin'le konuştuğumda, bunlarda tutuklandı adamların dediklerini bunlar mıydı dedim. O da bana hallederim ben dedi..."

"... Daha sonra Berfin tutuklandığında, ben o akşam ...'la gereksiz tartışmaya girdim ve insanların moralini bozdum..."

"... Daha sonra hep korkuyla yaşadım. Cidip partiye söylemeyi düşündüm, daha sonra durumu beklemeye başladım..."

"... Ben suskun kalmayı tercih ediyordum. Ne olacağını bekliyordum. Daha sonra beni çağırdılar. ..., Berfin'in kaçtığını söyledi ben orada bırakma kararı aldım..."

"... Daha sonra Komisyon benden geçmişimle ilgili yazı istediğinde tutuklanacağım korkusu aldı, psikolojik durumda iyi olmadığı için kişilerle gereksiz tartışmalara giriyordum ve yoldaşların moralini bozuyordum..."

"... daha sonra tutuklandım, aklarıktan sonra kalmak istediğimi söyledim, parti de kabul edip kaldı..."

"... Daha sonra ...'ye gittiğimizde eve telefon ettim. Ne var ne yok dedim, Polislerin gelip gelmediğini sordum. Gelmediklerini, geri dönmemi istediler..."

"... İçimde bırakma kararı gelişti, bunu CENK'e (Hasan Kahraman) söyledim, daha sonra ...'de ...'la tartıştığımızda CENK nöbette yanıma gelip firar edelim dedi. Ben de önce tamam dedim nasıl gideceğiz dedim. Bizi bulamayacaklarını söyledi. Bir iki gün sonra gideriz dedi. Daha sonra ...'ın üstündeki evde gideceğimizi söyledi ve gidelim dedi, ben gelmeyeceğimi söyledim o da bana ben tek giderim dedi..."

"... Cenk ... omanlarında bana kendisinin not düşürdüğünü bulurlarsa yanacağını söyledi, bende kendisine ... yerinde kağıt gördüğümü almadığımı söyledim. Bana niye almadın diye söyledi..."

"Halen parti içinde işbirlikçiler varsa partiye gelip teslim olsunlar ve Partiden korkmasınlar. Kendilerini gizleyeceklerini sanıyorlarsa bunda yanlışlıyorlar. Parti bu konuda büyük tecrübe kazanmıştır geç ol-

madan düşmana hizmet etmekten vazgeçin ve halka, partiye, devrime yardımcı olun, çünkü şunu unutmayın, partinin ve halkın adaletinden kaçamazsınız. Er geç bu halk ve parti düşmana hizmet edenleri tespit etmiştir..."

"... Yoldaşların, Partinin, halkın ve devrimin adaletine sığınıyorum..."

AHMET TOZ'UN İTİRAFLARI

"... İlk işbirliğini kabul ettiğim tarih 1986 yılıdır. Ben muhtardım, Ovacık karakolu tarafından toplam üç muhtar, bir halktan insan olmak üzere dört kişi çağırıldık. Ovacık karakolunda bize bir kağıt verdiler. Tunceli Alayına gitmemizi orada görüşmemiz gereken kişiyle görüşmemizi söylediler. Oraya gittiğimizde rütbesini bilmediğim biri bize işbirliği teklif etti. İşbirliğini kabul ettik. İşbirliğini kabul edenler şunlardı: Ben Ahmet Toz, ..., ... ve Mehmet Gezici dördümüz, işbirliğini kabul ettik..."

"... İşbirliğini kabul ettikten sonra bize şu görevleri verdi.

1. Kendi çevrenizde gezip barınakları tespit edin,
2. Köylerde bilgi toplamak için özellikle saf, yoksul ve zengin köylüleri örgütleyip yanınıza alın,
3. Sürekli konaklama yerlerini tespit edin,
4. Bir-iki kişiyi yakalatıp veya öldürtmeniz durumunda yüklü bir miktarda para alırsınız,
5. Para aldığınızda size çek verilecek, gidip farklı yerde çekersiniz.

İlk işbirliğini kabul ettiğimizde bunları yeniden toplanıp konuştuk. Herkes kendi alanında bilgi toplasın, ihbarlasın. İhbarlama olanakları yoksa, haber verecek, bizden biri gidip ihbarlayacaktır. ...'ye ek görev verdik. Köy köy dolaşarak bilgi toplayacaktır. Yaptığımız bu görevlendirmeden kısa bir süre geçti, ... bizim eve geldi, beni sorguladı, ilk başta inkar ettim, sorgulama esnasında dayak attı, baktım ki hakkımda gerekli olan bilgilere sahip, işbirliğini ve benle birlikte diğer üç kişiyi de söyledim. ... gidip onları da sorguladı, onlar da kabul etmişlerdi. Arkadaşlara karşı samimi davrandığım için beni cezalandırmadılar, ancak gerçekten samimi davranmadım, işbirliğini ondan sonra da devam ettirdim..."

"... 1986 yılında yapılan bu sorgulamadan sonra yeniden Tunceli'ye çağırıldılar, işbirliği görevimize devam etmemizi istediler birde telefon numaraları verdiler..."

"... Yapılan sorgulamadan sonra arkadaşları 4 (dört) kez ihbarladık, yapılan ihbarları yer ve mevkisi;

1. Akyayık köyüne ... birliği gelmişti. ... su bahanesiyle Gözeler köyüne gelip haber verdi. Ben acele bir şekilde gidip Ovacık'ta ihbar yaptım. Asker gitti, çatışma çıktı, arkadaşlardan vurulan olmadı.

2. Akyayık köyü omanında ...'in grubunu ... görmüştü, gelip benle ...'ya anlattı biz hemen ...'u gönderdik, gidip ihbar yaptık. Asker gitti, çatışma çıkmıştı, vurulan olmadı.

3. ...'in grubu bizim eve geldi, gündüz evde kaldılar, kendim gidip ihbarlamam durumunda açığa çıkardım. Bundan dolayı ...'un kardeşi ...'i gönderdim, gitti ...'a haber verdi, asker geldi çatışma çıktı, akşama doğru olduğu için vurulan olmadı.

4. Bir grup Mercan'a gelmişti. Mehmet Gezici bize haber verdi. Ben gidip ihbar

yaptım. Onlar tez çıkırları için çatışma çıkmadı."

"1986'dan '87'ye kadar dört kez ihbar yaptık, ancak kimse bulunmadığından para vermediler. Mehmet Gezici samimi davranmadığından arkadaşlar onu sürgün ettiler. Biz geriye üç kişi kaldık, başımız ...'ydi. 1989 yılına kadar yılda bir kez Diyarbakır'a gidiyorduk. Olağanüstü Hal Bölge Valisi Hayri Kozakçıoğlu'yla görüşüyorduk. Diyarbakır'a gittiğimizde başımız CELAL SEFER'di. Toplantıda hep o konuşuyordu. Toplantıda bir genel konuşma yapıldı, bir de tek tek çağrılıp özel konuşuldu. Valiliğin bizlere söyledikleri şunlardı.

- Halkı onlara karşı örgütleyin,
- Halkı silah almaya teşvik edin,
- Gizliliğe dikkat edin,
- Celal Sefer'in arkasından çıkmayın, siz ona bilgi verin o gerekeni yapar,
- Siz direk karakola gitmeyin.

Her Diyarbakır'a gittiğimizde masraflarımızı devlet karşılıyordu. Ondaki biz kendimiz karakola gitmiyorduk, malzeme alıyormuşçasına gidip bilgileri Celal Sefer'e veriyorduk. Bilgi verdiğimizde Celal Sefer bize karşılığında malzeme veriyordu..."

"... 1988 yılında ... davasından içeri düşen ... kod isimli ... kendisi de yegenimdi. Cezaevinden çıktıktan sonra Partizancı arkadaşlarla görüşmek istediğini, gördüğüm yerde haber vermemi istedi. Ben Munzur'da yaylayaydım. ...'in Birliği yaylaya geldi. Kendi çocuğumu gönderdim ...'a haber verdi. Haber alan ... Ovacık'ta malzeme var gerekçesiyle Ovacık'a gidip ihbar yapmıştı. İhbar üzerine gece saat 12 sularında asker yaylaya bastı, arkadaşlar gittiğinden dolayı çatışma çıkmadı.

Daha sonra ...'ı gördüm, kendisinden sordum, arkadaşların ihbarını sen mi verdin? İlk başta inkar etti. Kendim de işbirliğini kabul ettiğimi söyleyince, güvenip cezaevinde işbirliğini kabul ettiğini anlattı bana. Büyük bir ihtimalle bana güvenmemesi sonucu kaçıp İstanbul'a gitti..."

"1991 yılında ... beni kendi köyüne çağırdı. Bana ajanlık teklif etti. Bundan sonra onun denetiminde çalışmamı istedi. Kendisi eskiden beni Parti taraftarı olması nedeniyle, ağzımı araştırıp işbirlikçi olduğumu açığa çıkaracaklarından korkarak işbirliğini red ettim. Ayrıca işbirlikçi olduğumu, düşmanla birlikte çalıştığımı, bu konuda yeterli deliller olduğunu, Parti tarafından öldürüleceğimi, ancak Nihat (Enver Doğru) ve kendisi tarafından kurtarıldığımı söyledi. Yapılan tekliften Nihat'ın haberi olduğunu ve Nihat'la birlikte çalışacağımız beyanatında bulundu. Aradan kısa zaman geçtikten sonra Gözeler Köyü'ne çağırıldım. Nihat tarafından silah ağzına koyularak tehdit edildim. ...'nun söylediklerini kabul edeceksin, sen ...'yu tanıyorsun, ... Parti üyesi ben Bölge Komutanıyım, istediğim her şeyi yaparım, söylediklerimi kabul etmediğin takdirde seni geberirim dedi. İçin ciddiyetini anlayınca birlikte çalışmayı kabul ettim.

Tahminince aradan 15 gün geçtikten sonra Yeniköy'den ben, ..., ... ve Nihat tarafından toplantı yaptık, toplantının gündem maddesi şuydu;

- Gizli ve titiz çalışacağız,
- Halk içerisinde taraftar kazanacağız,
- Parti içinde öne çıkmış kişileri ihbar-

layacağız veya halk içinde teşhirini yapacağız.

-Parti yönetimini ele geçireceğiz,

-Nihat'ın propagandasını yapıp halk içinde öne çıkaracağız, ..."

NİHAT YILDIZ'IN İTİRAFLARI

"Düşman diyor, bizim için bu dönem özellikle önemli TIKKO'dur, ikinci olarak PKK'dır. Amaç şudur, yani kimin katıldığına, yeni katılanları, kaç kişi katılıyor ve bu katılımları engellemek için. Bir de, bunlara, TIKKO'culara darbe vurmak lazım. Toparlanmaması için yeniden darbe vurmamız lazım diyorlar. Amaç o.

Zehirleme planı; gideceksin öğreneceksin, onların durumunu. Yiyecek, sevdiği yiyecekler, bunları öğreneceksin. Bunların zehirlemek istediği özellikle kadrolar ...'la ... Özellikle şunu diyorlar, hapsa hapa göre uygulanır, yemekse yemeğe göre uygulanır, tatlıysa tatlıya göre uygulanır. Bunun karşılığında bunu gerçekleştirdikten sonra sana 400.000.000 (dört yüz milyon) para verilir dediler. Ondan sonra belli bir süre sonra senin hayatını kurtarırsın dediler."

"Dedi, bilgi elimize geçti git bunu örgütten sor, bundan haberleri var mı, yok mu. Daha sonra biraz konuşurken yok dedi, boşver sen bu tip şeylerle uğraşma açık verisin. Bunu Zeki Yüzbaşı söyledi. Benle bağlantıda olan sorumludur.

Zeki Yüzbaşı diyor, TIKKO'cuların malzeme çıkardıkları yer ... ve ...'tır.

Düşman şunu da diyor, biz o bölgede nasıl bir insan örgütleyip onların içerisine soksak, onları takip edip çıkarabilir miyiz. Ben de dedim siz böyle çıkartamazsınız. Benim dediğim, savaşçılar belli bir noktaya malzemeyi götürüyor, oradan da yönetici insanlar alıp gidiyor.

Bana şunu da söyledi. 10 gün içerisinde Kınzır'e gidip bunların kaldığı yeri öğreneceksin, sadece ... bölgesi değil, biz bunları ... bölgesine sıkıştıracağız. Bunların amacı diyor, şu anda ...'la ...'ta üstlenmektedir diyor..."

"... Şunu diyorlar tek amacımız ...'la, ...'u zehirlemek. Bunu da şu şekilde yapacaklardı. ...'un sevdiği yemek, kullandığı ilaç, neler kullanıyor bunları gidip öğreneceksin dediler ona göre gelip bize bilgi vereceksin dediler.

Biz bunu ayarlayıp göndereceğiz.

Benim ilişkim vardı zaten, bu kişi sonuna kadar bunların üstlenim yeri, bir de bunları ancak zehirleyebiliriz diyor, ...'u yerini bilmiyorum. Onlar da şu an bilmiyor. ...'i ... olarak biliyorum. Hiç ilgilenmedim şu ana kadar yapmakta istemiyordum (zehirlemeyi)..."

"... Ben işbirliğini özellikle cezaevinden çıkmak için kabul ettim. Bana kabul ettiren ...'dan daha önce kaçan ihanetçi ...'ın dayısı kabul ettirdi. Bu kendisi MİT'tir. Ben cezaevindeyken taa ...'cuların bende kuşku vardı, çıkıp geldiğimde bunlarla bir kaç kez görüşüm, ancak beni sorgulamadılar..."

"...la ...'da olan olayınız, zaten o zaman o kendisi polisle çalışıyordu, biz de JITEM'le çalışıyorduk..."

"... Ben bir kaç kez sizden randevu almadan buralara köylere geldim, sizin hakkınızda bilgi almak için, ben istesem köylere hiç gelmezdim her köyde sizin gidebi-

leceğiniz köylerde bir tane feodalim var. Direk onlardan da bilgi alıp düşmana verebilirdim, hiç kendimi göstermeden yapabiliirdim yani.

Bu da biraz yeni olduğum için aklıma gelmedi. Hozat merkezde bir tane işbirlikçi var, açık yapıyor. ..."

"... Beni en son buraya, sizin yanınıza JITEM'de olan Zeki gönderdi. Geçen Elazığ'a gittiğimde Zeki dedi git bunlar bugünler neredeler, görünmüyorlar. Bir de ...'ta ... var, bunu MİT getiriyor, konuşuyor, kullanıyorlar bu adamı..."

"... Amcağın bahçede olanı gördüm, dedimki burası tehlikeli, gittim ihbar ettim. Dedim bahçede duruyorlar. Yani dikkat çekmesin diye sizi uyarıyordum, ama gidip söylüyordum..."

"...de bir de ... var, o zaten açık yapıyor, onu bilmeyen yok. Eskiden bunun evinde telsiz bulmuşsunuz. Ayrıca ...'in babası var ...'de, bu da şüphelidir..."

"... Bir tane korucuyla size dinamit getirecektik. Sonra korucu dedi, arkadaş ben getimem, ekmek yediğim tekneye ihanet etmem dedi. ... hemen hemen her gün Yüzbaşı'nın yanındadır. Kendisi ...'lidir. ..."

"Sizin ...'deki depoyu kimin ihbar ettiğini net bilmiyorum. Ancak tahminime göre ... yakalattı. Düşman kadrolardan ...'lan ...'u zehirlemek istiyor, bana dedi özellikle bunların kullandığı ilaçları tespit et ben görev aldım. Ben ...'in bana bağışmasıyla ben hemen anladım, bunlar benden kuşulanıyorlar. Zeki yüzbaşıyada anlattım. Şunu diyorlar, örgütün propagandasını yapacaksınız, kendinizi kabullendirebilmemiz için, örneğin diyor bir eylemde bir tane ölü varsa siz on tane deyin, radikal davranın diyorlar..."

"Düşman şunu da diyor özellikle bunların fotoğraflarını getir, bunlar bize lazım, onları tespit ediyorlarmış. Şunu diyor notu getir biz nota bakarsın yine götürüp yerine verisin..."

"...Ben işbirlikçiyim, kabul ediyorum

Düşmanın benim size getirdiğim malzemelerin hepsinden haberi vardı. Şunu diyorlardı, onlara batarya lazım olduğu zaman, büyük cihaz bataryaları, fotokopi makineleri lazım olduğu zaman gel bize haber ver, biz vereceğiz diyor. Fotokopinin içine cihaz yerleştirilmesini söylüyorlar. Bunların kişin bannacağı noktaları tespit edip kişi tamamen imha edeceğiz. ... git bunların oradaki yerini, hazırda nasıl nerede yaptığını öğreneceksin. 10 gün içerisinde dedi. Ben de dedim, ben oraları pek bilmiyorum ama olur dedim..."

"...Sizi görüp Hozat'a gittim söyledim. 25 kişi olduğunuzu komutanların ismini hangi hatta doğru çıktığınızı söyledim. Zaten sabah oraya operasyon oldu, ama bilmiyorum nasıl yaptınız, asker boşa çıktı. Ben sizi gördüğümde diyordum, burası kötü burada durmayın diyordum ama gidip ihbar ediyordum. Bu da dikkat çekmiyesiniz diye yapıyordum bunu. ...'lan ... için şunu da söylüyorlar, bunlar hangi evlere çok gidiyorlar, hangi insanlarla ilişkileri sıcak bunu da diyorlar araştır, bunu da ilişkisi iyi olan insanlar tarafından zehirlemeye çalışıyorlar. Bunu bana açtıktan sonra

üzümde çok duruyorlardı, bak diyorlardı, nereye giriyorsun, kimle konuşacaksın bizim haberimiz olacak diyorlardı. Dayımın oğlunu aldığınızda ben oradaydım, gittim, o durumu anlattım. ...'un ...'de kadın dövüğünü anlattım sürekli ne oluyor, ne yapıyorsunuz benim yanımda ne konuşuyorsanız gidip her şeyi anlatıyordum. Elazığ'a JITEM binasına sık sık gidiyordum, ancak tek tek alıyorlardı bizi, onun için bu alandaki ihbarcılardan pek kimseyi göremiyordum..."

"... Direk ihbar beş sefer yapmışım ama hep boşa çıktı. Düşmanın taktikleri şu an en çok üzerinde durduğu zehirleme. Şunu da diyorlar, biz bunları amacımız kişiden bitirmek silmek değil, bunların başlarını, kadrolarını vurduktan sonra, bu örgütte ... gibi çöker eriyip gider, birbirine girerler diyor..."

"... Şunu da diyorlar biz onlardan bu kadroları vurursak onlar birbirlerine girerler çünkü şunu derler şimdiye kadar bu kadroları Nihat vuruyordu, Nihat gitti yine vuruyorlar, demek ki bizim içimizde halen ajanlar var deyip örgüt içinde güvensizlik gelişir yine diyorlar."

"Ben direk Elazığ'a JITEM'e bağlı olarak çalışıyordum. Ben ... gili bir sefer ...'de gördüm. Bilgisayarla yazı yazıyordu, yazıyı çoğaltıyordu, ben bunu gidip anlattım. Şunu da diyorlardı örgütle ilişkisini iyi sürdür, onlara güven ver, örgütün paralarını çar çur et, çaktırmadan kötü işlere yani kullan diyorlardı."

"...in benden istediği sipariş listesini ben götürdüm gösterdim, o da aldı baktı, dedi bizim haberimiz olmadan hiçbir şey götürmeyeceksin, götürdüğün zaman biz sana veriliriz, azar azar götürürsün. Özellikle ...'u götürmeyeceğim onlar sana derse tamam getiririm, yaparım da diyorlar ben de zaten ne istediyseniz tamam diyordum. Düşman TIKKO'nun üzerine çok duruyor. Onlara darbe vurmamız lazım diyor."

"Ben işbirliğini 1994 yılında kabul ettim, çalışmaya da bu sene başladım. Toplam gerillaların nota ihbarını dört sefer yaptım benim askerlik kağıdımı da çürük çıkardılar. JITEM'in telefon numaraları var, ancak evde cihaz vermediler, kendim Elazığ'da JITEM'e gidemediğim zaman telefonla işi hallediyordum..."

YUSUF TEMEL'İN İTİRAFLARI

"...Ben ...'e gidince bir tane komiser vardı, beni aldı yukarı, bak ben senin abine o kadar talimat verdim, bak şimdi cezaevinde sürünüyor. Bana küfürler edip dövdü. İsmail Astubay beni çağırdı, gençsin örgütten uzak dur, bana nasihat verdi. Geldiklerinde telefon edersin. Ben telefon edemem dedim. Tamam o zaman ne zaman gelip gittiklerini, ellerinde hangi silahlar var onları söylersin. Ben daha sonra, ben de kaç kişiler, ne zaman geldiler, ne zaman gittiler hepsini söylüyordum, ama herhangi bir maaş almadım. İsmail astubay Yusuf bak senin evinde yakalasakta onlara bomba atmamız, evden çıktıktan sonra müdahale edeceğiz..."

"... bana bir liste verdi bunların bu bölgede olup olmadıklarını öğrenmemi istedi. Ben onlarla ilk tanıştığımda saygı duyuyordum, size karışabiliirdim, fakat onlar geldiğinde yardımcı oluyordum, geçen se-

ne hiçbir şey söylemiyordum. ...'dan ne zaman tiksindim ... zor dayattılar ondan sonra nefret ettim. Ben de gidip İsmail astubaya söylüyordum böyle ettiler, böyle dediler. ...'lar bizdeydi, düşman bizim evin etrafına pusu atmış ama benim haberim yoktu, komşular biliyormuş. Evin dışında konuşurken düşman eteği etti ben de çemberde kaldım, kayıp olmadı, sabah düşman geldi. Sarışın bir bana çok zıt olmaya başladı. İkinci gün tekrar asker geldi. Üç dört gün önce ...'de askerler vurulmuştu, oraya ...'leri bizim getirdiğimizi söylediler ve çok dövdüler. Benim gerçekten haberim yoktu. Askerlerin vurulduğu gün biz evdeydik, kağıt oynuyorduk, üstten aşağıya askerler geldi, dur çektiler, ellerimizi bağladılar, bizi ...'na götürdüler dövdüler. Askerlerimizi vurdu. Olaydan sonra İsmail astubay beni çağırdı, bak söyle, size işkence yapmasınlar. O güne kadar söylüyordum. Bir günde Sami denen polisi hiç tanımiyordum, gel kağıt oynatalım falan dedi, samimi olduk, bir gün beni çağırdı. Siz yalnızsınız, TIM'ler sizi imha ederler, bize yardımcı olun. Ona'da söylemeye başladım. Bu konularda yardımcı oluyordum. İkinci gün gidiyordum, söylüyordum. Başka bilgi getirenleri bilmiyordum. Ben bugüne kadar Partizan'ı ve Dev Sol'u hiç bir konuda söylemedim..."

"...İsmail astubay giderken, bana bilgileri şu adama getir demedi ama buraya gelen arkadaşlara yardımcı ol bundan sonra Oğuz üstegmenle bağlantı kur, beni onun yanına götürdü, onunla tanıştırdı. Bundan sonra da onlara söylüyordum. Siz bizim oraya fazla gelmediniz son zamanlarda geldiniz, Partizan bana baskı yapmadı ben Partizan hakkında bilgi vermedim, soruyorlardı..."

"... olayını ben ihbar etmedim. Bana ne telsiz ne telefon verdiler. Jandarmaya çıkmadığım zaman postaneden telefon edersen dediler telefonu da postaneden ediyordum."

"...li bayan ...'ten geldikten sonra kendisine izah ettik, sizin arkadaş emniyetle teslim olmuş gidin dedim, burada kalmayın, yaralıydı, dört gündür yoldaydı, he tarafı parçalanmıştı, kan kaybindan mahvolmuştu. Çevrede düşman olabilir kal git..."

"... Çevreye asker gelmişti, zırhlar gelmişti. ...'u anda gidemem durumum iyi değil. Tuvalete çıkanları bile görmüşler..." "Ağlım ordan kaç dedim, kendisi de reddeden yukarı gitmeye çalışınca fark etmişler, teslim olmaması üzerine vurulmuş, şehit düşükten sonra üstegmen sizin evde fazlaydılar diyorlar. Nereye kaçtı söyle bende bundan başka kimse yoktu dedim..."

"... götürüp teslim ettiğim bayandı tanktaydı. Ona sordu sen beni tanıyor musun dedi, evet ben tanıyorum ben bunları geldim..."

"...Önce methaba dedim ... teslim olmaya mı gidiyorsun yok dedi beni götürmeksizin dedi, yoksa beynini dağıttım dedim. Akrabam dedim öyle tanıttım, tanıdığını yere götürdüm, çarşıda polis bana o kimdi deyince ...'ı dedim. Ve evi söyledim. İşbirlikçilik yaptıktan sonra karakola fazla gitmiyordum, telefon ediyordum..."

"Düşmandan parça kopartmak esastır"

2

O gün akşam üzeri bütün birimler toplandıktan sonra, Hozat'a doğru yola koyulduk. Ertesi sabah milis yoldaşların getirdiği istihbaratı değerlendirmek için, komuta kademesi bir görüşme yaptı. Vurulması yönünde karar alındıktan sonra eylem gününde kararlaştırıldı, iki gün içinde vurulacaktı. Hedef Hozat Merkezdeki polis noktalarıydı. O günün akşamı, eyleme katılacak birim, ana birlikten ayrıldı. Akşam bir kaç noktaya uğradıktan sonra, sabaha karşı, ilçenin kuzeyinde bulunan Xizan tepesindeki ormanlık alanda konakladık. Konaklama yerine vardığımızda, ortalık aydınlanmıştı. Burada kar kalınlığı yer yer birbuçuk metre kadardı. Kar kalınlığının böyle olmasının nedeni; hem kuzey olduğu için yeterince güneş almaması hem de sık ormanlar olduğu için rüzgarın çok kar biriktirmesi idi. Konaklama yerim-

uyuyabildik. Akşama doğru, sızma hattımızı daha iyi denetlemek için biraz aşağıya doğru kaydık. Şimdi ilçe merkezi tümüyle karşımızdaydı ve her tarafını rahatlıkla denetleyebiliyorduk. Denetlerken hem eyleme ilişkin teferruatları değerlendiriyor, hem de aramızda çeşitli şakalar yapıyorduk. Bilinir ki moral gücü savaşta önemli bir faktördür. Saatler akşama doğru aktıkça, bizimde hareket zamanımız yaklaşıyordu. Çok geçmeden hareket için son hazırlıklar yapıp, silahlar bir kez daha gözden geçirildi. Zamanı gelmişti. Merkezin batı kesiminden küçük bir mahalleyi ayıran vadiden aşağıya doğru kademeli ve hızlı bir şekilde süzüldük. Bütün emniyetler açık ve parmaklar tetikteydi. Tepenin yamacındaki birkaç evi geçtikten sonra, ilçenin kuzey girişinde bulunan kız meslek lisesinin alt tarafında ki bahçede toplandık. Etrafa-

ceden belirlenmiş bir çekilme hattı, eylem yapıldıktan sonra çekilmeye uygun olmayabilir, bu hattın tersi bir yerden de çekilebilir. Ancak pusulalara düşülme ve baskın durumlarında gelinecek hat, çekilmek için en uygundur. Çünkü o hat bir anlamda kontrol edilmiştir. Temiz olma olasılığı daha yüksektir.

Etraftaki şeylerle yola bir barikat kurduk. Birliğimiz sayıca azdı, ancak vuruş gücü çok yüksekti. Hem silah bakımından iyi donanmış, hem de eyleme katılan yoldaşların tümünün çok sayıda baskın deneyimi vardı. Ve bu nedenlerden dolayı birliğin manevra kabiliyeti de iki katına çıkıyordu. Bu birlik ile düşmanla ininde saatlerce uğraşabilirdik. Durumu son kez gözden geçirdik, herkes hazır ve her şey tamamdı artık. Parmaklar tetikte, silahlar çapraz vaziyette harekete geçtik. O andan sonra, her yoldaş bi-

sık sesle hızlı hızlı anlatmaya başlıyordu: "Dün köylerimizi yakıp yıktılar, eğer bugün eylem yaparsanız bu kez hepimizi öldürürler." Diğer bir ana heyecandan bayırlıyordu. Karşı evin kapısından heyecanlı bir ses bağırarak "kız Xece mahalle gerilla kayıyor" diye haber veriyordu. Bir kaç kapıyı çalıp ayaküstü bir şeyler konuşuyoruz halkla. Köyleri yakıldıktan sonra buraya göçen insanların durumunu çok iyi biliyorduk. Kimi kendine bile yetemeyecek kadar yoksul olan akrabalarının yanına yerleşmiş, kimi naylon barakalarda, kimi tuğlalarla derme çatma dizilmiş kümes gibi barakalarda kalıyordu. Belediye'nin düğün salonunda onsekiz aile birlikte kalıyordu, hepsi işsiz, açsız ve hastaydı. Yoksul Dersim halkının, o paylaşıcılığı, yardımseverliği, bulabildiği bir parça kuru ekmeği paylaşma geleneği dışında hiç bir yerden bir destekleri yoktu. Dışarıdan çeşitli kurum ve bireylerin gönderdiği yardımlarda, başta devlet adamları olmak üzere bazı üçkağıtçılar sayesinde halk ulaşmıyordu. Hiç bir sağlık hizmetinin olmadığı ve olanlarında engellemesinden dolayı ve halk, özellikle çocuklar salgın hastalıklara yakalanma tehdiidiyle yaşıyordu. Kusacası, hiç bir konuda güvenceleri yoktu. Her an bir katliamlarda yüzüye yediler. Merkezdeki durum Nazi kamplarını aratmayacak derecede zulüm kokuyordu. Tüm bunları düşündükçe kinimiz daha bir artıyor ve düşmana vurmak için sabırsızlanıyorduk. Halk, merkeze yerleştirilen kontrgerilla, polis, özel tim ve diğer yerlerden getirilen komandonun estirdiği terörden bıkıyordu artık.

Bu durumdayken bile elindeki her şeyi gerillayla paylaşmak istiyorlardı. Genç bacılar, analar, biri gerillanın cebine sigara koyuyor, diğeri çorap, bir diğeri yiyecek birşeyler tutuşturuyordu eline, uygulanmamak elde değildi. Ve şu gerçek binlerce kez zonklıyor insanın kafasında; bu halk için binlerce, milyonlarca kez ölünür, gene ölünür. Bu halk, uğrunda ölünecek kadar kutsaldır. Verilen şeyleri kabul edemeyeceğimizi, daha sonra yine geleceğimizi söylüyoruz.

Anık vurma zamanı. Çünkü çok fazla insan gördü bizi, ne olur ne olmaz. Konuştuğumuz insanları uyarıyoruz "içeri girin sokakta dolaşmayın, her an çatışma çıkabilir" diyoruz. Zaten onlarda baskına geldiğimizi, bizi gördükleri anda anlamışlardı. Yıllardır gerillalarla içiçeler.

Mahalleden aşağıya doğru süzülüyorduk. İlk bir hava vardı, gözyüzü bulutlu, yağmurdan önce ince ince çiselemeye başlamıştı. Çarşıya doğru ilerlerken

iz, aynı zamanda bölgenin en yüksek noktası olduğu için çoğunlukla sisli, dumanlıydı. Kar erimemişti, ama oldukça yumuşamıştı, dibine kadar batıyorduk. Tepelerden aşağılara bakıldığında Pertek'in geniş düz arazisi görünüyordu. Karı içice çiğnediğimiz bir kaç noktada, ağaçlardan kırıdığımız dallarla ızgara şeklinde yataklar yaptık. Son birkaç gündür durmadan koşuşturuyorduk. Hayli yorgunduk ve akşam baskına gideceğimiz için, biraz dinlenmeye ihtiyacımız vardı. Çok soğuk olmasına rağmen, güvenlik aldıktan sonra hepimiz birkaç saat

ki evlerden insan sesleri geliyordu. Bahçenin çitleriyle okul arasından kuzeye doğru vadinin belli bir yerine kadar araba yolu vardı. Burada yaklaşık beş, altı dakika konuştuktan sonra yola çevredeki taş vb. şeylerle barikat kurma kararı aldık. Bunkadaki amaç; vuruşu yapıp çıktıktan sonra peşimize takılabilecek arabaların burada durdurulup ikinci vuruşun yapılmasıydı. Bu vadiyi aynı zamanda çekilme hattı olarak belirlemiştik. Şunu belirtmek yerinde olacaktır: Gerillanın değişmeyen, önceden belirlenmiş mekanik bir hareket tarzı yoktur. Örneğin; ön-

rer komutandı aynı zamanda. Her gerilla ne yapması gerektiğini, neden, nerede olduğunu ve bunlar gibi onlarca sorunun cevabını tek bir noktada birleştirmişti. Talimat netti: "Düşmandan parça koparmak esastır. Vurun, silahlarına el koyun." Parti talimatı o anki düşünce yoğunluğuna yön veren tek merkezdi. Daha mahalleye girmemiz bir kaç dakika olmuştu ki, bir çok insanla karşılaşmıştık. Ve karşılaştığımız insanların çoğunu anında tanımıştık. Bunlar daha dün köyleri yakılıp yıkılan sürgün edilen o yoksul köylülerdi. Bir ana ki-

küşeleri tutup ortalığı gözetliyoruz. Çaprazda aldığımız bir noktadan iki kişi geçiyor, bir yoldaş "bunlar polis vuralım" diyor. Hepimiz pürdikkat o noktaya bakıyoruz, sivil oldukları kanaati ağır basıyor, vurmuyoruz. Ancak beş on metre ilerdeki sokak lambasının altından geçtiklerinde, yağmur çiselediği için silahlarını kamufle eden polisler olduğunu anlıyor, bizden epeyce uzaklaştıkları için vurmuyoruz. Bir süre sonra, merkezin içlerine doğru süzelmeye devam ediyoruz. Her yoldaş, attığı her adıma dikkat eden, işinin bilincinde olan tecrübeli bir kurtun inceliği ile hareket ediyor. Küşelerden, kuytu yerlerden etrafı kolaçan etmeye devam ediyoruz. Saatın erken olduğunu gözönüne aldığımızda, tek tük görülen insanların dışında, sokakta fazla insanın olmaması dikkat çeken bir durumdu. Ancak o günün haftasonu ve televizyonda bir futbol maçı olduğunu hiçbirimiz bilemezdik. İşte sokakta yaşanan polis kılığının nedeni buymuş. Roke-tatar, ateşlenmeye hazır olarak bekliyor yoldaşın elinde. Birara bir polis panzeri alay tarafındaki sokağın başında göründü. Fakat, az sonra o da gözden kayboldu. Yaklaşık iki saatır ilçe merkezinde dolaşıyoruz. Ama vurulacak bir hedef henüz ortada yok. O ara polis karakoluna yönelme kararı alıyoruz. Bu durumda zaiyat verdiriyoruz ama, silah alma durumumuz yüzde bire düşüyor. Zaten hedefimiz tektek ekipleri yakalamak, imha edip silahlarını kamulaştırmaktı. Merkez postahanesinin biraz üst tarafındaki bir noktada bir ekip minibüsü takılıyor gözümüze. Hedefte belirleniyor kendiliğinden. Aracı iki noktadan çaprazda alıyoruz. Ellerinde otomatik tüfek olan iki yoldaş aracın arkasına sızıyorlar, içini kontrol ettikten sonra aracın boş olduğu işaretini veriyorlar. Tam karşımızda bir kiraathane, sağ tarafımızda bir pastanesi var. Yoldaşlar aracı kontrol ettikten sonra arkasına çöküp bekliyorlar. Tahminen on dakika kadar sonra, kiraathaneden beş kişi konuşarak araca doğru gelmeye başladılar. Aramızda yirmi otuz-metre kadar bir mesafe vardı, konuştuklarını çok rahat duyuyorduk. Aralarında çok "hoş" bir sohbet olduğu kesindi, ellerinde sigaraları yanıyordu, tam arabaya yetiştilerki ikisi arabanın önüne yaslanarak diğerleriyle birlikte yuvarlak bir küme oluşturup koyu sohbetlerini sürdürdüler. Yoldaşlarda arabanın arkasına yaslanmış, yani aralarında bir araba boyu mesafe ile duruyorlardı. Polisin biri, pis sesiyle "geçen gün şarjörü boşaltıyordum alçağın kafasına, amirim izin vermedi" şeklinde büyük bir zevkle bir olay anlatıyordu. Beklemek için bir neden yoktu artık. Arabanın arkasındaki yoldaşlar biri sağdan, biri soldan aynı anda kalaşnikof şarjörlerini kafalarına boşalttılar, ne var ki amiri bize engel olamamıştı(!) Bir anda beşide olduğu yere ça-

kıldılar ve hiç birinden gık çıkmadı. Tam bu esnada, pastahanenin alt köşesinden biri otomatik tüfekle arabanın arka tarafını vurmaya başladı. Aracın vurulduğu noktayı çaprazda almamıza rağmen, şu anda ateş edenin yeri bize ters olduğu için susturmak olanaksızdı. Yani onu anında etkisizleştiremiyorduk. Biraz sonra başka bir noktadan da aynı yere ateş edilmeye başlandı. Serseri bir kurşun sekerek bir yoldaşı buluyor. Neyseki kurşun kötü bir yere değmemiş, yoldaş yürüyebilecek durumda. Komutan çekil talimatı veriyor. Kademeli bir şekilde, yukarıda, okulun yanında bekleyen savunma birimi ile birleştikten sonra geri çekilmeye başlıyoruz. Birleştiğimiz noktada yaralı yoldaşın yarasına ilk müdahaleyi yapmayı düşünüyoruz. Ancak yoldaş durumunun iyi olduğunu, kampa kadar gelebileceğini ve zaman kaybetmeye gerek olmadığını söylüyor. Düşman telsizlerinden biri "herkes olduğu yerde güvenliği alıp kalsın, bunlar güçlü gelmişlerdir, puslu kurmuş olabilirler, kimse hareket etmesin" talimatını anons etti. Bir alay jandarma, buna ek olarak okullara ve devlet dairelerine yerleştirilen yüzlerce kişilik operasyon gücü, bir polis karakolu, bir özel tim merkezi, itti, miti, her şeyiyle ilçe nüfusundan daha fazla olan düşman kuvvetlerini, kendi üstlerinde böyle bir vuruşla şaşkına çevirmemiz, onların ne kadar da kağıttan kaplan olduklarının kanıtıydı. Düşman üstünde tam üç saat kalıp, darbeyi vurmuş ve geri çekilmiş-tik.

Kurduğumuz barikatı henüz geçmiş-tik ki, bizim geniş yaptığımız ve çekileceğimiz vadiye, havan toplarıyla yüklenmeye başladılar. İlk anda bizi etkilemiyordu. Fakat epey uzaklaştıktan sonra, havan topları, sanki birliğin yürüyüş kolunu takip edercesine sağda solda patlamaya başladı. Çok hızlı hareket ediyorduk. Çünkü; hem yaralı yoldaşın yarası soğumadan müdahale etmemiz, hem de mümkün olduğu kadar erken tepeyi aşıp havan atışlarından kurtulmamız gerekiyordu. Havan topları atıldığında iki kez patlama sesi çıkarılır, önce ateşlendiği yerde sonrada değiştiği noktada. Hedefe doğru atıldığı zaman, daha çok uzaktayken ıslık çalarak geldiği için mevzilenme fırsatı olur. Her ıslık çaldığında komutanın çok talimatıyla çöküyor, patlama olduktan sonra hızlı bir şekilde devam ediyorduk. O hatta yüklenmelerinin nedenini iki biçimde yorumluyorduk; ya termal kameralarla bizi izliyorlar ya da büyük olasılıkla vadiden kuzeye doğru çekilebileceğimizi tahmin ediyorlardı. Xizan tepesinin Taner Köyü'nün tam üstüne gelen noktasına vardığımızda, atışların yönü daha kuzeye Cemolar Köyü'ne doğru yönelmişti. Yüzseksen derece bir dönüşle güneye doğru yöneldik. Yani, merkez tarafından tepeye kadar kuzeye doğru, tepeye çıktık-tan sonrada, tepenin arkasında tam

tersi bir yöne doğru yöneldik. Bu bir şaşırtma taktiğiydi. Yukarılarda daha fazla yağmur yağmış olmalı ki, derelerden güçlükle geçiyoruz. Taner Köyü'nün altındaki büyük dereyi geçtikten sonra yürümek iyice zorlaştı. Çünkü hem yağmur alabildiğine şiddetlenmiş (yamaçlarda özellikle daha düz yerlerde bir çorap boyu çamura batıyorduk), hem de kör bir karanlık vardı. Ve yaralı yoldaşta gittikçe güç kaybediyordu. Çünkü durmadan kan kaybettiğinden halsiz düşmüştü. Önümüzdeki ilk mezrada bir evin kapısını çalıyoruz. Ev sahibi bizi tanıdığı için kapıyı açmakta tereddüt etmiyor. Yaralı yoldaşı hemen bir yere yatıp yarasını biraz temizleyip sarıyoruz. Kurşun içeride kalmış. Kan dolan çizmesini yıkayıp sobanın yanına kuruması için koyuyoruz.

Ev sahibi bizim bir birliğimizin akşam buraya uğradığını söylüyor. Nöbetçileri ondakika da bir değiştiriyoruz. Herkes biraz ısınıp ve dinlendikten sonra kalkmak için hazırlanıyoruz. Kalkmak durumundayız, hem yaralı yoldaşın bir an önce birlik doktoruna yetişmesi gerekiyor, hem de ortalık aydınlanmadan iyi bir yere konumlanmak zorundayız. Evden ayrıldıktan yaklaşık beş dakika sonra ana birlikle telsiz bağlantısı sağladık, yoldaşlar yakındı, yerlerini biliyorduk. Ana birliğe katıldığımızda çoktan sabah olmuştu. Yoldaşların eylemden haberleri olduğu için, düşmanın alana operasyon çekme olasılığına karşı tedbir almışlardı. Yoldaşlar telsizlerden, iki polisin olay yerinde birinin de hastahane de öldüğünü, diğer ikisinin de ağır yaralı olduğunu dinlemişlerdi. Onlar bizim yaptığımız eylemi bize anlatıyorlardı. Çünkü biz hareket halinde olduğumuz için düşman telsizlerini iyice dinleyememiştik. Bir yoldaş, telsizden kurşunların hep kafa bölgesine isabet ettiğinin rapor edildiğini anlatıyor. Yoldaşlar sabah kahvaltısı için çay koymuşlardı. Bunca yorgunluktan sonra çay iyi olurdu, eyleme katılan yoldaşlardan biri bize, haydi çayı kamulaştırmak için bir plan kuralım ve kendi adımıza kamulaştıralım diye espiri yapıyor. Bu işin bir yanı, ama silahlar nerede diye eleştiriler ince ince gelmeye başladı. Siyasi komiser ilk eleştiriyi yapıyor. Belli bir saate kadar düşmanın operasyona çıkmadığını anladıktan sonra, yaralı yoldaşı daha önceden yaptığımız bir yeraltı "hastahanesine" gönderiyoruz. Bu gibi yerleri hemen hemen her mintikada yapmıştık. En az on kişinin kalabileceği şekilde hazırlanmış ve imkanlarımız dahilinde gerekli malzemeleri yerleştirmiştik. Şimdi yoldaşın gittiği yer daha dağlık ve güvenlikti, orada tedavi gören başka yoldaşlarda vardı ve bir birimde güvenliklerini alıyordu. Siyasi komiser, eylem değerlendirmesi toplantısının yapılması için hazır olmamızı söyledi. Ertesi sabah yanımıza gelen milis yoldaşlar merkezde yoğun gö-

zaltıların yaşandığını ve tam bir ter estirildiğini söylediler. Sadece eylemin yapıldığı günün sabahı yüz on kişi almışlardı gözaltına. Öğlen saatlerinde, siyasi komiser toplantı için yoldaşları topladı. Toplantıya sadece eyleme katılan yoldaşlar ve parti üyeleri yoldaşlar katıldı. Çünkü eylemde kimin ne yaptığının herkes tarafından bilinmesi gerekmiyordu.

Açılış konuşmasını her zaman olduğu gibi siyasi komiser yaptı. Arkasından bütün yoldaşlar sırasıyla konuşma başladılar. Çıkan sonuç; eylem planı bir yönelim sonucu gerçekleştirilmemiştir ve silahlanmaya yöneliktir. Ancak hedefine ulaşamamıştır. Bunun nedeni var: Birincisi; hedefin netleşmesi uzun sürmüştür. Yani bu konuda istihbarat yetersizliği söz konusudur. İkincisi; planlama, vurma, yerden taktik üretme noktasında komutanın yetersizliği söz konusudur. Sonuçta; silahlanma noktasında başarı sağlanamamasına karşın, bu eylemi bizzat düşmanın en güçlü olduğu noktalardan biri olan Hozat merkezine onca gücüne rağmen düşmanın kollarını kanıtlamak açısından niteli bir eylemdir. Kitlelere verdiği mesaj ve güven anlamında olumlu etki yaratmıştır, yani olumlu yönleri olmasına karşın, planlanan sonuç varamadığı için başarısızdır. Düşmanın kaybı ve diğer şeylerde gözörne alındığında zafer hanemize yalanan olumlu bir eylemdir.

Evet, bütün bu yaşananlarda göstermektedir ki ülkemize demokrasi devrim de dağlardan gelecektir. Komprador burjuvazi ve büyük toprak ağalarının saltanatlarını koruyup halkı tahakküm altında tutan, en zalim uygulamaları yapan binlerce köylü haritadan silen, binlerce Kürt köyünü katleden, üçbuçuk milyon insanı yerinden yurdundan sürüp açlık sefaletle mahkum eden, yaşamı zindana dönüştürülmüş çilekeş halkımızı cehennem zebaniliği yapan faşist Türk ordusunu tımalayıp, yıpratıp çok vuruşlarla morallerini çökerten parça parça tüketen ve giderek emperyalizm ve zulümden ibaret düzme mezara gömebilecek tek güç yalnızca ve yalnızca Marksizm-Leninizm-Maoizm rehberliğindeki Halk Savaşıdır.

"Haksız savaşları yok etmek için halk savaşına katılalım ve yükseltilim" arını haykırıp Halk Savaşının bugünkü biçimi olan Köylü Gerilla Savaşı katılalım. Çünkü açlığın, sefaletin zulümün düzenini ancak böyle yıkalabiliriz. Alin terinin ve eşitliğin dinlatacağı düzeni ancak böyle kurabiliriz. Unutmayalım ki; ZULME KARŞI İSYAN ETMEK VE SAVAŞIMIZ MEŞRUDUR. O halde her türlü zımme, her türlü insanlık dışı baskıya uygulamaya maruz kalan bizler hakkımızı kullanalım. Yaşasın Halk Savaşımız, Yaşasın Yeni Demokrasi Devrim mücadelemiz ●

Karadeniz'in iki kızıl gülüne

KAZIM EKİCİ

Uğruna ölünese kavganın sevdası doldu da taşıyor yüreğimde. Bizleri yolcu eden, yürekler dolu sevgisini etrafındaki insanlara saçan can dostum, belki de bir gidenin ardından ilk gözyaşlarını görmeyen burukluğu dahi bu coşkuya gölge düşürmüyordu.

Birazdan yolculuk başlayacak ve bizler Baba'nın "hedef bin Der-sim olmalı" şiarıyla yeşerttiği Tokat'ın dağlarına varacağız. **Cenk (Cömert Kaya)** her zamanki titizliği ile yolculuk kurallarını son kez tekrar ediyor. Hepimizi tek tek kontrol ediyor. Götüreceklerimiz malzemeler ve bizler hazır bir şekilde bekliyoruz. Geriye sayımın başlamasıyla, kalbinizin ritmik atışlarındaki tempo hızlanıyor. Nihayet araca biniyoruz. Geride bıraktıklarımızın gözlerinde "gidipte dönmek var, dönüpte görmemek var" anlamı her tarafa yansımakta. Hepimiz son bir söz daha söyleme çabasında. Fakat hepimiz aynı anda anlaşıyoruz: Son sözü kavgamız söyler.

Koşarak yetişmeye zorlandığımız zaman, yolculuk boyunca sabrımızı denemek için çalışmasını yavaşlattı. Zamanın sabrımızı denediği saatler bitmiş, ilk duraktan sonrada erişeceğimiz yere varmıştık. Gerilla Birliği'nin bizi alacağı noktada sivil kıyafetlerimiz, yerini askeri giysilere bıraktı. Cenk kütüğünü de kuşanarak, klesini omuzuna alıp bir tepe noktadan etrafı gözlemlemeye koyuldu. Yaklaşık yarım saat sonra aşağıya süzülerek birliğin beş dakika içinde yanımızda olacağını ilettiler.

Güneş akşamın ilk gölgelerini selamlarken, bizler de bizi almak için bekleyen Karadeniz Koordine Birliği'nin kollarına atıldık. Cenk uzun bir özlemin ardından Tuncay'ın (Kazım Ekici-Cebo) boynuna sıkıca sarılmıştı. Tuncay da babacan bir tavırla Cenk'i kucaklamış, sarı saçlarını okşayıp "gözlerinizi yollarda bırakın" diyerek özlemini sitemli sözlerle yüklemişti.

Tuncay yoldaştan sonra gözlerim arka sıradaki yerinden ayrılarak bana doğru yaklaşan, teni ve saçlarının karalığına ya-

ran iki ışıltılı gözle tanıştı. Gözlerinin parlaklığı oldukça dikkat çekiciydi. Sonra ince bedenindeki sağlam duruşu insana güven veriyordu. Gözleri yakamoz ışıltılı kadın gerilla, Komutan Zela'dı.

Zela (Dilek Varol) ile tanıştıktan sonra, yüzündeki sevimli ifadeyi gülüşüyle zenginleştiren bir yoldaş daha yaklaştı. Alishanlık yaptığı parmak ucunda yürüyüşü, O'na balerin görünümünü veriyordu. Genç yaşı ele veren yüzü ile sesi çocuk yaşının ve kavganın bütün canlılığı coşkusu sergiliyordu. O, Karadeniz Gerilla Birliği'nin 17 yaşındaki en genç gerillası olarak bilinen **Devrim (Cansu Fatma Turgut)** idi.

DİLEK VAROL

Sevginin coşkun bir su gibi aktığı bu ilk karşılaşmanın ve tanışmaların ardından yola koyulduk. Yolculuğun ilk etabı oldukça zorluydu. Bir dağın zirvesine doğru yol alıyorduk. İç içe geçmiş yeşillikler doruklara giden adımlarımızı zorluyordu. Bizimle birlikte gelen üçüncü bir yoldaşta çok fazla zorlandığından iki de bir Devrim'e sorular yöneltiliyordu. Devrim'in "yolculuk esnasında konuşmazsak iyi olur. Çevreyi gözetleyip sesleri dinlemek zorundayız" uyarıları da pek fayda etmiyordu. Nefes alış-verişlerimizin çok hızlandığı bir yerde, bu yeni yoldaş, yine Devrim'e bir soru yöneltti: "Yoldaş buranın rakımı kaç?"

Devrim, okul sıralarından yeni ayıldığını ele veren yanıtlarla:

"15 puanlık uzmanlık sorularıyla kafanı yormasan, ilk önce yürüme şeklimize dikkat ederek yürüsen daha iyi olur" diyerek, tatlı sert bir çıkış yaptı.

Nihayet konaklama yerine varıp, bizi burada bekleyen yoldaşlarlada kucaklaştık. Çaylarımızı yudumlarken Karadeniz hakkında detaylı bilgi edinebilmek için sorular yöneltiliyorduk. Devrim'de yolculuk

boyunca "uzmanlık" sorularına cevap vermek zorunda kaldığı yoldaş dikkat edilmesi gereken konular hakkında bilgi veriyordu.

İlk günümüzü böyle geçirdikten sonra beyaz ordunun buradaki hareket tarzı, karakolların durumu, yöre halkı hakkında genel bilgiler aktarıldı. Bizimle birlikte yeni gelen yoldaşa ise silahlar tanıtılarak, askeri eğitim verildi. Daha sonraki günlerimiz depolama işleri, siyasi eğitim faaliyetleri, ajitasyon ve propaganda yaparak geçti.

'93 yılı sonbaharında Proletarya Partisi'nde güvensizliklerin, hizip faaliyetlerinin kısacası iç huzursuzlukların daha da boyutlandığı bir dönem oldu. Olaylar ideolojik ve siyasi boyutlardan çıkarak, (elbetteki bu davranışlarda ideolojiktir) kariyerist düşünce yapısının karşısındaki ideolojik hasmının en ufak bir açığını yakalayarak bireyler yıpratılmaya çalışılıyordu. Böylesi huzursuzlukların yaşandığı ortamda da küssüp kendi kabuğuna çe-

FATMA TURGUT

kilme, görevlerden istifa etme gibi parti içi mücadeleyi hemen terketme basitliğini gösterenlerde vardı. Tabii, özünde ciddi bir zaaf ve mücadeleye bakış açısını daha berak bir şekilde ifade eden bu pratiklerinin yanlışlığını kabul etmiyorlardı.

'93' sonbaharında Karadeniz Gerilla Birliği içinde de bu sorunlar Ordu mntikasında faaliyet yürüten gerilla birliğinin gelmesiyle boyutlandı. Özellikle Dilek yoldaş, oldukça zorlu bir sınav verdi. Dilek yoldaşın o dönemde konumu Mntika Komutanlığı idi. Fakat gelen eleştiriler, daha doğrusu saldırılar Dilek'in sorumluluklarını yerine getirip getirmemesiyle veya ideolojik zaafıyla alakalı değildi. Tam tersine, Dilek yoldaşın geçmişte olumsuzladığı ve eleştirdiği bireyler, üzerlerinden atamadıkları k. burjuva yanlarıyla oç almaya çalışıyorlardı. Dilek yoldaşın küçük bir açığını yakalamak ve buldukları bu açıktan geçmişin hencini almak istiyorlar-

dı. Olayları politik bakış açısından uzaklaştırıp, feodal bir tarzda ele alıp, karşılarındaki insanı öylece yargılıyorlardı. Fakat Dilek yoldaş tek bir gün olsun bu k. burjuva politikalara taviz vermedi. Eleştiri adı altında gelen saldırılan komünist bir bakış açısıyla yanıtlıyor, bilimsel bir duruş sergileyerek en ufak bir misilleme, kışkırtılma gibi gerici tavırlara düşmüyordu eleştiride ve eleştirilmekte. O, pratiğiyle bize, parti içi mücadelede sebatkar ve kararlı tutumun, doğru sonuçlara varacağını gösterdi.

Dilek yoldaşın kendinden emin kararlı tutumunu, Cansu Fatma'da da kendini gösteriyordu. Fakat Cansu'da bu tutum, herçin dalgaların kavalanı döven coşkunluğuyla birleşiyordu. Oldukça araştırmacı ve iyi bir gözlemciydi. Yine aynı dönem de hizip faaliyeti için kulıslar yapanları sert bir şekilde eleştirerek: "Sizlerin bugünkü görevi parti birliğini pekiştirip, güçlendirmektir. Yoksa bugünlerde çok sıkça ağızlarında dolaşan '87 aylık dönemlerini, kafalarını o günlerde bırakanların ağızlarıyla gelişi güzel her yerde konuşmak değil. Varsa bir problem, Maoist bir partide iki çizgi mücadelesi denen bir yöntem var ve bu problemleri organlarımızda veya parti içi tartışmalarınızda yaparsınız. Kitlenin kafasını bulandırmak için aleni yerlerde konuşarak değil" diyordu. Savaşın en kızgın patikalarında yeni adımlamaya başlayan Devrim yoldaş, yaşını MLM biliminin ışığını kavrayış boyutuna sıçratarak büyütüyordu. Çoğu "yetkin" olan yoldaşlara iki çizgi mücadelesini, merkezîyetçilik ve demokrasinin bir Proletarya Partisi içinde nasıl yaşama geçmesi gerektiğini öğretiyordu.

Devrim yoldaş, zeki, atik ve bilgiye ulaşmanın canlılığını bize taşıyordu. Öğrendiği herşeyin pratiğe nasıl aktarılması gerektiğine oldukça kafa yoruyordu. Çünkü O, partideki en büyük eksikliği teorinin pratiğe yansıtılmaması olarak vurguluyor-

CÖMERT KAYA-İHSAN ŞİMŞEK

du. Öğrenilen şeylerin, detaya indirgenmeden dogmatik bir şekilde ele alınışına sitem ediyordu. Bu nedenle de tartışmalarda iyi bir dinleyici, kararların ve programın hayata geçirilip geçirilmediğini gözlemlemede iyi bir denetleyiciydi. Parti içinde yanlış, dogmatik düşüncelere karşı oldukça uyanıktı.

Siyasi eğitim çalışmalarının birinde eğitimci (O şimdi mücadelenin içinde değil) Rusya'da kapitalizmin gelişmesi üzerine ders verirken, şöyle bir yorum yapıyor: "Lenin ortaya koyduğu Rusya'nın sosyo-ekonomik tahlilinden sonra, nasıl yani-sömürge, yarı-sömürge tespiti yapmamış şaşırıyorum" diyor. Gerilla Birliğinin bir kesimi sessiz kalırken, Devrim hemen devreye girerek: "yoldaş şu yaptığın yorumu daha açarak yapsana. Kısacası senin söylemin şuna denk düşer: Türkiye kapitalisttir. Böyle demekle de sen burada suç işlemiş oluyorsun" yanıtını veriyordu.

Evet Devrim yoldaş, eğitim çalışmasında bize göstermiş olduğu siyasal bilinçteki yok-sunluk, bizi yanlış düşüncelere ya sessiz kalmaya ya da allos tutmaya götürür. Oysa siyasallaşma bizi Devrim yoldaşın tavrına, yani yanlış düşünce ve tavırlara karşı uyanıklığa, mücadele etmeye götürür.

Zelal ve Devrim yoldaşlar, gerçek partili olmanın ne demek olduğunu pratikleriyle

bize öğrettiler. Partili olmanın sadece bir apoletten ibaret olmadığını ve bu apoleti "herşeyi bilen", "buyurucu" konumun bir nişanı olarak değil; partili olma, bir komünist olmanın buyruklarını yerine getirmek için kendini onun hizmetine sokma olarak vurgulayıp, öylece yaşadılar.

Şehit düşmeden önce girdikleri bir çatışmada, gerçek bir komünist savaşçıda olması gereken nitelikleri bir kez daha gösteriyorlardı bize.

Haziran ayı ortalarıydı. Tokat'ın nemli ormanlarının güneşle koyun koyuna yattığı ender günlerden biriydi. Mayıs ayından beri bölgede beyaz ordu güçlerinin yoğun operasyonları devam ediyordu. 4000 kişilik komando timi yaylaları ve köyleri basıyor, arazi taraması yaparak TIK-KO'nun gerilla birliklerini arıyordu.

Karadeniz Gerilla Birliği, çeşitli birimlere ayrılmış faaliyetlerini sürdürüyordu. Bu birimlerden bir tanesinin komutanı Zelal, komutan yardımcısı ise Şahin (Osman Yazıcı) idi. Yonucu bir yolculuk yapan gerilla birimi sabahın ilk saatlerinde konaklama yerine gelmişti. Şahin yanına bir yoldaş alarak çevrede geniş denetleme yapmak için harekete geçti. Zelal, Devrim ve bir kaç yoldaş daha konaklama yerinde kaldılar. Bulundukları konaklama yerinin ikiyüz, üçyüz metre üstünden bir

orman yolu geçiyordu. Şahin ve yanında ki yoldaş yola varmalarına bir iki metre kalmışken yolun üst tarafındaki düşmanı fark ettiler. Beyaz ordunun timlerinde aynı anda Şahin'i görmüştü. Şahin bir kayayı mevzi yaparak ilk ateşi başlattı. Fakat beyaz ordunun namlusundan çıkan bir kurşun gelip Şahin'in silahının şarjörüne isabet edince, silahla birlikte Şahin'i aşağı yuvarladı, aşağı yuvarlanırken bir kayaya çarpması sonucu alını yaralandı. Sonra hızlı bir şekilde toparlanarak yanındaki yoldaş ile birlikte birimin yanına geldiler. Zelal, Şahin'in alındaki kanı görünce ilk müdahale için ilk yardım çantasına atıldı. Şahin, Zelal'in hemşirelik günlerine atıfta bulunarak "bir şey yok hemşire hanım, sadece kayanın yol açtığı bir sıyrık" dedi. Şahin, düşmanın hareket halinde olduğunu, büyük bir olasılıkla arazi taraması yaptıklarını söyledi. Çünkü hareket tarzlarından her hangi bir pusuya hazırlık yapıyor gibi bir durumları olmadığını belirtti. Komutan Zelal, bu bilgilerle birlikte birimin kademeli bir şekilde bulundukları mevkinin aşağısında bulunan dere yatağından geçerek, karşılarındaki ormana doğru ilerlemeleri komutunu verdi. Bulundukları yerin karşısındaki ormana geçip belirli bir mesafeyi de katettikten sonra yüksekçe bir noktadan çevreyi

denetlemeye başladılar. Beyaz ordu güçleri hemen hemen bütün yaylaları tutmuş, belirli noktalara askerlerini ve timlerini yerleştirmişti. Geniş bir çemberin içinde olduklarını öğrenince komutan Zelal birliği toplayarak, "düşmanın çemberi içindeyiz. Artık bu saatten sonra yapacağımız tek bir şey var, O'da partimize ve şehitlerimize yaraşır bir şekilde en son mermilerimize kadar çatışıp silahlarımızı parçaladıktan sonra şehit düşmektir. Herkes hareket halindeyken sürekli yanındakini kontrol etsin, ayrı düşmemeye azami dikkat edilsin" dedi.

Abluka altındaydılar ve komutan Zelal'in dedikleri dışında yapacak bir şey yoktu. Bu zorlu operasyonda Zelal, usta bir komutan olduğunu kanıtlayarak birliği başanlı bir şekilde ablukanın dışına çıkardı.

6 Eylül sabahında düşmanın ikinci ablukasının içinden ebodi sözlerini haykaran, elleri bombalarının pimlerinde dogaya yaşam olmaları için son mevzilerine uğurladık; Tuncay, Zelal ve Devrim yoldaş. Devraldık silahlarımızı ve çekmeye fırsat bulamadığımız bombalarımızı. Devraldık nöbetimizi, kavga bayrağımızı. Ve and olsun ki, zafer naraları yeri göğü inlelene kadar kavga diyeceğiz. Bıraktığımız yerden devralıp sonuna sonuna kadar kavga diyeceğiz ●

Yılmaz Güney bir devrimciydi. O Marksizm-Leninizm ideolojisini benimsemiş bir devrimci sanatçıydı. O halkın acılarını, öfkelerini, gördüğü baskı ve sömürüyü halkın kaderiymiş gibi arabesque bir tarzda ele almadı. O, sanatıyla halka bu acıları reva görenlerin, kendi saltanatlarını bu şekilde sağlamlaştırmaya çalışanların gerçek yüzünü gösterdi. Zulme isyanın meşruluğunu hiç durmazcasına haykırdı.

Devrimci sanatçı kişiliğini saklamadı. Cezaevi günlerinde eşine yazdığı bir mektubunda: "Onlar benim bedenimi esir edebilirler, düşüncelerim özgürlük için savaşıyor" sözleriyle, kendini özlü bir şekilde anlatıyordu.

Sanatı halkı devrime yakınlaştırmamanın bir aracı olarak kullandı. Kendisi bunu daha berrak bir şekilde şöyle ifade ediyor: "Benim çıkış noktam sınıf mücadelesi, işçi sınıfının iktidarı ele geçirme mücadelesi ve bu mücadelenin çeşitli yolları var; siyasal mücadelemiz var, ekonomik mücadelemiz var, aynı zamanda kültürel ve ideolojik mücadelemiz var. Bir yandan sanatsal, özellikle sinemayla ilgili faaliyeti, sadece üçüncü yolun bir parçası gibi, sadece kültürel, ideolojik mücadelenin bir parçası gibi görüyorlar. Oysa O, aynı zamanda siyasal bir mücadele, çünkü sinema yoluyla insanların duyguları, güdülere ve bilinçleri üzerinde çalışıyorsunuz. Bu duyguları devrime yönlendirmek mümkün, fakat kendi içerisinde sanatsal hareket, sanat çalışmalarının siyasal mücadelenin tüm işlevlerine sahip olduğunu iddia edemez; etkisini tamamlamak için ek siyasal çalışma şarttır. Sanatta, siyasal mücadelenin tüm işlevlerini, tüm görevlerini aramak doğru değildir. Sanat faaliyeti sadece siyasal hareketin işlevlerini kolaylaştırır. Fakat siyasal mücadelenin bütün rolünü sanata yüklemek doğru değildir. Oturaklı siyasal faaliyetin yazılar, açıkla-

Yılmaz Güney'in anısına

malar, yorumlarla tamamlanması gerekir.

Sanat tek başına devrim yapmaz, fakat doğru bir çizgiye, dünya hakkında doğru bir siyasal görüşe sahip olan bir sanatçı, eserleri yoluyla halkla, kitlelerle çok güçlü ve geniş bağlar kurabilir. Ve bu bağlarda çok siyasal olabilir. Bu anlamda sanat siyasal propaganda ve siyasal ajitasyon için yararlı olabilir. Ancak ajitasyon ve propagandayı basit ve kuru anlamıyla ele almayı reddediyorum, o zaman sanat olmaktan çıkıyor. Yine bu anlamda gerçekten devrimci sanata sahip olduğunuzda, sadece kitleleri değil diğer sanatçıları da etkileyebilirsiniz. Siyasal bilinç için ortamı hazırlamış olursunuz. Bir anlamda sanat bir silahtır, tüfektir."

Yılmaz Güney sanatı böyle tanımladı ve bu silahı kullanmayı da iyi bildi. Sanatıyla kitlelerle, hemde geniş bir kitleyle kucaklaşıp halka siyasal bilinci götürdü.

O, 1982'de Yol filmiyle Cannes Film Festivalinde Altın Palmiye ödülünü alırken konuşmasını şu sözleriyle bitiriyordu: **"BİR KÖLE GİBİ YAŞAMAKTANSA BİR ÖZGÜRLÜK SAVAŞÇISI OLARAK ÖLMİYİ TERCİH EDERİM".**

O, bir özgürlük sanatçısı ve savaşçısıydı. Bugün Yılmaz Güney'i siyasal görüşlerini bilmeden anmaya kalkışmak, O'nun verdiği savaşımın içini boşaltmak ve O'nu anlamamak olur.

Yılmaz Güney Türkiye ve dünyadaki sınıf

mücadelesi gerçeğini kavramış, devrimin düşmanlarına ve her türden gericiliğe karşı da net tavırlar takınmıştır.

"Gerek Türkiye'de gerekse bütün dünyada, sosyal-siyasal-ekonomik gelişmelerin her gün yoğunlaştığı, derinleştiği gözleniyor. Devrim dalgasının, yine dev boyutlarla kitleleri etkileyeceği, sarsacağı günler uzak değildir. Faşizmin baskılarına, onun ekono-

mik zorluklarına işçi sınıfı ve emekçi halkımız uzun bir süre boyun eğmeyecektir. Devrim ve demokrasi kavgamız bizden sabırlı, inatçı ve cesur bir çalışma bekliyor. Sınıf düşmanlarımız olan zalimlerle hesaplaşmak için geceyi gündüze katarak her alanda kendimizi savaşa hazırlamalıyız. Kendimizi siyasal ve pratik konularda yetiştirmeli, geliştirmeliyiz. Örgütsel zaatlarımız, teorik-felsefi yetmezliklerimiz mutlaka aşılmalıdır. Uzun bir zamanda da olsa, işçi sınıfı ve emekçi halka önderlik edebilecek merkezi bir yapının, bir devrimci partinin çatısı altında olmanın sabırlı çalışmalarını yapmalıyız. Yılgınlığa, teslimiyete, umutsuzluğa hayat hakkı tanımamalıyız. Birakalım gerici faşist çevreler, basın, kaçkınlık diyerek, bizlere küfrederek içlerini döksünler. Elbet birgün konuşma sırası bize gelecektir. Biliyoruz ki, kansızlar, soysuzlar edebiyatı da daha önceki, anarşist, terörist, bölücü yaygaraları gibi ıllas edecektir. Onlara göre, işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin kurtuluşu için, demokrasi ve insan

hakları için zulme ve baskıya karşı savaşlar kansızdır. Onlara göre, kürt ulusal ve demokratik haklarını savunmak, onun birliğini, bağımsız devletini savunmak bölücülüktür ve soysuzluktur.

Kansız ve soysuz olmak istemeyenler ise faşizmin çözümlerini yalamalı, baskılara boyun eğmeli, insan haklarının çiğnenmesine göz yummalı, Kürt ulusu üzerindeki baskıları alkışlamalıdır. Bize göre asıl kansız ve soysuz olanlar bunlardır...

Bize göre asıl kansız ve soysuz olanlar, devrim kavgasını şu ya da bu bahaneyle bırakıp kaçanlardır.

Biz açıkça haykırıyoruz: Faşizmi ve emperyalizmi yeneceğiz.

Emperyalizme ve faşizme karşı çıkan, ondan yarar uman bu tür güçleri ezeceğiz...

Kürt ulusunun, bağımsız siyasal devletini kurma hakkıda içinde olmak üzere, ulusal ve demokratik bütün haklarını savunacağız ve bu uğurda savaşacağız...

Resmi ideoloji ile yazılan Türkiye tarihini yeniden yazacağız ve Ermeni, Kürt ve diğer halklar üzerindeki baskı ve kıyımları tarihi gerçekliği içinde açıklığa kavuşturacağız...

Zafer şarkılarımızı, destanlarımızı zorunlu olarak kan ve ateş deryası içinde yazacağız. Herkes bilsin ki, zafer ergeç bizim, işçi sınıfının, halkların ve mazlum ulusların olacaktır.

Onlara sesleniyoruz:

Baylar, korkunuzu, telaşınızı anlıyoruz. Bugün otlandığınız toprakları, fabrikaları, madenleri korumak için her türlü vahşete hazırsınız. Ama bilmelisiniz ki, korkunun ecele faydası yoktur ve hiç bir vahşet bizi haklı davamızdan caydıramayacaktır. Sizi, kendi yarattığınız sosyal-siyasal gelişmeler içinde, döktüğünüz ve dökeceğiniz kanlar içinde boğacağız." ●

Tarihin Çarkını Döndürenler

KANLA YAZILAN TARİH SİLİNMEZ

● İLK EYLEM

Mustafa Mordeniz'in cezalandırılması ve devrimci dayanışma geleneği

İnsanlığın varoluşunda, emeğin ilk örgütlenmeye başladığı dönemlerde toplumsal işbölümünü yaratan dayanışma olgusu, insanlığın sınıflı toplumlara geçmesiyle birlikte ezilenlerin ezenlere karşı verdiği sınıf mücadelesinde önemli bir sosyal kurum olarak rol oynar ve günümüze kadar gelir. Ezilenlerin, sömürütçülerin baskısına karşı direnmeyi ve mücadeleyi temsil eder.

Sınıflı toplumlarda, toplumsal işbölümü, sömürüyü gizlemek için bir demagoji malzemesi olarak kullanılmasına karşın; ezilenlerce ilk çağlardan bugüne taşınan birçok davranışla bir halk geleneği olarak yaşatılmış ve korunmuştur. Dayanışma, bugün çeşitli halklarda tarihsel ve sosyo-ekonomik farklılıklar içerisinde taşısa da birçok aynı davranış içererek yaşamda önemli bir rol oynar. Halk; sevinçleri, üzüntüleri, iyi geçen bir hasadı ve afetleri paylaşır sevincini çoğaltırken, üzüntüsünü birbirine bölerek azaltmaya çalışmıştır. Düğünde, ölümde, doğumda, yıkımda halk biraraya gelerek acılarını, sevinçlerini birlikte dile getirmiştir.

Egemenler, bu toplumsal kurumu da; sömürü çarklarını gizlemek için günümüzde "ulusal" dayanışmayı formüle ederek uzlaşmaz sınıf karşıtlıklarını yok göstermeye, ertelemeye çalışarak kendi ömrünü uzatmak amacıyla kullanmaktadır. Halkçı söylemlerle dayanışmayı bile; kendisine karşı, sınıf çıkarlarına ve iktidara karşı yönelmeyeceği şekilde, sömürü, çıkar aracı yapabilmektedir.

İktidarı hedefleyen bir komünist parti sınıfı örgütlemek, halkı birleştirmek zorundadır. Halkla birleşerek, halkın devrimci birleşik cephesini oluşturarak devrimci halk iktidarının bileşenlerini, Kızıl Siyasal İktidarı kurmak zorundadır. Bunun için öncelikle halk ordusunun inşasıyla beraber cepheyi de adım adım inşa etmelidir. Dayanışmanın sınıfsal içeriği ve tarihsel anlamı ancak bu şekilde devrimci olacaktır.

Bu görevlerin yerine getirilmesinde önemli olan noktalardan bir tanesi de kitle çizgisidir. Dostun, düşmanın iyi tanınmasıdır. Düşmana karşı acımasız ve amansız, dostu karşı ise fedakar, paylaşımcı ama hatalarına karşı eleştireci bir tarz hakim kılınmalıdır.

Partimiz TKP(ML), kurulduğu günden bu yana buna oldukça dikkat göstermiştir. Dünyaya benmerkezi, dargrupçu bakmamış; sınıfın, halkın ve diğer devrimci örgütlerin yarattığı değerleri sahiplenmiş, bunları eleştiri süzge-

Kadir Manga

cinden geçirerek kendi hazinesine katmayı görev bilmiştir. '71 silahlı çıkışı partimizle hemen hemen aynı süreçte gerçekleştiren, THKP-C ve THKO'nun bırakmış olduğu devrimci gelenekleri yaşatmayı da kendisine görev bilmiştir. Uzunca bir süreçte egemen olan reformizmin, pasifizmin kırılmasında küçümsenmeyecek payı olan bu yapıların yarattıklarını, onların adlarıyla anarak savaş içerisinde yaşatmaya çalışmıştır.

O dönemin bir önemli özelliği de, tarihsel anlamını genel hatlarıyla açmaya çalıştığımız dayanışmanın, devrimci dayanışma ve dostluk temelinde nasıl şekillendiğidir. Deniz'lerin idamına Mahir'ler yine THKO militanlarıyla birlikte Kızıldere'yle cevap verdiler. Sinan'la-

Sinan Cemgil

rın ihbarcısını cezalandırarak partimiz TKP(ML), devrimci dostluğun bir ilke olduğunu ve savaş pratiğinde devam ettirilmesini sınıfta ve halka eylemleriyle göstermiştir.

Tarihimizin ilk proleter adalet eylemi olan Mustafa MORDENİZ'in cezalandırılması bu anlamıyla çok önemli bir misyona sahiptir. Hem muhbirlik gibi bir alçaklığın, düşmüslüğün ve halkın büyük öfkesini ve nefretini kazandıran bir hainin cezalandırılması olarak, hem de halkın devrimci intikamının devrimci dayanışma temelinde zorunlu bir görev olarak yerine getirilmesi anlamında.

Sınıf düşmanlarımız, bireyciliği, rekabeti ve boşverdinciliği ideolojik saldırılarla, psikolojik araçlarla kitlelere empoze ederken, Mus-

tafa MORDENİZ'e, hem de 12 Mart cuntası koşullarında, baskı ve zorun en yoğun yaşandığı yıllarda sıkılan kurşunun önemi büyüktür. Bu haine sıkılan kurşun, sonraki yıllarda devrimci örgütlerde hastalık derecesinde görülen, grupçuluğa, rekabetçiliğe de ideolojik olarak yönelmedir aynı zamanda. Hem de binlerce sayfa yazıdan, yüzlerce kitapta daha öğretici bir şekilde.

Bu topraklarda faşist diktatörlüğe karşı, emperyalizme, komprador-kapitalizme ve feodalizme karşı mücadele eden, bu uğurda can veren, kan döken, ter akıtan her kişi ve kurum bizim dostumuzdur. Dostlarımızı karşı kalkan el bize de kalkmış sayılır, dostumuzun bir olanaksızlığı bizim de olanaksızlığımız sayılmalıdır. Onların olanaklarından faydalanmak bizim acizliğimizin değil aksine devrim için mücadele tutkusunun bir göstergesidir.

Kendi gücüne güvenen ve gücünü devrim için her türlü fedakarlıkla kullanan kişi, dostlarına da güven verir, onlara güven duyar. Kafasında tilki dolandırmaz, ince hesaplara girmez, dostlarının yanlışları karşısında doğruları vardır ve bunları, onu ezmek için değil, dostunun nezdinde yapılan yanlış ezme ve doğruya yönelmek için dile getirir.

Dağlarda gerilla birliklerinde devrimci parti ve örgütlerin gerillalarıyla bu dostluğu, dayanışmayı defalarca tüm güzelliğiyle yaşadık. Kanımız, terimiz ve canımız karşılıklıdır. Yaralılarımızı birlikte taşıdık, memleketimizi birlikte saydık ve düşmandan ele geçirdiklerimizi kardeşçe paylaştık. Sadece gerillada değil, fabrikalarda, üniversitelerde, sokaklarda, zindanlarda, bulduğumuz her alanda bu duyguyu dostlarımızla yaşamaya çalıştık.

Tarihsel '96 Ölüm Orucu bunun en güzel örneğidir. Kazanmak için devrimci eylemin, doğru politikanın halkla birleşmesi, halkı birleştirmesi için yaptık bunları. Yoksa dostluğun, dayanışmanın romantik duygusallığı yaşamak için değil. Devrimci coşkuyu paylaşmak, çoğaltmak için yaşadık.

Cepheyi geniş, hedefi dar tutarak uzun süreli halk savaşı ilerleyecek ve Türk, Kürt ve çeşitli milliyetlerden proletaryanın ve halkın iktidarını bu topraklarda muhafaza edilecektir. İlk eylemin, ilk kurşunun anlamı budur. Bu perspektifle halkla birleşecek, halkı birleştireceğiz ve devrime en ufak katkıyı bile değer bilecek ve değerlendireceğiz ●

Kadir Manga

A. Özudoğru

I. İbrahim Kaypakkaya Eğitim Kampı'ndan izlenimler

Halkın Günlüğü/Köln: Geçtiğimiz günlerde TKP(ML) YDYK önderliğinde düzenlenen I. İbrahim Kaypakkaya Eğitim Kampı başarı ile sonuçlandı. MLM'nin üç bileşeni felsefe, ekonomi-politik, bilimsel sosyalizmin temel ilkelerinin yanısıra örgütlenme, yabancılaşma, devrimci kişilik, zatere kilitlenme ve enginleri fethetme ruhunun önemi, içinden geçtiğimiz süreç vb. konular kampa katılan öğrencilere ders olarak verildi, tartışıldı. Yeni insanın yaratılmasına, gerçek partizan ruhla donanımına hizmet eden Eğitim Kampı çok yoğun bir tempo ile sürdürüldü. Eğitim Kampı süresince anlatılanların pratik bir yansıması olsa gerek, tamamen kolektif bir yaşam hakimiydi. Adeta küçük bir halk komünü (sovyetler) yaratıldı. Emir komuta zinciri yoktu, onun yerine doğal işbölümü geçmişti. Kamp süresince ortaya çıkan bazı eksiklikler geçmiş hastalıklarımızda olduğu gibi yakınmanın, sızlanmanın vesilesi olmuyordu, tam tersine herkes büyük bir yaratıcılıkla çözümünde rol oynama yarışında idi. Kamp süresince işlenen konuların daha kamp sırasında doğruluğu ispatlanıyor ve insanları değiştirici rol oynuyordu. Temel yaklaşım "bilmek yapmaktır", biliyoruz, böyleyse her alanda değişim için gerekenleri yapmalıyız, çözüm gücü olmalıyız-olacağız idi. Kolektif yaşam ve devrimci tarzın bu denli oturmuş olması öğrencilerin şevkini bir hayli artırdı. Öğrenciler kendi aralarındaki esprilerde "Diyelektik bize gelince çarketti, baksana anaerki topluma döndük" diyerek gülyorlardı. Kamptaki genel yaşam şöyleydi:

07:00 Kalk ve spor
08:30 Kahvaltı
09:00 Ders
12:00 Ders bitimi
18:00'a kadar yemek, serbest ve grup çalışmaları, ödevler, spor
18:00'den 23:30'a kadar ders
24:00 Yatma saati

Kampa katılanların çoğu yeni tanışmış ve hemen kaynaşmışlardı. Aralarında derin sohbetlere dalıyor ve mücadele alanlarına ilişkin kendi yeteneklerini anlatıyorlardı. Bir çok iyi bir gerilla olabileceğini anlatırken, diğeri öğrenci gençlik içinde çalışacağını anlatıyor, kendilerince planlar kuruyorlardı. Güzel duygular, akşam yakılan ateşin etrafında çevrenin doğal güzelliğiyle bütünleşiyordu. Ateş etrafında yapılan öğretmen ve öğrenciler arası samimi sohbetler kampı daha verimli ve sıcak kılıyordu. Derste ki ciddi ortam yerini sıcak arkadaş ilişkilerine bırakıyordu. Kusursuz Eğitim Kampı'nın bir de örgütsel boyutu vardı. Bunu ayrıntılı öğrenmek için TKP(ML) adına yetkili arkadaşın yanına yaklaşıyoruz. Ve amaçlarını soruyoruz. "Ülkemizde sınıf mücadelesi günbegün yoğunlaşıyor, beraberinde Partimiz TKP(ML)'nin mücadelesi gelişiyor büyüyor. Partimiz bir çok anlamda öncülük misyonunun gerektirdiği sorumlulukları taşımaktadır. Gelişen mücadeleye önderlik sadece doğru çizgi ile kendiliğinden olmaz. Bu çizgiyi hayata uygulayacak kadrolar gereklidir. Bu anlamıyla kadroya daha doğrusu en üst seviyede çözüm gücü olabilecek kadroya ihtiyaç artmaktadır.

Bu alanımız içinde geçerlidir. Eğitim Kampı'nın amacı hem alanımız, hem de ülke açısından böyle bir ihtiyaca cevap olmak ve yeni insanı yaratmaktır" cevabını veriyor. Kampa kimlerin katılabileceğini ve Eğitim Kampı'nın devam edip etmeyeceğini soruyoruz. "Kampa önciyse gönül vermiş, devrimin sorumluluklarını fedakarlık ruhuyla yerine getirebilecek insanlar alınıyor. Bunların içinde ülkeye gidecek ve alanımızdaki görevleri yerine getirecek insanlar bulunmakta. Biz bu Eğitim Kampı'nın çok faydalı olacağı düşüncesindeyiz. Çünkü, politik çalışma bütün çalışmaların candamandır. Bu Eğitim Kampı'nı sürekli okula çevirme şeklinde düşüncelerimizde mevcuttur. Ancak şimdi bu E.K'yı özellikle bu dönem belli aralıklarla devam ettireceğiz, çeşitli periyodik zaman dilimlerine yayacağız" yanıtını alıyoruz. Yetkili arkadaşlarla görüşükten sonra E.K'ya katılan öğrencilerle söyleşiye başlıyoruz.

◆ Eğitim Kampı hakkındaki düşüncelerinizi alabilir miyiz?

ERKAN: İlk olarak böyle bir E.K'yı organize eden yoldaşlara teşekkür etmek istiyorum. Böyle bir organizasyon ve bu içerikte yönelimin olması beni çok sevindirdi. Buraya gelmeden önce diyebilirim ki dünyaya bakış açım dar ve soyuttu. Fakat buradaki eğitim çalışmalarını dünyaya bakış açımın ve ufkumun daha genişlemesine vesile oldu. Bu da buradaki sıcak ilişkilerin ve devrimci eğitimin etkisiyle gelişti. Bu süreçte sıcak ilişkiler içinde dostluklar ve yoldaşlıklar edindim. Bu E.K'nın süreklileşmesi ihtiyaçtır. Bunu çok önemli buluyorum.

◆ TKP(ML) ile nasıl tanıştınız?

ERKAN: Daha önce kamuoyunda duyumuştum. Okulda arkadaşlarımı sayesinde tanıdım. O süreden bu yana TKP(ML)'nin sempatisanımı.

◆ Eğitim sistemi hakkındaki düşüncelerinizi nelerdir?

ERKAN: Burada esas olarak uygulanan bilimsel pratik, temel eğitim şeklindedir. Felsefe, ekonomi-politik ve bilimsel sosyalizm alanında sortut temel bilgiler verilmektedir. Bu açıdan eğitim alanı ve biçimi isabetlidir. Dünyanın değiştirilmesi için gerekli bilgilerdir. Öğrenim açısından bir avantaj yakaladığımı düşünüyorum. Mesele Mao'yu kapsamlı olarak burada kavradım. O'nun düşüncelerinin dünyayı değiştirme ve sorunları çözmede ne kadar etkili olduğunu gördüm. Aynı zamanda Kaypakkaya'nın MLM'nin evrensel bilimini nasıl muazzam biçimde ülkemize uyarladığını inceleme ve görme fırsatını yakaladım.

◆ Eğitim sürecindeki duygulanımlarınızı öğrenebilir miyiz?

ŞAHAN: Buradaki ilişkilerden çok etkilendim. Yoldaşlık ilişkisinin siyasetle harmanlanmış en üst boyutunu yaşıyoruz. Bu kamp sürecinin sona ermesi içinde burukluk yaratıyor. Kampın aslında daha uzun sürmesi gerekirdi. Fakat inanıyorum ki burada öğrendiklerimizi her alanda uy-

gularsak aynı ortamı yakalayabiliriz.

◆ Geri dönüşte ne yapacaksınız?

ŞAHAN: Mücadeleye daha aktif katılacağım. Ayrıca kendime ilişkin düşüncelerimi partiye aktardım. Parti'nin vereceği göreve göre konumlanacağım.

◆ TKP(ML) ile nasıl tanıştınız?

Ali: '95 yılında yurtdışında tanıştım. Daha önce yaşadığım alanlarda hiç duymamıştım, bu yüzden tanımıyordum TKP(ML)'yi. 1995 yılında TKP(ML)'li arkadaşlarla tanıştım. Yoldaşlık ilişkileri, sevgileri beni müthiş derecede etkiledi. Daha önce yaşamadığım türden ilişkilerdi. Bu süreçten sonra partiye daha çok yakınlaştım.

◆ Burada beklentilerinizi bulabildin mi?

Ali: İlk geldiğimde böyle bir ortam beklemiyordum. Buraya geldim ve ilişkilerin demek köşelerindeki gibi olmadığını gördüm. Burada pineklemedim, tersine önemli bir üretim sürecine girdim ve bilimi kavrama gibi bir olanağın olduğunu gördüm. Fakat bu süreci çok kısa buluyorum. Ayrıca ilk geldiğimde kimseyi tanıımıyordum. Tuhaf geldi ortam bana, fakat sonradan herkes tanıştı, kaynaştı. Disiplinin biraz daha sert olması gerektiğini düşünüyorum.

◆ Bu sürecin bundan sonraki hayatınızda ne gibi etkisi olabilir?

Ali: Bulduğum alanda yapmam gereken sorumlulukları üstlenirim. Burada kapıları açmama yardımcı olacak anahtarları gördüm, elde ettim. Bilimsel araştırmanın önemini kavradım.

◆ Öğretmen öğrenci ilişkileri nasıl?

Hüsnüye: Okulda öğretmenler düzeni haklı çıkarıp yanlış şeyler anlatıyorlardı. Öğrencinin öğrenip, öğrenmediği onlar için önemli değildi.

Burada ise doğrular anlatılıyor. Fakat anlatılanların düzeyi bana biraz zor geliyor. Terimlere yabancı değilim, yinede zorlanıyorum. Fakat bundan sonra en azından kendim araştırma yapabileceğim.

◆ Burada kadın erkek ilişkileri nasıl?

Ayşe: Kendimi kadın hissetmedim. Tüm koşullar eşit ve karşılıklı saygı ve sevgi var.

◆ Eğitim sistemine ilişkin düşüncelerinizi?

Ayşe: Şimdiye kadar alışık olduğumuzun dışında. Ama ayak uydurmakta zorlanmadık. Ortam rahat, herkes kafasında-kini açıkça söyleyebiliyor.

◆ Genel olarak sizinde kamp ve eğitim sistemine ilişkin düşüncelerinizi alabilir miyiz?

Ömer: Kampı genel olarak olumlu buluyorum. İlk olduğu için bazı eksiklere değinmeyeceğim. Fakat olumsuz bir faktör olarak seviyelerin farklılığını söyleyebilirim. Öncünün kadro ihtiyacını böyle faaliyetlerle giderme çabası çok güzel bir adımdır. Eğitime gelince; mesela ekonomi-politikada ben bugüne kadar sovyet

ekonomi-politik kitabını inceledim. Bu yüzden öğretmenin anlattıkları bana değışik geldi. Ama bunun öğretmenden yoksa benim ideolojik olarak Mao'yu kavramayımdan mı oldu anlayamadım. Derslerin sonradan tartışmalı olmaları olumlu gelişmelerden biridir. Burada ilişkileri sıcak buluyorum.

◆ Eğitim kampının senin üzerindeki etkileri ve kadın erkek ilişkilerine baktığımızda nasıl?

Duygu: Beni bir çok noktada etkiledi. Avrupa örgülü düşünülürken yoldaşlık kolektivizm gibi olgularla bir arada yaşamak güzel. Burada olumlu bir dil yakaladık, parti açısından olumlu bir gelişim olarak görülmelidir. Kendime ilişkin meseleleri partiye bildirdiğimden ayrıca gırmayacağım. Kadın erkek ilişkisine gelince toplumumuzun bu konudaki tutumu bellidir. Dolayısıyla burada bir çırpıda anımsanabilir. Fakat bu gerçekleri aşma çabası beni sevindirdi.

◆ Kamp sürecinden sonra sınıf mücadelesinin hangi alanlarına yöneliminiz ve sizde yarattığı etkileri anlatır mısınız?

Cemal: Benim için hayatın her alanı bir sınıf mücadelesi arenasıdır. Bu vesilele mekan benim için önemli değil, önemli olan devrimin tüm ihtiyaçlarını her alanda karşılamak ve temsil etmektir.

TKP(ML)'nin kadro eksikliğini giderme noktasında attığı bu ilk adım kampta bulunan bütün yoldaşlar üzerinde büyük bir etki yaratmıştır. Kamp sürecinde şunu daha iyi anladım ki, sınıf mücadelesinin eğilim denizine hiç tereddütsüz kendimizi atmalıyız ve akıma karşı yüzme cesareti kendimizde görmeliyiz. Düşüncelerimiz merkezine devrimi koymalıyız. Maoizm' rehberliğinde sürekli devrim şiarıyla sınırsız topluma kadar mücadele edeceğiz.

Ve yine anladım ki, biz hiçbir şey bilmiyorduk. Hepimiz ilk öğrendiklerimizle yetinmişiz. Bu anlamda statik bilgelik diyebiliriz.

Kamp süresi dolmuş dönüş hazırlıkları başlamıştı. Herkes buruktu. Son gün tüm öğrenciler gerilla disiplini ile açık havada dizildiler. TKP(ML) adına kapanış konuşması yapılacaktı. Heyecan doruktaydı. "Çok önemli bir süreci birlikte yaşadık, çok şey öğrendik. Bunların hayata geçirilmesi sırası gelmiştir. Hepiniz bundan sonra devrimin görevlerini yerine getirmek için büyük bir azimle donanmalısınız" diyen sözlerine başlıyordu TKP(ML) adına konuşan yetkili. Uzun ve anlamlı bir konuşmadan sonra "Hepinizi coşkuyla selamlıyoruz. Yaşasın TKP(ML)" diyerek sözlerini noktaladı. Herkes kucaklaştı, öpüş ve mücadelede başan dilekleriyle katilce halinde kamp yerinden ayrıldılar. Onlar zor ve çetin günler bekliyordu. Ellerini bilimlerinden başka hiçbir şeyleri yoktu. Bütün engelleri bu anahtarla aşmaları gerektiğini biliyorlardı. Gözler umut ve öfke ile son kez çevreye ve dostlara bakıyordu ●

"Hareketimizin Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin ürünü olduğu belirtilmeliydi"

Ön Açıklama:

Elimize posta kanalıyla ulaşan DEHKOM'un (Devrimci Enternasyonalist Hareket'in Komitesi) TKP(ML)'nin 25. kuruluş yıldönümü ile ilgili açıklamasını olduğu gibi yayınlıyoruz.

Bu sözlerle, TKP(ML)'nin kurucusu yoldaş Kaypakaya, partiyi ortaya çıkaran tarihsel konjonktür ve toprağa işaret ediyordu. TKP(ML), yoldaş Kaypakaya önderliğinde, Kültür Devrimi sırasında modern revizyonizme karşı yoldaş Mao Zedong'un önderlik ettiği büyük mücadele sırasında doğan yeni uluslararası komünist hareketin bir parçası olarak kuruldu. Doğuşuyla birlikte TKP(ML), (bugün Marksizm-Leninizm-Maoizm olarak adlandırıldığımız) Marksizm-Leninizm-Mao Zedong düşüncesini temel aldı.

Yoldaş Kaypakaya'nın karşı-devrimci Türk rejimi tarafından 1973'te kırkakkça katledilişinin 12. yıldönümü için, Devrimci Enternasyonalist Hareket'in Komitesi 1985 yılında bir mesaj yayınladı. "Yoldaş Mao Zedong'un önderliğinde ve yoldaş Mao Zedong'un başlatmış olduğu BPKD'den büyük ölçüde ilham alarak, dünyanın her yerinde devrimciler, revizyonizme karşı ideolojik, siyasi ve örgütsel cephelerde amansız bir mücadele başlattılar. Çoğu durumda bu, devrime yalından sahip çıkmayı bile çoktan terketmiş olan eski revizyonist partilerden kopmak ve Marksizm-Leninizm-Maoizm'in Düşüncesi temelinde yeni devrimci partiler yaratmak anlamına geliyordu." Mesaj şöyle devam ediyordu, "Türkiye'de bu süreç her yönüyle önderlik eden yoldaş Kaypakaya'ydı. Bir dizi cephede revizyonizmin berak ve çökertici bir eleştirisini geliştirdi ve bundan da öte, 'Gerçek halk savaşı başlatmak için Türkiye tarihinde ilk ciddi girişimi yaparak, bu siyasi çizgiyi pratiğe geçirmede önderliği üstlendi.'" (Kazanılacak Dünya 1985/3)

TKP(ML)'nin doğuşundan bu yana, yoldaş Kaypakaya'nın inşa ettiği ideolojik ve siyasi temeller bir çok kez hem parti içinde hem dışında baş gösteren güçlerin saldırısına uğradı. Çin'de 1976 darbesinin ve UKH içinde bunu takip eden krizin ardından, parti içinde orta yolcu eğilimler ortaya çıktı ve partinin ideolojik temeli, özellikle Mao'nun ideolojimizi nitel olarak daha üst bir üçüncü aşamaya çı-

kartmış olduğunun kavranması saldırıya maruz kaldı. Bunlardan bazıları, mesela kendilerini "Bolshevikler" diye adlandıranlar ve diğer dönekler, yoldaş Kaypakaya'nın mirasını sonlandırmaya çalıştılar, bir yandan Kaypakaya'nın ideolojik ve siyasi çizgisine topyekün saldırı açarken, bir yandan da sahtekarca O'nun mirasını savunduklarını iddia ettiler.

Deklarasyon temelinde DEH'in oluşturulması, ki TKP(ML) bu sürecin bir parçasıydı, dünya çapındaki MLM güçler için büyük bir zafer oldu. Bu UKH'daki kriz açısından muazzam bir dönüm noktasıydı, dağılıp ve çöküş dinamiğinin sona ermesinin ve devrimci güçlerin daha yüksek birliği ve gelişmesinin temelini attı. 1985 mesajımızda yazmış olduğumuz gibi, "yoldaş Kaypakaya, DEH'in oluşturulmasının dünya proletaryası için temsil ettiği büyük ilerleme ve büyük zaferi görece kadar uzun yaşamadı. DEH diğer Maoist güçlerle birlikte, Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao'nun mirasıdır ve bu hareketin oluşturulması, dünya çapında proletarya ve ezilen halkların mücadelesinin değerli bir ürünüdür. Türkiye proletaryası ve ezilen halklarının, İbrahim Kaypakaya ve haleflerinin mücadelesinin tecrübesi, dünyanın dörtbir köşesindeki mücadele ile birlikte, TKP(ML)'nin de imzalamış olduğu DEH'in deklarasyonu'nda (ve 1993'ten beri de aynı zamanda "Yaşasın Marksizm-Leninizm-Maoizm!") başlıkları DEH belgesinde yansıtılmaktadır. Yoldaşlar, yoldaş Kaypakaya'nın hatırasını saygıyla anmanın en önemli yolu, devrimci yolda sebat etmek, devrimci yolda ilerlemektir. Marksizm-Leninizm-Maoizm önümüzdeki yolun güzergahını çizen pusuladır. DEH'in deklarasyonu'nun içerdigi temel yönelim budur. Bu güzergahta sebat ederek, proletaryanın birliğini dünya çapında ve tek tek ülkelerdeki müzakereleri yoluyla güçlendirerek, geçmişin derslerini doğru bir biçimde özümsemeyi hedefleyerek ileriye doğru muazzam bir biçimde ilerleyebiliriz" (Kazanılacak Dünya 1985/3)

Yoldaş Kaypakaya'nın önderliğinde TKP(ML), sadece Mao'yı ve O'nun proleter ideolojisiyi geliştirmesini savunmakla kalmadı, aynı zamanda, Mao'nun proleter devrimci özünü boşaltarak, devrimci kitlelerin gözünü boyamak için kullanacak boş bir kabuğa döndürmeye çalışan tüm sahte Mao savunucularını acımasızca teşhir etti. Yoldaş Kaypakaya'nın şehit düşüşünün 20. yıldönümünde yayınladığı mesajında (Kazanılacak Dünya 1993/19) DEHKOM'un vurgulamış olduğu gibi, Kaypakaya, reformist, legalci ve

ekonomist faaliyetlerini kitleler üzerine "devrimci kitle faaliyeti" olarak empoze eden Şalık grubunu teşhir etti. "Bu baylar bir şeyin ismini değiştirince o şeyin mahiyetinde değişeceğini sandıyorlar" diyerek yürüttüğü tartışmalarla zehirli revizyonist eklektisizmin maskesini acımasızca indirdi. Yoldaş Kaypakaya'nın revizyonist sahtekarlıklar konusundaki gözlemleri, siyasi mücadeleleri anlamada bugün hala geçerlidir.

Yoldaş İbrahim Kaypakaya'nın önderliğinde TKP(ML), revizyonizm ile arasına keskin ayrışım çizgileri çekme temelinde kuruldu. Yoldaş Kaypakaya'nın, eklektisizmi yerle bir etme ve doğruyu yanlışla karşı keskin bir şekilde öne çıkartma metodu, kendisinin tepeden tırnağa devrimci ideolojisinin bir ürünüydü. Marks, Lenin ve Mao Zedong'un öğretilerini temel alan bu sağlam yönelim olmaksızın, TKP(ML)'nin parti ve akım olarak varlığının ortaya çıkması mümkün değildi.

Sağlam bir MLM tavır, dogmatik ve aşırı olarak sıfatlandırılmış, alay edilmiş ve bazı güçler tarafından bir yük, bir sürü problem kaynağı olarak görülmüştür. Ancak gerçek şudur ki, keskin siyasi ve ideolojik berraklığın olmaması, her devrimci partinin güçlü yönlerini yiyip bitirecektir; laçka ve eklektik bir çizgi; parti çalışanlarının kafasını karıştıracaktır. Örgütsel ve askeri cephelerde dahil tüm diğer cephelerde partinin çizgisini ve pratiğini eritecektir; devrimler sürecinde sürekli olarak ortaya çıkan her devrimci partinin tarihinde tekrar tekrar yüzyüze geleceği karmaşık sorunlara ve çelişkilere yanlış çözümler ve cevaplar getirecektir. Maoizm bize, doğru ve berrak bir ideolojik, siyasi, örgütsel ve askeri çizgi için mücadele etmemizi öğretir. Yoldaş Kaypakaya bu cephede büyük bir miras bırakmıştır. Bu, DEH içinde birleşen ve Türkiye'de bir Halk Savaşı başlatma ve geliştirmeye muktedir tek güçlü devrimci bir partinin yoğunluk pekilişmesi için çok önemlidir. Türkiye'li kitlelere kurtuluşu doğru önderlik etmek için, doğru bir siyasi ve ideolojik çizgiye, bu çizgi etrafında birleşmiş devrimci bir partiye, halk savaşını verecek devrimci bir orduya ve devrimci bir birleşik cepheye sahip olmak şarttır. Bu silahları pekiştirme mücadelesinde, TKP(ML), DEH'in kendisine yardımcı olabilmek için elinden geleni yapacağı konusunda güven duymalıdır.

Hareketimizin bu cephelerde tüm dünyadaki Maoistlerin öğrenmeleri gereken ileri tecrübeleri vardır. Örneğin, her ikisi de DEH'in parçası olan Peru Komünist Partisi ile Nepal Komünist Partisi (Maoist)'nin

tecrübesi, partinin doğru siyasi ve ideolojik temelde yeniden yapılandırılmasının, nasıl halk savaşı başlatılabilmede tayin edici faktör olduğunu göstermektedir.

Devrimin imkansız olduğunu iddia edebilmek için devrimlerin karşı karşıya bulunduğu sorunlarda hayat bulmaya çalışın Türkiye ve dünyadaki yenilgi akımlara cevap vermek için, İbrahim Kaypakaya'nın devrimci iylinerliğine bugün son derece ihtiyaç var. Yoldaş Kaypakaya sadece elverişli devrimci durumu tanımlamakla kalmadı, kitlelerin devrimci potansiyelini zincirlerinden boşandıranın çizgisini ve pratiğini geliştirdi.

Türkiye proletaryası ve ezilen kitleleri, karşı-devrimci komprador ve feodal sınıflara ve emperyalist güçlerin besleyip koruduğu devlete karşı yığıl mücadeleler ve direnişlerde bulunmaktadır. Sür konusu gerici kitleleri susturmak istemektedir. Bunu yapmanın bir parçası olarak, devrimci komünistleri avlamakta, işkence eden geçirmekte ve katletmekte, aynı zamanda onları yozlaştırıp çürütmeye ve kitlelerin devrimci çıkarlarından ayırıp uzaklaştırmaya çalışmaktadır. Yoldaş Kaypakaya'nın çizgisini ve mirasını, aynı zamanda TKP(ML) ve DEH'in ideolojik ve siyasi temellerini çökertme çabaları, Türkiye'li kitleleri prangaya vurmaya devam eden zincirleri güçlendirmekten başka bir şeye yaramaz. Türkiye'li temel kitlelerin kurtuluş mücadelesini savunmak, onların siyasi çıkarlarını temsil eden Marksist-Leninist-Maoist devrimci çizgiyi savunmak meselesinden ayrılmaz.

TKP(ML)'nin kurulması, Türkiye'deki ve tüm dünyadaki proleter ve ezilen kitleler için büyük bir başarıydı. TKP(ML)'i proleter devrimcilerin bu başarıyı koruyacağına, daha da yüksek dorukları zaptetmek üzere bugünkü problemlerin üstesinden geleceğine güvenimiz sonsuzdur. Bu mücadelede, Devrimci Enternasyonalist Hareket, TKP(ML)'li yoldaşlarımızla omuz omuzadır ●

TKP(ML)'Yİ YOLDAŞ İBRAHİM KAYPAKAYA'NIN ÇİZDİĞİ GÜZERGAHTA, DEH İLE SAĞLAM BİRLİK İÇİNDE GELİŞTİR VE GÜÇLENDİR!

DOĞRU ÇİZGİ ETRAFINDA BİRLEŞ VE DÜNYA DEVRİMİNİN BİR PARÇASI OLARAK HALK SAVAŞINI BAŞLATMA- YA VE GELİŞTİRMeye MUKTEDİR GÜÇLÜ BİR DEVRİMCİ ÖRGÜT GELİŞTİR!

DEVRİMCİ ENTERNASYONALİST HAREKETİ GÜÇLENDİR!

YAŞASIN KARŞI-DEVİRCİ TÜRK DEVLETİYLE MUHAREBEDE ŞEHİT DÜŞEN YOLDAŞLARIN HATIRASI!